

BAZELE LEGISLATIVE PENTRU SANATATE SI SECURITATE IN MUNCA

CUPRINS

CUPRINS.....	1
CAPITOLUL I.....	3
INSTITUTIILE SI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE SI ROLUL ACESTORA.....	3
1.1. INTRODUCERE	3
1.2. MOMENTE SEMNIFICATIVE IN CREAREA UNIUNII EUROPENE.....	3
1.3. INSTITUTIILE UNIUNII EUROPENE SI ALTE ORGANISME.....	10
OMBUDSMAN-UL EUROPEAN.....	11
ORGANISME FINANCIARE.....	11
ORGANISME DE CONSULTANTA.....	11
ORGANIZATII INTER – INSTITUTIONALE.....	11
AGENTII DESCENTRALIZATE.....	12
CAPITOLUL II.....	14
ORDINEA JURIDICA COMUNITARA, REGLEMENTARI LEGISLATIVE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA, AGENTIA EUROPEANA PENTRU SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA EU-OSHA	14
2.1. STRUCTURA SISTEMULUI JURIDIC COMUNITAR	14
2.2. PREOCUPARI SI REGLEMENTARI COMUNITARE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA.....	18
2.2.1. DIRECTIVELE PRIVIND SECURITATEA PRODUSELOR - DERIVATE DIN ART. 100 A AL TRATATULUI DE LA ROMA.....	18
2.2.2. DIRECTIVELE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA - DERIVATE DIN ART. 118 A AL TRATATULUI DE LA ROMA.....	22
2.2.3 STANDARDELE EUROPENE ARMONIZATE - EN.....	25
2.3. AGENTIA EUROPEANA PENTRU SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA “EU- OSHA”.....	27
Consiliul de Administratie.....	29
Biroul.....	29
Directorul Agentiei.....	29
Punctele Focale.....	29
Grupurile de Experti.....	30
Centrele Topice.....	30
Alti Consultanti.....	30
CAPITOLUL III.....	31
LEGISLATIA ARMONIZATA DIN ROMANIA SI INSTITUTIILE CU ATRIBUTII IN DOMENIUL SECURITATII SI SANATATII IN MUNCA.....	31
3.1. PRINCIPIILE CARE STAUA LA BAZA LEGISLATIEI DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA IN ROMANIA.....	31

3.2. STRUCTURA SISTEMULUI LEGISLATIV ROMAN PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA.....	33
Legi in domeniul securitatii si sanatatii in munca, conditii de munca.....	34
Legi in domeniul materialelor si substantelor periculoase.....	34
Legi in domeniul asigurarilor sociale.....	34
Legi in domeniul evaluarii conformitatii.....	35
3.2.1. CONSTITUTIA ROMANIEI – 2003.....	37
3.2.2. LEGISLATIE PRIMARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA.....	38
LEGEA PROTECTIEI MUNCII NR. 90/1996 REVIZUITA IN 2001 SI 2005	38
3.2.3. LEGISLATIE CONEXA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA.....	39
3.2.3.1. CODUL MUNCII - LEGEA NR. 53/2003	39
3.2.3.2. LEGEA PRIVIND ASIGURAREA PENTRU ACCIDENTE DE MUNCA SI BOLI PROFESIONALE NR. 346/2002.....	42
3.2.4. LEGISLATIE SECUNDARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA, NORMELE DE PROTECTIE A MUNCII.....	44
3.2.4.1. NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE A LEGII PROTECTIEI MUNCII NR. 90/1996/R2001	45
3.2.4.2. NORMELE GENERALE DE PROTECTIE A MUNCII - Editia 2002	46
3.2.4.3. NORMELE SPECIFICE DE SECURITATE A MUNCII.....	54
3.2.5. STANDARDELE ROMANESTI DE SECURITATE SI SANATATE A MUNCII..	61
3.2.6. LEGISLATIE TERTIARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA.....	63
3.3. INSTITUTIILE CU ATRIBUTII IN DOMENIUL SECURITATII SI SANATATII IN MUNCA DIN ROMANIA.....	63
3.3.1. ORGANISME ALE EU – OSHA IN ROMANIA.....	64
ANEXE.....	66
Anexa nr. 1	66
“LISTA NORMELOR SPECIFICE DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA.....	66
APARUTE PANA LA 01.11.2005”.....	66
Anexa nr. 2	72
“LISTA CUPRINZAND ANEXELE DIN NORMELE GENERALE DE PROTECTIA MUNCII”.....	72
Anexa nr. 3.....	75
„STANDARDE CONEXE DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA”.....	75
BIBLIOGRAFIE.....	115

CAPITOLUL I

INSTITUTIILE SI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE SI ROLUL ACESTORA

1.1. INTRODUCERE

Uniunea Europeana¹ (U.E.) nu este o federatie ca Statele Unite ale Americii. Nici nu este o simpla organizatie pentru cooperare intre guverne precum Organizatia Natiunilor Unite.

Este de fapt un lucru unic. Tarile care alcatuiesc U.E. (statele membre) si-au strans in acelasi bazin suveranitatile pentru a castiga o crestere a influentei la nivel mondial, pe care altfel nici una dintre ele, nu ar fi putut-o avea pe cont propriu.

Unirea suveranitatilor inseamna in practica ca tarile membre delega o parte din puterea lor de decizie, pentru a o transmite institutiilor pe care le-au creat, astfel incat decizia in probleme specifice de interes comun, sa poata fi luata in mod democratic la nivelul Uniunii Europene.

Uniunea Europeană reprezintă rezultatul eforturilor depuse de către promotorii Europei comunitare începând din 1950. UE constituie organizația cea mai activă de integrare multisectorială, având scopul declarat de a acționa în domeniile economic, social, politic, al drepturilor cetățenești și al relațiilor externe ale statelor membre.

1.2. MOMENTE SEMNIFICATIVE IN CREAREA UNIUNII EUROPENE²

La 16 aprilie 1948, un numar de 16 tari europene au raspuns propunerii lansate de generalul Marshall pentru gestionarea in comun a ajutorului american acordat pentru reconstructia Europei si au semnat, la Paris, *Tratatul de constituire a Organizatiei Europene de Cooperare Economica* (OECE), ce a devenit instrumentul cooperarii interguvernamentale si a permis liberalizarea schimburilor intre membrii sai.

Celor 16 tari (Austria, Belgia, Danemarca, Franta, Grecia, Irlanda, Islanda, Italia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Portugalia, Marea Britanie, Suedia, Elvetia si Turcia) li s-au alaturat Germania (31 octombrie 1949) si Spania (20 iulie 1959), Statele Unite si Canada, care au avut calitatea de asociati.

Prin *Tratatul incheiat la Paris* la 30 septembrie 1961, Organizatia Europeana de Cooperare Economica a fost inlocuita de *Organizatia pentru Cooperare si Dezvoltare Economica* (OCDE) din care, initial, faceau parte statele membre OECE, precum si S.U.A. si Canada, iar ulterior au mai aderat Japonia (1964), Finlanda (1969), Australia (1971) si Noua Zeelanda (1973).

Necesitatea unificarii politice a Europei a fost dezbatuta la Congresul de la Haga (mai 1948) organizat de miscarile europene, avand ca urmare crearea la 5 mai 1949 a Consiliului Europei, organizatie interguvernamentala cu scopul apararii intr-un cadru institutionalizat a valorilor democratice considerate a fi amenintate prin divizarea Europei in doua blocuri,

¹ <http://europa.eu.int>

² <http://agency.osha.eu.int>

respectiv: principiile libertatii individuate, ale libertatii politice si preeminenta dreptului pe care se bazeaza orice democratie adevarata.

La crearea Consiliului Europei au participat zece state: Belgia, Olanda, Luxemburg, Marea Britanie, Franta, Norvegia, Suedia, Danemarca, Italia si Irlanda.

Organizatiile create nu se distingeau cu nimic de constructiile interntionale traditionale si, desi acopereau principalele domenii ale cooperarii, nu au fost in masura sa raspunda problemelor geopolitice ale unei Europe confruntate cu razboiul rece.

Incepand cu anul 1950, constructia europeana s-a angajat pe o noua cale, avand la baza declaratia lui Robert Schuman, ministrul de exteme al Frantei (Paris, 9 mai 1950), care propunea un proces ce depasea cadrul traditional al cooperarii intergubemamentale, prin acceptarea trecerii anumitor atribute ale suveranitatii in favoarea unor institutii comune.

Declaratia era consecinta constatarii ca nici Organizatia Europeana a Cooperarii si nici Consiliul Europei nu puteau constitui cadrul unei adevarate integrari europene, deoarece erau consacrate unor simple actiuni de cooperare si nu erau de natura sa angajeze Europa pe calea unificarii Teale.

Declaratia lui Robert Schuman cuprindea principiile unei conceptii revolutionare in constructia europeana, iar aplicarea lor a dug la constituirea *Comuniatii Europene a Carbulului si Otelului*.

Piata comuna a carbulului si otelului trebuia sa permita experimentarea formulei unei integrari sectoriale susceptibila de a fi progresiv extinsa si in alte domenii si chiar la construirea unei Europe politice.

In Declaratia din 9 mai 1950 aparea concepti a unei constructii functionale a Europei potrivit careia legaturile economice creand o solidaritate, de rapt, pregateau legaturile politice.

Tratatul de constituire a Comunitatii Europene a Carbulului si Otelului (CECA) a fost semnat la Paris, la 18 aprilie 1951, si dupa semnarea sa de catre cele 6 state -Belgia, Franta, Italia, Luxemburg, Olanda, R.F. Germania -a intrat in vigoare la 25 iulie 1952.

Inalta autoritate l-a avut presedinte pe Jean Mannet, iar *Piata comunii* s-a deschis la 10 februarie 1953 pentru carbune si la 10 mai 1953 pentru produsele siderurgice.

Tratatul de la Paris a constituit astfel punctul de pomire al unui proces de integrare, considerat in general ca trebuie sa fie global. Pentru prima oara in istoria moderna, state suverane accepta sa-si puna in comun resursele lor de carbune si otel si sa le incredinteze unei inalte Autoritati prezentand un caracter puternic supranational, avand sarcina de a degaja si de a face sa prevaleze interesul comunitatilor. Statele accepta, de asemenea, ca o Curte de Justitie independenta sa le asigure respectarea dreptului in functionarea comunitatii si ca o Adunare Parlamentara sa fie consultata asupra problemelor comunitare.

Dar, elementele supranationale sunt contrabalansate in diferite moduri: Inalta Autoritate este desemnata de guvernele celor 6 state membre, Adunarea Parlamentara nu este decat consultativa si, mai ales, s-a prevazut o institutie care sa reprezinte direct interesele statelor membre -Consiliul de Ministri.

Tratatul de la Paris din 18 aprilie 1951 a constituit primul pas pe calea integrarii europene si un model de integrare juridic, institutiile CECA pregatind institutiile celorlalte doua comunitati ce se vor crea peste cativa ani.

Astfel, la 25 martie 1957, s-a semnat la Roma, de catre statele membre CECA, doua noi tratate:

-*Tratatul de constituire a Comuniatii Economice Europene (CEE)*;

-*Tratatul de constituire a Comunitatii Europene a Energiei Atomice (CEEa), denumit si Euratom.*

Aceste tratate au intrat in vigoare la 1 ianuarie 1958.

Crearea *Comunitatii Economice Europene* avea in vedere mai ales transformarea conditiilor economice ale schimburilor si, prin urmare, ale productiei pe teritoriul comunitatii.

Spre deosebire de celelalte doua comunitati, Tratatul CEE are drept obiect integrarea ansamblului economiei statelor membre.

Crearea comunitatilor a reprezentat un moment decisiv in constructia unei Europe organizate, deoarece grupul de state a acceptat sa se angajeze pe calea integrarii, transferand unele din competentele lor proprii entitatii nou create, integrare care s-a inregistrat in perspectiva unei uniuni politice.

Modelul de integrare ales a functionat astfel incat a permis evolutia spre o Europa comunitara construita pe cateva linii esentiale:

-afirmarea preeminentei CEE asupra Comunitatilor CECA si CEEa, intrucat CEE a creat conditiile unei integrari economice globale, fiind in masura sa conduca la o integrare politica;

-o tensiune durabila intre o conceptie "supranationala" si o viziune interguvernamentala a constructiei europene, o tensiune intre interesele nationale si integrarea europeana;

-o extindere a domeniului interventiei comunitare;

-o atractie constanta exercitata asupra state lor europene, ceea ce a condus la o largire considerabila a Comunitatilor.

Crearea Comunitatilor europene a fost rezultatul unui proces istoric care, in dezvoltarea sa, a condus mai intai la o unificare institutionala, apoi la extinderea spatiului comunitar si in paralel la o adancire si extindere a domeniului interventiei comunitare.

Prin *Tratatul de la Bru.xelles*, din 8 aprilie 1965, instituind un Consiliu unic si o Comisie unica a Comunitatilor europene, s-a realizat unificarea executivului si, pe cale de consecinta, diferite institutii si reguli strans legate de acestea refacandu-se intr-o singura administratie, iar administratiile celor trei Comunitati au fost dotate cu un buget de functionare unica.

Fuziunea nu a fost totusi decat institutionala, nu si functionala, cele trei Comunitati continuand sa ramana distincte in privinta reglementarilor economice.

La 17 februarie 1978 Parlamentul European a adoptat o rezolutie referitoare la o denumire unica pentru Comunitati. Astfel "*Comunitatea Europeana*" desemneaza ansamblul institutiilor create conform tratatelor stabilind cele trei Comunitati europene, ca si grupul format din statele membre. Denumirea prezinta un interes practic si o valoare simbolica fara a avea semnificatie juridica, intrucat, din punct de vedere juridic, nu a avut loc fuziunea tratatelor si cele trei Comunitati nu au fuzionat intr-o singura Comunitate.

Extinderea spatiului comunitar

Uniunea Europeana³ este rezultatul unui proces de cooperare si integrare care a inceput in 1951 intre sase state europene: Belgia, Germania, Franta, Italia, Luxemburg si Olanda. Dupa cinci valuri de aderari (1973: Danemarca, Irlanda si Marea Britanie; 1981: Grecia; 1986: Spania si Portugalia; 1995: Austria, Finlanda si Suedia; 2004: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta,

³ <http://europa.eu.int>

Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia si Ungaria), UE are acum 25 State Membre si se pregateste pentru cea de a sasea extindere. Acest proces are ca scop extinderea pasnica a zonei de stabilitate si prosperitate catre noi membri. State candidate in acest moment: Bulgaria, Romania si Turcia.

- 1991: se semneaza Acordurile Europene cu Ungaria si Polonia;
- 1993: se semneaza Acordurile Europene cu Bulgaria, Cehia, Romania si Slovacia;
- 1994: Ungaria si Polonia inainteaza cererea de aderare la UE
- 1995: se semneaza Acordurile Europene cu Estonia, Letonia si Lituania; Bulgaria, Romania, Slovacia, Estonia, Letonia si Lituania inainteaza cererea de aderare la UE
- 1996: Cehia inainteaza cererea de aderare la UE; Slovenia semneaza Acordul European si Inainteaza cererea de aderare la UE
- 1997: Este adoptata Agenda 2000, care are o sectiune referitoare la extinderea UE; este prezentat punctul de vedere al Comisiei asupra lansarii procesului de aderare si asupra consolidarii strategiei de pre-aderare. Sunt publicate opiniile Comisiei cu privire la cererile de aderare la Uniunea Europeana ale tarilor candidate, bazate pe Criteriile de la Copenhaga
- 1998: Pe 31 martie incep negocierile cu sase state candidate (Cipru, Ungaria, Polonia, Estonia, Republica Ceha si Slovenia)
- 1998: Pe 4 noiembrie sunt publicate primele Rapoarte Anuale (privind stadiul indeplinirii criteriilor de aderare).
- 1999: 24-25 martie, Consiliul European de la Berlin adopta deciziile privind fondurile de pre-aderare si cheltuielile legate de aderare.
- 1999: 13 octombrie, Comisia Europeana adopta a doua serie de rapoarte anuale si revizuieste parteneriatele pentru aderare.
- 1999: 10-11 decembrie, Consiliul European de la Helsinki decide sa deschida negocierile de aderare cu inca sase tari candidate: Bulgaria, Letonia, Lituania, Malta, Romania si Slovacia, si acorda Turciei statutul de tara candidata la UE
- 2000: Are loc, la Bruxelles, sesiunea de deschidere a Conferintelor Interministeriale cu privire la negocierile de aderare ale Maltei, Romaniei, Slovaciei, Letoniei, Lituaniei si Bulgariei. Tarile candidate sunt atentionate cu privire la importanta urmatoarelor aspecte:
 - adoptarea oficiala si aplicarea acquis-ului comunitar
 - asigurarea unei bune functionari a pietei interne, in concordanta cu politice Uniunii Europene, o atentie speciala acordandu-se domeniilor agriculturii, justitiei si afacerilor interne si protectiei mediului
 - alinierea la practicile Uniunii Europene in ceea ce priveste relatiile cu terte state si organizatii internationaleDe asemenea, statele candidate au primit asigurari ca fiecare cerere de aderare va fi evaluata in functie de meritele proprii. Tarile candidate si-au prezentat obiectivele strategice determinate de aspiratiile politice, culturale si socio-economice in perspectiva aderarii.

- 2000: 8 noiembrie, Comisia Europeana adopta o noua serie de Rapoarte Anuale privind progresul inregistrat de tarile candidate.
- 2000: La summitul de la Nisa, din 7-9 decembrie, Statele Membre au adoptat o noua formula institutionala a Uniunii Europene. Tratatul de la Nisa reprezinta o premisa necesara a procesului de extindere, intrucat contine prevederi referitoare la echilibrul puterii si procesul decizional in cadrul Uniunii, in contextul unei structuri cu 27 de State Membre.
- 2001: La 26 februarie Tratatul de la Nisa a fost adoptat de catre guvernele Statelor Membre. Tratatul va intra in vigoare dupa ratificarea sa de catre toate parlamentele nationale
- 2001: 13 noiembrie, Comisia Europeana adopta Rapoartele Anuale si reinnoieste Parteneriatele de Aderare.
- 2002: La 1 martie are loc lansarea Conventiei privind Viitorul Europei.
- 2002: Consiliul European de la Barcelona, din 15-16 martie, s-a remarcat prin participarea istorica a sefilor de stat sau guvern, precum si a ministrilor de afaceri externe si finante ai tuturor celor 13 tari candidate, alaturi de omologii lor din statele membre UE.
- 2003: Pe 16 aprilie zece state semneaza Tratatul de Aderare: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Republica Ceha, Slovacia, Slovenia si Ungaria.
- 2003: Consiliul European de la Salonic, din 19-20 iunie, adopta proiectul noii Constitutii Europene.
- 2004, 1 mai: Ziua Extinderii. 10 tari adera la Uniunea Europeana (Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia si Ungaria)

Adancirea si extinderea domeniului interventiei comunitare

La intalnirea la nivel inalt de la Haga, din 1-2 decembrie 1969, sefii de stat si de guvern ai statelor au recunoscut ca numai o adevarata uniune economica si monetara poate mentine coeziunea uniunii vamale care constituie fundamentul CEE.

La 15 octombrie 1970 un comitet prezidat de primul ministru luxemburghez Werner, a prezentat un plan vizand constituirea in cursul unei perioade de 10 ani a unei Uniuni economice si monetare, printr-o unificare progresiva a politicilor economice nationale si crearea unei organizatii monetare, conducand la o moneda unica. Acest proiect ambitios nu a putut fi realizat decat intr-o forma embrionara.

Totusi, obiectivul unei Uniuni Europene conceputa ca un proces dinamic, ce nu diminueaza Comunitatile, ci le-ar intari puterea si competentele institutiilor si ar unifica actiunea comunitara si cooperarea politica, a fost reafirmat de multe ori de statele membre si, in special, in "*Declaratia solemna asupra Uniunii Europene*", adoptata de Consiliul European de la Stuttgart la 19 iunie 1983. :

Semnat la Luxemburg, la 17 februarie 1986, si la Haga, la 28 februarie 1986, si intrat in vigoare la 1 iulie 1987, "*Actul unic european*" a operat o prima revizuire generala a tratatelor comunitare confirmand ca, desi Europa comunitara se sprijina pe cele trei Comunitati, ea nu se limiteaza la acestea.

Actul unic european cuprinde atat dispozitii relative la revizuirea tratatelor comunitare, cat si un titlu privind cooperarea europeana in domeniul politicii externe, titlu constituind o codificare a principiilor cooperarii politice.

In art.1 al Actului se stipuleaza: Comunitatile europene si cooperarea politica europeana au drept obiectiv de a contribui impreuna la progresul concret al Uniunii Europene.

Prin ratificarea Actului unic, statele membre s-au angajat in procesul ireversibil care trebuia sa conduca la transformarea ansamblului relatiilor dintre ele intr-o Uniune Europeana.

Calitatea de membru al Comunitatilor si cea de participant la procedura cooperarii politice sunt inseparabile. Actiunea in cadrul Comunitatilor si cooperarea politica contribuie amandoua la realizarea Uniunii Europene.

Actul unic apare ca o etapa de maxima importanta in construirea progresiva a Uniunii Europene.

In legatura cu fundamentele si politicile Comunitatii, Actul unic a fost caracterizat ca fiind obligatia de a realiza simultan marea piata fara frontiere plus coeziunea economica si sociala, o politica europeana de cercetare si tehnologie, intarirea sistemului monetar european, lansarea unui spatiu social european si actiuni semnificative in domeniul mediului.

Obiectivul central il reprezinta realizarea pietei interne, motiv pentru care art.13 din Actul unic european prevede ca Tratatul CEE este completat cu art.8A care dispune: Comunitatea adopta masuri destinate sa stabileasca progresiv piata interna in cursul unei perioade care a expirat la 31 decembrie 1992, conform dispozitiilor din tratat.

Piata interna comporta un spatiu fara frontiere interne, in care libera circulatie a marfurilor, persoanelor, serviciilor si capitalurilor este asigurata potrivit dispozitiilor tratatului. In afara dispozitiilor care definesc obiectivul general al stabilirii pietei interne, Actul unic aduce modificari si procedurilor prevazute pentru suprimarea obstacolelor in calea schimburilor dintre statele membre.

Prin art.20 din Actul unic s-a introdus un nou capitol avand ca titlu "Cooperarea in materie de politica economica si monetara" (Unitatea economica si monetara). Capitolul contine doua paragrafe din care primul se refera la cooperarea dintre statele membre in vederea asigurarii convergentei politicilor economice si monetare necesare dezvoltarii ulterioare a Comunitatii. Cel de al doilea paragraf indica procedura de urmat pentru dezvoltarea politicii economice si monetare implicand modificari institutionale.

Crearea unui spatiu european impunea in paralel cu suprimarea obstacolelor si in absenta unei politici industriale comune, urmarirea unor obiective comune bine definite in diferite domenii ale politicii economice si sociale.

Tratatul CEE continea un titlu privind politica sociala. Actul unic, prin articolele 21 si 22, a introdus in tratatul CEE articolul 118 A referitor la posibilitatea de a se legifera in acest domeniu cu majoritate calificata si articolul 118 B prin care se permite *Comisiei sa stimuleze dialogul social la nivel european*.

De asemenea, Actul unic a adaugat noi titluri in partea a treia a Tratatului CEE referitoare la politica comunitatii, si anume:

- coeziunea economica si sociala (art. 130 A);
- cercetarea si dezvoltarea tehnologica (de la 130 F la 130 Q);
- mediu (de la 130 R la 130 T).

Noile texte definesc obiectivele si mijloacele de actiune, introducand si proceduri ce permit sa se adopte deciziile de aplicare cu majoritate calificata. Actul unic european poate fi considerat ca tranzitia necesara instituirii Uniunii Europene.

La *Consiliul european de la Maastricht*, din 9-10 decembrie 1991, sefii de stat si de guvern ai celor 12 state membre ale Comunitatilor europene, reuniti in conferinta

interguvernamentala pe baza art. 236 din Tratatul CEE au ajuns la un acord asupra proiectului de tratat asupra Uniunii Europene, prin care se angaja o noua etapa importanta in constructia europeana.

Acest Acord era un acord politic. Inaintea semnarii trebuia sa se dea forma juridica definitiva textelor consolidate ale celor doua aspecte ale tratatului, "*o uniune politica*" si "*o uniune economica si monetara*", negociate separat.

La 7 februarie 1992, la Maastricht, ministrii afacerilor externe si ministrii de finante ai celor 12 au semnat **Tratatul asupra Uniunii Europene.**

Tratatul a intrat in vigoare la 1 noiembrie 1993. Uniunea Europeana nu se substituie Comunitatilor care sunt mentinute si chiar dezvoltate, ci le inglobeaza intr-un ansamblu mai larg.

In structura Tratatului de la Maastricht, Uniunea Europeana cuprinde Comunitatile (primul pilon), completate cu politica externa si de securitate europeana (al doilea pilon) si cooperarea in domeniul justitiei si al afacerilor interne (al treilea pilon).

Tratatul defineste, in dispozitiile comune, obiectivele Uniunii si unele principii fundamentale pe care trebuie sa le respecte si precizeaza totodata ca Uniunea dispune de un cadru institutional unic.

Structura institutionala a Uniunii este bazata pe principiul potrivit caruia institutiile sint comune, dar executa competentele lor dupa proceduri diferite, dupa cum dirijeaza Comunitatile sau cooperarile politice.

Tratatul afirma identitatea Uniunii pe scara internationala si instaureaza o "*cetatenie a Uniunii*" pastrand si conservand in acelasi timp ceea ce s-a realizat pe plan comunitar. Tratatul prevede proceduri unice mai intai pentru modificarea Tratatului asupra Uniunii si a celorlalte tratate pe care Uniunea se bazeaza, apoi pentru aderarea noilor state membre.

Astfel Uniunea Europeana stabileste o sinteza coerenta intre Comunitatile europene create prin tratatele CECA, CEE si Euroatom, completate si modificate prin Actul unic european pe de o parte, si politicile si cooperarile instaurate prin Tratatul de la Maastricht pe de alta parte.

Uniunea Europeana este intemeiata pe Comunitatile europene, completate cu politicile si formele de cooperare instaurate prin tratat.

Uniunea are drept misiune sa organizeze, in mod coerent si solidar, relatiile dintre statele membre si dintre popoarele lor.

Obiectivele pe care trebuie sa le realizeze Uniunea prin cei trei piloni sunt enuntate la art.B:

- promovarea unui progres economic si social echilibrat si durabil, in special prin crearea unui spatiu tara frontiere interne, prin intarirea coeziunii economice si sociale si prin stabilirea unei uniuni economice si monetare, comportand la tennen o moneda unica, in conformitate cu dispozitiile din tratat;
- afirmarea identitatii Uniunii pe scena internationala, in special prin punerea in aplicare a unei politici externe si de securitate comune, inclusiv definirea la termen a unei politici de aparare comuna, care ar putea sa conduca, la momentul potrivit, la o aparare comuna;
- intarirea protectiei drepturilor si intereselor cetatenilor statelor membre prin instaurarea unei cetatenii a Uniunii;
- dezvoltarea unei cooperari strance in domeniul justitiei si al afacerilor interne;
- mentinerea integral a realizarii comunitare (l'acquis communautaire) si dezvoltarea acesteia cu scopul de a examina in ce masura politicile si fonnele de

cooperare instaurate in tratat ar trebui sa fie revizuite pentru a asigura eficacitatea mecanismelor si institutiilor comunitare.

Uniunea dispune de un cadru institutional unic ce asigura coerenta si continuitatea actiunilor intreprinse in vederea atingerii obiectivelor sale, respectand si dezvoltand tot ceea ce s-a realizat pe plan comunitar (acquis-ul).

Misiunea conferita institutiilor in cadrul Uniunii consta, deci, in a garanta coerenta, pe de o parte, a actiunilor efectuate in fiecare din cei trei piloni si, pe de alta parte, intre actiunile intreprinse in ansamblul celor trei piloni.

Parlamentul European, Consiliul, Comisia si Curtea de Justitie isi exercita atributiile in conditiile si cu finalitatile prevazute, pe de o parte, de dispozitiile tratatelor care instituie Comunitatile europene si tratatele si actele subsecvente care le-au modificat sau completat si, pe de alta parte, de celelalte dispozitii ale tratatului.

Sistemul institutional unic este format din institutiile comunitare si Consiliul European.

Principii ale Uniunii Europene⁴

Art. F contine mai multe principii:

- Uniunea respecta identitatea nationala a statelor membre ale caror sisteme de guvernament sunt bazate pe principii democratice;
- Uniunea respecta drepturile fundamentale, asa cum sunt garantate de Conventia Europeana pentru apararea drepturilor omului si libertatilor fundamentale (semnata la 4 noiembrie 1950) si asa cum rezulta din traditiile constitutionale comune state lor membre, ca principii generale de drept comunitar.

Aceste drepturi sunt preluate de Proiectul de Tratat asupra unei Constitutii pentru Europa.

Noi obiective, noi actiuni

Art. B din Tratatul asupra Uniunii Europene, versiunea consolidata de la Amsterdam confera drept obiectiv Comunitatii promovarea unui progres economic si social echilibrat. Noua redactare a art. 2 din Tratatul CE, fixand misiunile si obiectivele C.E., reflecta evolutia ordinii de prioritati a statelor membre intervenita dupa 1957.

In cadrul misiunilor Comunitatii trebuiau sa fie luate in considerare noile I. politici fixate fie prin Actul unic, fie prin noul tratat.

In termenii noului art. 2, C.E. are drept misiune sa promoveze:

- dezvoltare armonioasa si echilibrata a activitatilor economice in ansamblul Comunitatii;
- crestere durabila si neinflationista respectand mediul inconjurator;
- un inalt grad de convergenta a performantelor economice;
- un nivel ridicat de folosire a fortei de munca si de protectie sociala;
- crestere a nivelului si calitatii vietii;
- coeziune economica si sociala;
- solidaritate intre statele membre.

Instrumentele pentru realizarea obiectivelor:

⁴ Basuc M., si colaboratorii – „Reglementari si bune practici in domeniul securitatii si sanatatii in munca” Ed. Copertex Bucuresti 2004

- stabilirea unei pietei comune;
- uniune economică și monetară;
- politici și acțiuni comune avute în vedere în articolele 3 și 3A:
 - politica comercială comună;
 - politica comună în domeniul agriculturii și pescuitului;
 - politica în domeniul social cuprinzând un Fond social european;

1.3. INSTITUTIILE UNIUNII EUROPENE ȘI ALTE ORGANISME

Procesul general de luare a deciziilor la nivelul Uniunii Europene și în particular procedura de luare a co-deciziilor implică trei instituții principale⁵:

- *Parlamentul European*, care reprezintă interesele cetățenilor Uniunii Europene și care este ales în mod direct de aceștia.
- *Consiliul Uniunii Europene*, care reprezintă pe fiecare din statele membre.
- *Comisia Europeană*, care caută să susțină interesele Uniunii Europene ca un întreg.

Acest „triunghi instituțional” produce politicile și legile (directive, regulamente și decizii) aplicabile la nivelul întregii Uniuni Europene.

În principiu, Comisia Europeană este cea care propune noile legi ale Uniunii Europene, dar Parlamentul European și Consiliul European le adoptă.

Două alte instituții au un rol vital în Uniunea Europeană:

- *Curtea de Justiție Europeană*, care susține supremația legilor europene;
- *Curtea de Auditori*, care verifică activitățile financiare ale Uniunii Europene.

Aceste instituții care au fost înființate conform Tratatelor, sunt cele care fundamentează tot ceea ce Uniunea Europeană face. Tratatul este aprobat de președinții și prim-ministrilor statelor membre și sunt ratificate de parlamentele acestor state. Ele stabilesc regulile și procedurile pe care instituțiile Uniunii Europene trebuie să le urmeze.

În completarea instituțiilor sale, Uniunea Europeană are un număr de alte organisme care joacă un rol special:

OMBUDSMAN-UL EUROPEAN

- *Ombudsman-ul European*, apără cetățenii Uniunii Europene și afacerile lor împotriva proastei administrări;

ORGANISME FINANCIARE

- *Banca Centrală Europeană*, este responsabilă de politica monetară europeană;
- *Banca de Investiții Europeană*, finanțează proiectele de investiții ale Uniunii Europene;
- *Fondul de Investiții European*, acordă garanții și împrumuturi pentru a ajuta întreprinderile mici și mijlocii (SMEs)

⁵ <http://europa.eu.int>

ORGANISME DE CONSULTANTA

- *Comitetul Economic si Social European*, reprezinta societatea civila si cele doua parti ale industriei (angajati si angajatori);
- *Comitetul Regiunilor*, reprezinta autoritatile regionale si locale.

ORGANIZATII INTER – INSTITUTIONALE

- *Biroul Publicatiilor Oficiale ale Uniunii Europene*, publica, tipareste si distribuie informatii despre Uniunea Europeana si activitatea sa;
- *Biroul de Selectare Personal al Comunitatilor Europene*, recruteaza personalul pentru institutiile Uniunii Europene si al altor organisme.

AGENTII DESCENTRALIZATE

- *15 Agentii Comunitare*, agentii specializate care manevreaza tehnici specifice si sarcini de management sau stiintifice, in interiorul „*Domeniului comunitar*” al Uniunii Europene („primul pilon” al Uniunii Europene);
- *Institutul European pentru Studii de Securitate si Centrul Satelit al Uniunii Europene*, care manevreaza sarcini specifice „*Afacerilor Interne si Politica de Securitate*” („al doilea pilon” al Uniunii Europene);
- *Europol si Eurojust*, ajuta coordonarea politiei si justitiei in cooperarea lor in materie de criminalitate („al treilea pilon” al Uniunii Europene);

Agentiile Uniunii Europene (U.E.) sunt organisme guvernate de legile publice europene; ele sunt o forma distincta de institutii ale UE alaturi de Consiliu, Parlament, Comisie, etc. si au propria lor personalitate juridica.

S-au nascut din acte juridice ale legislatiei secundare pentru a acoperi cerintele tehnice foarte specifice, stiintifice sau manergeriale care sunt stipulate in actele relevante ale UE.

In mod curent sunt 15 organizatii care raspund la definitia de agentie comunitara, fiecare avand diferite denumiri (Centre, Fundatii, Agentii, Birou, Observator) cea ce creaza anumite confuzii, deoarece in particulatr acesti termeni sunt utilizati sa defineasca alte organizatii care nu raspund la cerintele unei agentii comunitare.

La momentul actual cele 15 agentii ale UE sunt:

Nr crt	DENUMIRE PRESCURTATA	DENUMIRE COMPLETA
1.	Cedefop	Centrul European pentru Dezvoltare si Instruire Vocationala
2.	EUROFOUND	Fundatia Europeana pentru Imbunatatirea Vietii si Conditilor de Munca
3.	EEA	Agentia Europeana pentru Mediul Inconjurator

4.	ETF	Fundatia Europeana pentru Instruire
5.	EMCDDA	Centrul European de Monitorizare pentru Medicamente si Precursori
6.	EMA	Agentia Europeana pentru Evaluarea Medicamentelor
7.	OHIM	Oficiul pentru Armonizarea Pietii Interne (Marci Inregistrate si Design)
8.	EU-OSHA	Agentia Europeana pentru Securitate si Sanatate in Munca
9.	CPVO	Oficiul pentru Diferitele Intreprinderi Comunitare
10 .	CdT	Centrul de Traduceri pentru Organizatiile Uniunii Europene
11 .	EUMC	Centrul European de Monitorizare a Rasismului si Xenofobiei
12 .	EAR	Agentia Europeana pentru Reconstructie
13 .	EFSA	Autoritatea Europeana pentru Securitatea Alimentara
14 .	EMSA	Agentia Europeana pentru Securitatea Maritima
15 .	EASA	Agentia Europeana pentru Securitatea Aeronautica

CAPITOLUL II

ORDINEA JURIDICA COMUNITARA, REGLEMENTARI LEGISLATIVE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA, AGENTIA EUROPEANA PENTRU SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA EU-OSHA

2.1. STRUCTURA SISTEMULUI JURIDIC COMUNITAR

Sistemul juridic comunitar⁶ constituie o ordine juridica proprie, integrata sistemului juridic al statelor membre avand urmatoarele trasaturi:

- are calitatea de ordine juridica, adica reprezinta un ansamblu organizat si structurat de norme juridice avand propriile sale izvoare, dotat cu organe si proceduri apte sa le emita, sa le interpreteze, precum si sa constate si sa sanctioneze, daca este cazul, incalcarile;
- ordinea juridica comunitara este autonoma in raport cu ordinea juridica internationala, avand un grad puternic de centralizare al crearii si aplicarii normelor mai ales prin interventia institutiilor comunitare si care o apropie de o ordine interna.

De asemenea, Curtea de Justitie a recunoscut autonomia ordinii juridice comunitare si rata de dreptul intern al statelor membre care se manifesta, intre altele, prin urmatoarele:

- Curtea de Justitie nu poate aplica reguli din dreptul intern;
- Curtea de Justitie nu este competenta sa verifice legalitatea unui act sau a unei masuri interne;
- Curtea de Justitie nu are drept misiune sa dea o interpretare dreptului intern; competenta pentru a interpreta Tratatul nu poate fi pentru a interpreta legea nationala.

Autonomia dreptului comunitar⁷ in raport cu dreptul national nu este absoluta. Mai intai, intrucat prin semnarea tratatelor prin care renunta la unele competente, se confera institutiilor europene o putere normativa proprie, iar statele membre accepta ca dreptul comunitar sa faca parte integranta din ordinea lor juridica. Apoi, intrucat dreptul comunitar utilizeaza concepte imprumutate din dreptul national, s-a considerat ca relatiile dintre ordinea juridica intema si ordinea juridica comunitara sa fie privite in termeni de cooperare, cu respectarea trasaturilor proprii fiecareia dintre cele doua ordini.

Aceasta cooperare se manifesta, in special, prin faptul ca:

1. jurisdicțiile nationale au sarcina sa aplice dreptul comunitar;
2. unele norme comunitare (recomandari CECA si directive CEE si CEEA) necesita o interventie a autoritatilor nationale pentru a avea deplina lor

⁶ Basuc M., si colaboratorii – „Reglementari si bune practici in domeniul securitatii si sanatatii in munca” Ed. Copertex Bucuresti 2004

⁷ Munteanu Roxana – „Drept European” Ed. Oscar Print Bucuresti, 1996

eficacitate;

3. sunt efectuate retrimiteri de catre dreptul comunitar la dreptul national.

Izvoarele dreptului comunitar. Ierarhia regulilor de drept

- **Izvoarele primare**, fundamentale, creatoare de noi reguli si care se , bazeaza pe acordul statelor membre;
- **Izvoarele derivate**, secundare, cuprinzand reguli de drept bazate pe tratate, destinate sa le asigure aplicarea, respectiv, actele normative adoptate de institutii in aplicarea tratatelor.

Cele doua categorii formeaza nucleul central si cantitativ preponderent, reprezentand ceea ce se numeste dreptul comunitar in sens restrans.

In sens larg, dreptul comunitar cuprinde ansamblul regulilor de drept aplicabile in ordinea juridica comunitara.

In aceasta acceptiune, dreptul comunitar cuprinde si actele conventionale incheiate intre statele membre pentru aplicarea tratatelor. Comunitatile au incheiat numeroase acorduri internationale care constituie la randul lor izvoare de drept in ordinea juridica comunitara.

De asemenea, pe langa izvoarele scrise mai sunt si izvoarele nescrise intre care principile generale de drept ocupa un loc esential. ,

O clasificare mai larga a izvoarelor de drept:

- *izvoare originare* sau primare, formand dreptul originar sau primar, din care fac parte: tratatele constitutive, precum si instrumentele juridice care le-au fost anexate sau care le-au adus modificari;
- *izvoare secundare*, adica actele unilaterale ale institutiilor, categorie denumita drept derivat pentru a indica natura si functia de aplicare a dreptului originar;
- *actele conventionale*, in cadrul carora vom distinge: dreptul complementar tratatelor, acordurile incheiate de comunitati cu statele terte sau cu organizatii internationale;
- *izvoare nescrise* ale dreptului comunitar.

TRATATELE determina campul de aplicare al dreptului comunitar "ratione materiae, ratione loci si ratione temporis", atribuie competentele institutiilor si enunta principiile si procedurile ce trebuie respectate in vederea realizarii finalitatilor si obiectivelor prevazute si, totodata, asigura respectarea acestora printr-un control jurisdictional, permitand sanctionarea incalcarii tratatelor.

Dreptul derivat acopera ansamblul actelor adoptate de institutiile abilitate in acest scop de tratatele constitutive, in vederea realizarii obiectivelor acestora. Termenul "*derivat*" este utilizat pentru a indica functia acestor acte, dar si subordonarea lor tratatelor, ceea ce inseamna, pe de o parte, ca dispozitiile din dreptul derivat nu pot deroga de la tratatele constitutive, iar, pe de alta parte, ca institutiile abilitate nu pot adopta decat actele necesare indeplinirii misiunii lor si in conditiile prevazute in tratate.

Tratatele constituie fundamentul, cadrul si limitele puterilor normative ale institutiilor.

Astfel, potrivit art. 189 alin. 1 din Tratatul CE, asa cum a fost modificat prin Tratatul de la Maastricht, pentru indeplinirea misiunii lor in conditiile prevazute in tratat, Parlamentul european, impreuna cu Consiliul si Comisia, adopta regulamente si directive, iau decizii si formuleaza recomandari sau avize.

In Tratatul de la Roma sunt mentionate cinci feluri de acte:

- regulamentele;

- directivele;
- deciziile;
- recomandările;
- avizele.

Curtea de Justiție, în jurisprudența sa, a subliniat că natura unui act nu depinde de denumirea pe care i-a dat-o instituția care l-a adoptat ci de obiectul și conținutul sau în raport cu definițiile formulate de tratate, Curtea rezervându-și dreptul de a proceda la o nouă calificare a actului respectiv.

În cadrul conferințelor interguvernamentale care au condus la Tratatul de la Maastricht, Comisia a făcut propuneri concrete pentru a se instaura un sistem ierarhic al normelor sau unul de clasificare a actelor comunitare, mai ales în vederea întaririi democratizării și eficacității procesului decizional, cu respectarea principiului subsidiarității.

REGULAMENTUL este principalul izvor al dreptului comunitar derivat, fiind actul cel mai complet, mai eficace, exprimând, prin excelență, puterea legislativă a Comunităților.

Art 189 alin. 2 din Tratatul C.E. prezintă efectele juridice ale regulamentului, da o definiție completă a acestuia, prin care îi conferă o natură și o eficiență pe deplin comparabile cu cele ale unei legi în sistemele naționale.

Regulamentul are caracter general. El este obligatoriu în toate elementele sale și este direct aplicabil în fiecare stat membru. Caracteristicile regulamentului sunt: caracterul general, forța obligatorie și aplicabilitatea sa directă.

Ca și legea în dreptul național, regulamentul conține prescripții generale și impersonale, adică statuează în mod abstract, aceasta fiind condiția "sine qua non" a funcției normative pe care este chemat să o îndeplinească în sistemul tratatelor. Regulamentul este obligatoriu în toate elementele sale; prin urmare, nerespectarea de către un stat membru a regulamentului constituie neexecutarea uneia dintre obligațiile sale în sensul art. 169 din Tratatul C.E.⁸

Aplicabilitatea directă a regulamentului înseamnă că fără interpunerea puterii normative naționale el are o validitate automată în Comunitate și este, ca atare, apt să confere drepturi și să impună obligații statelor membre, organelor lor și particularilor, cum o face legea națională.

DIRECTIVA - Potrivit alin. 3 al art. 189 din Tratatul C.E. - leagă fiecare stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care urmează să fie atins, dar lasă autorităților naționale competența în privința formei și a mijloacelor. Art. 191 al Tratatului C.E. prevede regulile referitoare la publicarea și, respectiv, modificarea directivei.

Directivele adoptate de către Consiliu împreună cu Parlamentul European, în conform cu procedurii din art. 189 B al Tratatului C.E., precum și directivele Consiliului și Comisiei adresate tuturor statelor membre, sunt publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților și intra în vigoare, ca și regulamentele, la data pe care o fixează, în lipsa unei asemenea date, după 20 de zile de la publicarea lor.

Natura și funcția directivei

Directiva impune statului membru destinat un rezultat pe care trebuie să-l atingă, dar lasă autorităților naționale competența cu privire la forma și mijloacele necesare atingerii acestui obiectiv.

Directiva face parte din categoria actelor obligatorii, dar prezintă și unele caracteristici.

⁸ Tudoriu Th. – „Tratatul Uniunii Europene” Ed. Lucretius București, 1996

Directiva nu este un instrument de integrare si de unificare a dreptului asa cum este regulamentul, ci un instrument de cooperare si de apropiere a legislatiilor. Directiva este un instrument tipic interstatal, intrucat are intotdeauna drept destinatari statele membre si nu obliga decat aceste state; directiva nu produce efecte de drept in ordinea interna decat prin intermediul regulilor nationale.

Directiva, spre deosebire de regulament, este conceputa ca un mecanism de legislatie indirecta si mediata, ca un mijloc de orientare legislativa. Ea reprezinta o metoda de legislatie cu doua etaje: la nivel comunitar sunt adoptate linia politica si modelul legislativ; apoi revine statele membre sa traduca acest model in categoriile lor nationale, dar libertatea pe care o directiva o lasa statelor nu inseamna in nici un caz ca ar trebui tratata ca neexistand sub aspect juridic din punct de vedere intern.

Directiva constituie un element de drept comunitar de care judecatorul national poate sa tina seama dupa imprejurari. Directiva impune statelor membre o obligatie de rezultat.

Caracteristicile directivei:

- este un act obligatoriu in scopul pe care il desemneaza, dar lasa statelor membre, care sunt destinatarii acestei obligatii, alegerea formei si a mijloacelor necesare pentru atingerea acestui rezultat;
- sunt acte susceptibile sa aiba un caracter general. Ele nu leaga decat destinatarii, care pot fi unul sau mai multe state membre din cadrul Tratatului CE;
- sunt acte al caror continut se limiteaza sa fixeze un obiectiv. Alegerea mijloacelor si formei necesare pentru atingerea acestui obiectiv este lasata aprecierii suverane a fiecarui stat. Prin "forma" se inteleg tehnicile legislative sau regulamentare proprii fiecarui stat; prin "mijloace" institutiile susceptibile sa realizeze obiectivul indicat. Este relevata o evolutie in notiunea de directiva, al carei continut este din ce in ce mai complet, astfel incat alegerea de catre statele membre a "mijloacelor" dispare. Aceasta evolutie s-a impus dat fiind caracterul tehnic al anumitor materii care implica un foarte mare grad de precizie;
- sunt acte obligatorii -ele impun statelor membre obligatii de rezultat;
- sunt susceptibile sa creeze drepturi individuale in beneficiul subiectelor de drept ale statelor membre.

Pozitia Curții de Justiție a subliniat ca libertatea recunoscuta statelor prin art. 189 alin. 3 al Tratatului C.E., departe de a fi absoluta, nu este decat relativa. Libertatea statelor este limitata prin obligatia de a utiliza formele si mijloacele susceptibile sa asigure directivei o deplina eficacitate in dreptul intern.

DECIZIA este obligatorie in toate elementele sale pentru destinatarii pe care ii desemneaza.

Caracteristicile deciziei:

- decizia obliga numai pe destinatarii ei, este un act cu caracter individual;
- este obligatorie;
- este obligatorie in toate elementele sale.

Intrarea in vigoare -deciziile trebuie sa fie notificate destinatarilor lor si produc efect prin aceasta notificare.

AVIZELE SI RECOMANDARILE -se caracterizeaza prin faptul ca sunt lipsite de efect obligatoriu, ele "nu leaga" dupa formula utilizata in tratate.

Articolul 173 din Tratatul C.E. exclude, in mod expres, recomandarile si avizele de sub incidenta controlului Curtii de Justitie, absenta fortei obligatorii justificand o asemenea excludere. De remarcat ca absenta efectului obligatoriu nu inseamna si absenta efectelor juridice, iar raportat la recomandari si avize, s-a subliniat in doctrina ca nu trebuie sa se confunde actul lipsit de forta obligatorie cu actul din punct de vedere juridic fara efect.

Tratatul C.E. da mai multe exemple de recomandari sau avize ale institutiilor comunitare chemate sa produca efecte juridice.

Avizul este unul dintre instrumentele mentionate de articolul 118 cu acelasi titlu ca si studiile si organizarea de consultari in vederea promovarii unei colaborari stranse intre statele membre in domeniul social.

Sub un alt aspect, numai nerespectarea de catre un stat membru a unui aviz motivat al Comisiei, in sensul articolului 169 al Tratatului C.E., ii permite acestuia sa sesizeze Curtea de Justitie pentru constatarea neexecutarii.

Recomandarea mai poate fi utilizata de exemplu de catre Comisie, potrivit art. 101 si 102 din Tratatul CE, pentru a evita o distorsiune de concurenta ca urmare a stabilirii sau modificarii de catre un stat membru a dispozitiilor interne. Daca acesta nu se conformeaza recomandarii, Comisia nu poate propune Consiliului adoptarea de directive care ar avea drept obiect sa oblige celelalte state membre sa elimine acea distorsiune.

In jurisprudenta sa, Curtea de Justitie a considerat ca recomandarile nu sunt lipsite de orice efect juridic si ca judecatorii nationali sunt obligati sa le ia in considerare daca lamuresc interpretarea dispozitiilor nationale, in scopul de a asigura deplina lor aplicare sau, daca au drept obiect sa completeze dispozitiile de drept comunitar, avand un caracter constrangator.

S-ar putea spune ca avizul este mai degraba expresia unei pareri asupra unei probleme date, in timp ce recomandarea este un instrument de actiune indirect urmarind apropierea legislatiilor si nu difera de directiva decat prin absenta fortei obligatorii.

2.2. PREOCUPARI SI REGLEMENTARI COMUNITARE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA

2.2.1. DIRECTIVELE PRIVIND SECURITATEA PRODUSELOR - DERIVATE DIN ART. 100 A AL TRATATULUI DE LA ROMA

Art. 100 A, din Tratatul de la Roma, adoptat în 1987, necesita armonizarea legislatiilor nationale. Obiectivul era de a indeparta toate barierele pentru comert in piata unica si de a permite trecerea libera a marfurilor si a oamenilor peste granite. In principiu art. 100 A din Tratatul de la Roma, nu permite statelor membre sa stabileasca cerinte mai mari pentru produsele lor decat cele stabilite prin directive. Deasemenea permite luarea de masuri prin vot majoritar calificat.

Directivele privind securitatea produselor derivate din art. 100 A din Tratatul de la Roma⁹ au ca obiectiv protectia utilizatorilor fața de riscurile care pot să apară ca urmare a utilizării produselor.

Ele stabilesc cerințele de securitate pe care trebuie să le îndeplinească produsele, precum și informațiile ce trebuie să le însoțească pentru libera circulație și comercializare în spațiul UE; de asemenea, procedurile pe care producătorul (sau cel care comercializează produsul în cadrul

⁹ Darabont A., Pece St., Dascalescu A. – „Managementul securitatii si sanatatii in munca” vol.I Ed. AGIR Buc. 2001

UE) trebuie să le urmeze pentru a „certifica” îndeplinirea condițiilor obligatorii cerute și pentru a le putea identifica cu marca „CE”.

În mai 1986, Consiliul de Miniștri al Uniunii Europene a aprobat propunerea Comisiei Uniunii Europene (la acea dată, Comunitatea Europeană) cu privire la politica de armonizare tehnica și de standardizare, așa cum este ea expusă în documentul COM 85, cunoscut sub denumirea de „Noua abordare”.

Acest document a fost creat în scopul atingerii următoarelor obiective principale în înfăptuirea pieței interne libere:

- îmbunătățirea forței competitive internaționale a industriei europene;
- eliminarea din calea comerțului liber a barierelor tehnice existente, prin adoptarea de:
 - directive cuprinzând diferite cerințe referitoare la securitatea produselor;
 - directive referitoare la sănătatea și protecția mediului.

La baza „Noii abordări” stau următoarele principii:

a) armonizarea legislativă în statele membre se limitează la adoptarea cerințelor esențiale din directivele derivate din art. 100 A al Tratatului de la Roma, iar produsele care satisfac aceste cerințe beneficiază de libera circulație;

b) în majoritatea cazurilor, aceste cerințe esențiale sunt legate de aspectul securității, dar pot fi incluse și alte aspecte de interes general, cum ar fi compatibilitatea electromagnetică, siguranța comunicațiilor ș.a.; sarcina de elaborare a specificațiilor tehnice armonizate este încredințată organismelor competente de standardizare; standardele rezultate se consideră „standarde armonizate”;

c) „standardele armonizate” nu sunt obligatorii și își păstrează statutul de standarde facultative;

d) autoritățile naționale au obligația de a recunoaște că produsele realizate în conformitate cu aceste standarde armonizate corespund prevederilor „cerințelor esențiale”.

Ca urmare a adoptării de către UE a directivei care cuprinde cerințe esențiale (vizând securitatea), statele membre au obligația să elaboreze reglementări naționale în acord cu aceste directive.

Urmând strategia stabilită în „Noua abordare”, UE și-a elaborat politica în acest domeniu, așa cum este expusă în Rezoluția Consiliului 90/CIO/01 cu privire la o „Abordare globală a evaluării de conformitate”.

Conform acestui act, în fiecare directivă de produs vor fi enunțate cerințele de îndeplinire a obligațiilor de evaluare a conformității, ca și a procedurilor, de către producători. Ca urmare, o secțiune importantă a „abordării globale” o reprezintă un nou sistem legislativ de evaluare a conformității, denumit „abordare pe module”.

„Abordarea pe module” subdivide evaluarea de conformitate într-un număr de operațiuni asociate cu stadiul de realizare a produsului (de exemplu: proiectare, producție), cu tipul de evaluare (verificarea documentelor, testul tipologic, garanția de calitate, inspecția) și cu persoanele care fac evaluarea.

Al doilea element important este reprezentat de implicarea organelor acreditate pentru testare și certificare în cadrul fiecărui modul, conform specificării din acel modul, pe temeiul principiului privind răspunderea statului membru al UE referitor la evaluarea competenței („actul tehnic”) și notificarea propriu-zisă („actul politic/administrativ”).

Organele acreditate sunt constituite din laboratoare naționale pentru încercări (testări), corpuri de inspecție și organe de atestare, care au fost supuse evaluării de competență și care au fost desemnate de către guvernele naționale drept organe acreditate.

Ultimul element important este constituit de aplicarea însemnului „CE” pe produsele industriale. Semnificația acestui marcaj este că producătorul a îndeplinit toate obligațiile prevăzute în directivele UE pentru produsul respectiv. Însemnul „CE” se bazează pe standardele europene armonizate.

Din 1985 elaborarea directivelor de securitate a produselor se realizează în conformitate, cu conceptul „Noua abordare”, care stabilește ca principii:

- armonizarea totală a reglementărilor cele naționale fiind anulate de cele comunitare, și
- recurgerea la standarde pentru conformitate, făcând totodată elastic procesul de reglementare prin standarde.

Fiecare directivă abordează o gamă largă de produse și stabilește cerințe de securitate cu caracter general, a căror interpretare se face pe baza a numeroase standarde elaborate în acest scop de către organismele europene de standardizare; produsele fabricate după aceste standarde se presupun a fi „conforme” cu cerințele directivei.

Directivele elaborate în „Noua abordare” anulează pe cele anterioare, tinzându-se spre o simplificare structurală, pe baza unui număr redus de „familii” de directive, care cuprind orice tip de produs a cărui utilizare poate da naștere unui pericol, de la mașini și substanțe chimice, la jucării.

Directivele de securitate a produselor se situează, cu unele excepții, în domeniul reglementărilor industriale și în cel al securității și sănătății în muncă. Complementaritatea celor două tipuri de reglementări este evidentă. Prin intermediul celor dintâi, producătorul nu poate să comercializeze produse „nesigure”, așa încât patronul nu poate să le achiziționeze și să le pună la dispoziția muncitorului. Prin intermediul celorlalte, se cere ca patronul să aibă grijă ca produsele puse la dispoziția lucrătorilor să fie utilizate și păstrate corespunzător, urmărindu-se instrucțiunile pe care fabricantul trebuie să i le pună la dispoziție.

În tabelul 1 s-au recenzat principalele directive de armonizare derivate din art. 100 A, care cuprind cerințele esențiale de securitate. De asemenea, sunt enumerate și directive din „vechea abordare”, respectiv cele care au ca fundament art. 100.

Tabelul 1

Directivele UE privind securitatea produselor (Art. 100A, din Tratatul de la Roma)

Grupa	Directiva	Domeniu de aplicare
I	92/59/CEE - Produse (în general)	Produse de consum noi, folosite sau recondiționate (cu excepția antichităților), pentru care nu există reglementări comunitare
II	89/106/ CEE – Produse pentru construcții	Produse pentru introducerea permanentă pe șantierele industriale sau de construcții civile cu caracteristici care influențează rezistența mecanică și stabilitatea de siguranță în utilizare și în caz de incendiu, mediu ambiant sau izolarea termică sau acustică a construcției
	84/529/CEE – Ascensoare, modificata de 86/312/CEE, 90/486/CEE	Ascensoare (pentru transportul de persoane) instalate fix în imobile permanente și componentele de securitate ale acestora

	Vehicule cu motor 68 directive și modificările respective	Vehicule cu motor și remorcile acestora, precum și componentele și dispozitivele care condiționează securitatea acestora. Se exclud tractoarele din agricultură și silvicultură
	Tractoare 26 directive și modificările lor	Tractoare din agricultură și silvicultură: caracteristici generale și principalele lor dispozitive de protecție
	98/37/CE - Mașini, forma consolidată a directivei 89/392/CEE și amendamentele din directivele 91/368/CEE, 93/44/CEE și 93/68/CEE	Mașini în general (cu excepția celor acționate de forța umană). Se exclud echipamentele care fac obiectul directivelor specifice, precum și cele concepute pentru uz nuclear, medical sau militar
	Utilaje de șantier:	
	79/113/ CEE, 85/405/ CEE – Nivel sonor	
	84/533/ CEE, 85/406/ CEE, 84/534/ CEE - Motocompresoare	
	87/405/ CEE, 84/533/ CEE - Macarale turn	
	85/407/ CEE, 84/537/ CEE - Grupuri electrogene de sudură	
	85/409/ CEE, 88/180/ CEE - Ciocan de spart beton și picamere	
	88/88/181/CEE - Mașini de tuns iarba	Se stabilesc limitele de emisiune sonoră (exprimate ca puteri acustice sau ca niveluri de zgomot, la locul operatorului)
III	87/404/CEE - Recipiente simple sub presiune, modificată de 90/488/CEE	Recipiente sudate la presiune de peste 50 bari pentru a conține aer sau azot
	90/396/CEE - Aparate cu gaz	Aparate pentru coacere, încălzire și producerea apei calde și dispozitivele și componentele acestora care se comercializează separat
IV	72/23/CEE - Materiale electrice pentru joasă tensiune	Material electric destinat a fi utilizat la o tensiune nominală cuprinsă între 50 V și 1000 V ca și între 75 V și 1500 V c.c.
	76/177/CEE, 79/196/CEE - Material electric utilizabil în atmosfera explozivă, adaptări la progresul tehnic 84/47/CEE, 88/571/CEE și modificările 88/665/CEE, 90/487/CEE	Material electric conceput a fi utilizat în atmosferă explozivă (76/177) și prevăzut cu anumite sisteme de protecție (79/196), cu excepția celui conceput în mine cu pericol de grizu
	82/130/CEE - Material electric utilizabil în atmosferă explozivă cu pericol de grizu, adaptări la progresul tehnic 88/35/CEE și 91/169/CEE	Material electric conceput a fi utilizat la lucrări subterane sau la instalații de suprafață unde poate ajunge grizu prin ventilație subterană
	94/9/CE - Material pentru utilizare în atmosferă explozivă	Aparate și sisteme, electrice sau nu, concepute a fi utilizate în atmosferă explozivă. Această directivă, începând cu anul 2003, va abroga directivele anterioare.
	89/336/CEE - Compatibilitate electromagnetică, modificată prin 92/31/CEE	Cerințe de protecție a echipamentelor tehnice față de perturbațiile E.M.

V	76/769/CEE - Substanțe și preparate periculoase și 10 directive cuprinzând modificări	Substanțe și preparate periculoase a căror comercializare sau utilizare este limitată
	88/379/CEE, 89/178/CEE, 90/492/CEE, 93/18/CEE - Preparare periculoase. Clasificare, îmbuteliere și marcare	Preparate care conțin cel puțin o substanță periculoasă și considerate periculoase conform definițiilor din directivă
	91/155/CEE, 93/112/ CEE - Substanțe și preparate periculoase: fișe de securitate	Fișe cu date de securitate care trebuie aduse la cunoștința utilizatorului (de specialitate) o dată cu fiecare substanță sau preparat
	78/63/ CEE, 81/187/ CEE, 84/291/ CEE - Antidăunători (insectofungicide)	Preparate destinate să protejeze, să favorizeze sau să conserve plantele sau produsele vegetale, să distrugă sau să evite creșterea plantelor nedorite
	93/15/ CEE - Explozivi utilizați în scop civil	Controlul, comercializarea și recunoașterea reciprocă a omologărilor de explozivi utilizați în scop civil
VI	89/686/ CEE, 93/95/CEE - Echipamente individuale de protecție	EIP în general, cu excepția celor destinate forțelor armate sau de ordine publică, de autoapărare

Directivele au fost grupate tematic în 6 grupe.

Primul grup cuprinde Directiva 92/59/CEE, care înglobează toate produsele ce nu sunt tratate de o directivă specifică, precum și directive referitoare la produse utilizate la „locul de muncă”, dar care, în general, nu sunt considerate ca mijloace de muncă”.

Directivele privind produsele utilizate ca mijloace de muncă sunt împărțite în patru grupe: mașini (echipamente tehnice); recipiente și aparate sub presiune sau „cu gaz”; material electric, inclusiv cel utilizat în atmosferă potențial explozivă; substanțe și preparate periculoase.

Din cele prezentate mai sus se poate concluziona că obiectivul principal al Uniunii Europene este crearea Pieței Unice, fără bariere comerciale interne și cu menținerea sau impunerea, daci este cazul, a unor niveluri comune de securitate și sănătate, care să permită circulația liberă a forței de muncă.

Acest obiectiv se atinge prin următoarele mijloace:

- directivele (obligatorii - stabilesc cerințele esențiale de securitate și sănătate;
- standardele armonizate (caracter voluntar) - oferă o bază de conformitate cu cerințele (obligatorii) formulate în directive;
- procedurile de atestare și marca de conformitate (CE) – oferă dovada conformității cu cerințele esențiale din directive.

Statele care doresc să adere la Uniunea Europeană, printre. care și România, trebuie să se conformeze legislației din UE.

2.2.2. DIRECTIVELE PRIVIND SECURITATEA SI SANATATEA IN MUNCA - DERIVATE DIN ART. 118 A AL TRATATULUI DE LA ROMA

Incepand cu anul 1957, in cadrul Tratatului CECA au inceput primele actiuni comunitare in domeniul securitatii si sanatatii in munca pentru lucratorii din sectoarele carbunelui si otelului.

In anul 1974, prin decizia Consiliului a fost creat Comitetul Consultativ pentru securitate, igiena si protectia sanatatii la locul de munca, recunoscut de Comisie ca forum privilegiat de

consultare a partenerilor sociali.

Prin Art. 118 al Tratatului de la Roma¹⁰ "*Statele Membre se angajeaza sa promoveze in special ameliorarea mediului de munca, pentru a proteja securitatea si sanatatea fortei de munca si isi fixeaza ca obiectiv armonizarea, prin progres, a conditiilor existente in acest domeniu.*"

Pentru a contribui la realizarea acestui obiectiv, Consiliul, dupa consultarea Comitetului Economic si Social adopta, pe calea directivelor, prescriptii minimale aplicabile in mod progresiv, tinand cont de conditiile si de reglementarile tehnice existente in fiecare dintre statele membre.

Aceste directive evita sa impuna constrangeri administrative, financiare si juridice care ar impiedica crearea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii.

In sustinerea acestor deziderate au fost lansate in anii 1978 si 1984 primele programe de actiune in domeniul securitatii si sanatatii in munca.

Dupa adoptarea in anul 1987 a Actului Unic, prin care se face o importanta revizuire a Tratatului de la Roma, s-a elaborat un nou program de actiune in domeniul securitatii si sanatatii in munca (cel de al treilea), care, prin textele legislative care s-au adoptat, a pus accentul pe dimensiunea sociala a realizarii pietei interne.

Un moment remarcabil in elaborarea legislatiei europene in domeniul securitatii si sanatatii in munca il constituie adoptarea, la 12 iunie 1989, a *Directivei Cadru 89/391/CEE* cu privire la punerea in aplicare a masurilor care vizeaza promovarea ameliorarii securitatii si sanatatii lucratorilor la locul de munca, in conformitate cu art. 118 A din Tratatul de la Roma.

Directiva Cadru are ca obiect punerea in practica a masurilor care vizeaza promovarea ameliorarii securitatii si sanatatii la locul de munca si cuprinde principiile generale legate de prevenirea riscurilor profesionale si de protectie a securitatii si sanatatii, de eliminare a factorilor de risc si de accidentare in munca, de informare, de consultare, de participare echilibrata, de formare a lucratorilor si a reprezentantilor lor, precum si liniile generale de punere in aplicare a principiilor respective.

Angajatorul este obligat sa asigure securitatea si sanatatea lucratorilor in toate aspectele legate de munca, asa cum reiese din art.5 al Directivei Cadru. In cadrul responsabilitatilor sale, angajatorul trebuie sa ia masurile necesare pentru protectia securitatii si sanatatii lucratorilor, incluzand si activitati de prevenire a riscurilor profesionale, de informare si de formare, de organizare si de asigurare a mijloacelor necesare acestor activitati.

in realizarea masurilor privind protectia securitatii si sanatatii lucratorilor trebuie respectate urmatoarele *principii de prevenire*:

- a) evitarea riscurilor;
- b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;
- c) combaterea riscurilor incepand de la sursa;
- d) adaptarea muncii la om, in special in ceea ce priveste conceperea posturilor de lucru, precum si la alegerea echipamentelor de lucru, a metodelor de lucru si de productie, in special, in vederea atenuarii lucrului monoton, lucrului cadentat si reducerii efectelor acestora asupra sanatatii;
- e) a se tine cont de stadiul de evolutie a tehnicii; .

¹⁰ Darabont A., Pece St., Dascalescu A. – „Managementul securitatii si sanatatii in munca” vol.I Ed. AGIR Buc. 2001

- t) inlocuirea a ceea ce este periculos prin ceea ce nu este periculos sau prin ceea ce este mai putin periculos;
- g) planificarea prevenirii, vizand un ansamblu coerent care consta in prevenirea tehnica, organizarea lucrului, conditiile de lucru, relatiile sociale si influenta factorilor mediului de lucru;
- h) luarea masurilor de protectie colectiva, cu prioritate rata de cele individuale;
- i) furnizarea de instructiuni adecvate lucratorilor.

Tinand cant de natura activitatilor din unitate, angajatorul trebuie:

- a) sa evalueze riscurile pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, inclusiv alegerea echipamentelor de lucru, substantelor sau preparatelor chimice si amenajarea locurilor de munca.

Ca urmare a acestei evaluari, si daca e nevoie, activitatile de prevenire, metodele de lucru si de productie utilizate trebuie sa garanteze un nivel mai bun de protectie a securitatii si sanatatii lucratorilor si vor fi integrate in ansamblul de activitati ale unitatii si la toate nivelurile organizatorice.

- b) sa ia in considerare capacitatile lucratorilor in materie de securitate si sanatate, la atribuirea sarcinilor de lucru,

- c) sa faca in asa fel incat planificarea si introducerea de noi tehnologii sa faca obiectul consultatiilor cu lucratorii si/sau cu reprezentantii lor in ceea ce priveste consecintele legate de securitatea si sanatatea lucratorilor, de alegerea echipamentelor, de amenajarea conditiilor de lucru si de impactul factorilor mediului de lucru;

- d) sa ia masuri potrivite pentru ca doar lucratorii care au primit instructiuni adecvate sa poata avea acces in zonele de risc grav si specific.

Strategia Comisiei in ceea ce priveste directivele din domeniul securitatii si sanatatii in munca se bazeaza pe adoptarea unor directive specifice, referitoare la domenii specifice, care completeaza Directiva Cadru 89/391/CEE.

Directivele specifice care decurg din Directiva Cadru 89/391/CEE, conform art.16 (1), si care contin cerinte minime de securitate si sanatate in munca sunt urmatoarele:

Tabelul 2

Directivele UE privind securitatea și sănătatea în muncă (Art. 118 A, din Tratatul de la Roma)

Nr. crt.	Directiva	Domeniu de aplicare
1	Directiva – cadru 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru încurajarea îmbunătățirilor în domeniul sănătății și securității muncitorilor	Stabilirea principiilor generale de prevenire care trebuie respectate pentru protejarea lucrătorilor; trasarea direcțiilor principale pentru directivele particulare
1.1	89/654/CEE - Locuri de muncă	Reglementarea situațiilor de lucru
1.2	89/655/CEE - Echipamente tehnice	Utilizarea echipamentului
1.3	89/656/CEE - Echipamente individuale de protecție	Utilizarea echipamentului
1.4	90/269/CEE - Manipularea manuală a maselor	Utilizarea echipamentului
1.5	90/270/CEE – Videoterminala	Utilizarea echipamentului
1.6	90/394/CEE – Agenți cancerigeni	Expunerea la agenți cancerigeni
1.7	90/679/CEE, 93/88/CEE – Agenți biologici	Expunerea la agenți biologici
1.8	92/57/CEE – Șantiere temporare sau mobile	Reglementarea situațiilor de lucru

1.9	92/58/CEE - Semnalizare	Informații
1.10	92/85/CEE – Femei gravide	Expunerea la agenți
1.11	92/91/CEE - Industria extractivă prin foraj	Reglementarea situațiilor de lucru
1.12	92/104/CEE - Industria extractivă de suprafață sau subteran	Reglementarea situațiilor de lucru
1.13	93/103/CEE - Nave de pescuit	Reglementarea situațiilor de lucru
2	88/642/CEE - Referitoare la expunerea la agenți fizici, chimici și biologici	Reactualizarea Directivei 80/1107/CEE și unifomizarea directivelor particulare emise în baza ei sau care urmează să fie adoptate
	88/364/CEE - Interzicerea anumitor agenți specifici și/sau anumitor activități	
	91/322/ CEE – Stabilirea valorilor limită cu caracter orientativ	
	91/382/ CEE – Expunerea la azbest	
3	92/99/CEE - Asistenta medicală la bordul navelor	Stabilirea dispozițiilor minime de securitate și sănătate în muncă pentru promovarea unei mai bune asistente medicale la bordul navelor
4	93/104/CEE - Organizarea timpului de lucru	Stabilirea dispozițiilor minime pentru lucrul în ture, munca de noapte
5	91/383/CEE - lucrători temporari sau interimari	Grupe speciale de lucratori
6	94/33/CE - protecția tinerilor în timpul lucrului	Grupe speciale de lucratori

De asemenea, în baza art. 118A din Tratatul de la Roma, s-a modificat directiva-cadru 80/1107/CEE prin directiva 88/642/CEE și a fost completată cu trei directive specifice.

2.2.3 STANDARDELE EUROPENE ARMONIZATE - EN

În vederea realizării pieței libere, începând din 1986 se recunosc la nivelul UE trei funcții importante: de administrare; de standardizare; de evaluare a conformității (testare - certificare).

Funcția de administrare o îndeplinesc UE și AELS (Asociația Economică a Liberului Schimb).

Funcția de standardizare revine CEN (Comitetul European de Standardizare), CENELEC (Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică). și ETSI (Institutul de Standardizare Europeană în Telecomunicații).

Funcția de evaluare a conformității este asigurată de EOTC (Organizația Europeană pentru Testare și Certificare).

În 1986, CEN și CENELEC au luat hotărârea ca, după aprobarea unui standard european (EN), membrii CEN și CENELEC să fie obligați să-i implementeze ca standard național și să retragă orice standard național contradictoriu.

Această combinație de măsuri privind directivele și standardele europene a dus la crearea unui instrument puternic în vederea înlăturării barierelor tehnice din calea comerțului.

Standardele¹¹ care cuprind “cerințe esențiale” pentru aspecte care vizează securitatea, compatibilitatea electromagnetică etc., sunt elaborate de organismele de standardizare europene, cu contribuția, acolo unde este cazul, a specialiștilor Comisiei UE, în vederea asigurării respectării cerințelor esențiale cuprinse în directive. În acest mod se asigură armonizarea diverselor categorii de acte, legislative pe probleme de securitate, și sănătate în muncă.

Pentru ca un standard european (EN) să fie armonizat, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

¹¹ Darabont A., Pece St., Dascalescu A. – „Managementul securității și sănătății în munca” vol.I Ed. AGIR Buc. 2001

- să se refere la produse sau grupe de produse;
- să fie elaborat pe baza unui mandat din partea UE sau AELS;
- să fie adoptat de cel puțin un stat membru;
- să fie publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Având în vedere diversitatea aspectelor de securitate a muncii necesar a fi standardizate, atât organizațiile internaționale de standardizare (ISO și CEI), cât și organizațiile europene de standardizare (CEN, CENELEC, ETSI) au considerat necesar să stabilească o ierarhizare a standardelor de securitate, astfel încât fiecare standard să se limiteze la aspecte specifice și să fie corelat cu alte standarde de securitate, în funcție de aria de aplicabilitate a problemelor pe care le abordează.

Din punctul de vedere al ariei de aplicabilitate, a prevederilor, clasificarea standardelor de securitate a muncii este următoarea:

a) standarde fundamentale de securitate (standarde de tip A) - cuprind concepte fundamentale, principii și cerințe privind aspecte, generale de securitate aplicabile tuturor tipurilor de produse;

b) standarde pe grupe de securitate (standarde de tip B) - cuprind cerințe referitoare la aspecte de securitate aplicabile unui grup de produse și țin seama de prevederile standardelor fundamentale pe care le completează cu cerințe specifice, de securitate pentru grupa respectivă de produse;

c) standarde de securitate de produs (standarde de tip C) - conțin cerințe de securitate pentru un produs sau grup de produse specifice și sunt necesare în vederea utilizării prevăzute a acestora.

Aceste standarde țin seama de prevederile din standardele fundamentale și din standardele pe grupe de securitate, pe care le completează.

Din cele prezentate mai sus se poate concluziona că obiectivul principal al Uniunii Europene este crearea Pieței Unice, fără bariere comerciale interne și cu menținerea sau impunerea, daci este cazul, a unor niveluri comune de securitate și sănătate, care să permită circulația liberă a forței de muncă.

Acest obiectiv se atinge prin următoarele mijloace:

- directivele (obligatorii - stabilesc cerințele esențiale de securitate și sănătate;
- standardele armonizate (caracter voluntar) - oferă o bază de conformitate cu cerințele (obligatorii) formulate în directive;
- procedurile de atestare și marca de conformitate (CE) – oferă dovada conformității cu cerințele esențiale din directive.

Statele care doresc să adere la Uniunea Europeană, printre care și România, trebuie să se conformeze legislației din UE.

Comisia a declarat anul 1992, Anul European pentru securitate, igiena și sănătate la locul de muncă, pentru a se trage concluzii privind cel de al treilea plan de acțiune și pentru sensibilizarea unui număr cât mai mare de persoane cu privire la problemele de securitate și sănătate în munca.

Anul European a determinat creșterea interesului lucrătorilor, patronilor și al autorităților pentru sănătatea și securitatea la locul de muncă, aducând noi orientări pentru viitoarea politică comunitară.

În februarie 1992, s-a semnat Tratatul de la Maastricht de înființare a Uniunii Europene care a intrat în funcțiune la 1 noiembrie 1993. Un punct important în Tratat se refera la extinderea

Europei sociale prin punerea in practica a Cartei comunitare a drepturilor sociale fundamentale ale muncitorilor, adoptata in 1989 care contine un capitol referitor la realizarea securitatii si sanatatii la locul de munca.

Pentru a se asigura transparenta actiunilor Comisiei, prin informarea statelor si a partenerilor sociali, Consiliul European a decis la reuniunea de la Bruxelles, din 29 octombrie 1993, crearea Agentiei Europene pentru Securitate si Sanatate in Munca cu sarcina de a strange si difuza informatii.

De asemenea, ea promoveaza schimbul si difuzarea rezultatelor cercetarilor si ofera asistenta tehnica si stiintifica in domeniul securitatii si sanatatii in munca institutiilor comunitare si Statelor Membre, are legaturi cu serviciile competente ale Comisiei si coopereaza cu organele Uniunii Europene.

In anul 1994 a fost stabilit Cadrul general pentru actiunea Comisiei Comunitatii Europene in domeniul securitatii, igienei si sanatatii in munca (1994 -2000).

Obiectivele actiunii pe care Comisia si-a propus sa le realizeze au fost:

- sa vegheze la transpunerea corecta a directivelor comunitare de catre statele membre;
- sa ia masurile necesare pentru aplicarea lor adecvata in dreptul national derivat;
- sa promoveze lucrarile Comunitatii in acest domeniu in tarile terte;
- sa continue imbunatatirea securitatii si sanatatii in munca in cadrul Comunitatii.

Baza juridica a actiunilor au constituit-o, in principal, art. 100 A si art. 118 A ale Tratatului de la Roma, pentru stabilirea unui nivel ridicat de protectie in domeniul securitatii si sanatatii in munca, si art. 118 B din Tratatul de la Roma pentru promovarea dialogului cu parteneri sociali in acest domeniu.

In cadrul acordului de asociere intre Comunitate si tarile din Europa centrala si de est, in perspectiva aderarii acestora, Comisia a vegheat asupra realizarii programului in domeniul protectiei muncii, in special, prin punerea in aplicare a masurilor vizand imbunatatirea securitatii si sanatatii in munca, pe baza legislatiei comunitare in acest domeniu.

Politica sociala, bazata pe aquis-ul securitatii si sanatatii in munca, constituie un punct important in agenda strategiei comunitare care va acoperi perioada 2002 -2006, aducand trei caracteristici de noutate:

1. o abordare globala a starii de bine la locul de munca, luand in considerare piata muncii si aparatia de noi riscuri, mai ales psihosociale, si vizand ameliorarea calitatii muncii, din care mediul de munca sanatos si sigur constituie unul din elementele esentiale;

2. consolidarea unei culturi de prevenire a riscurilor, combinarea unor instrumente politice variate: legislatie; dialog social; demersul progresului si identificarea celor mai bune practici; responsabilitatea sociala a intreprinderilor; incitatiile economice; construirea parteneriatelor intre toti actorii securitatii si sanatatii;

3. noua strategie demonstreaza, de asemenea, ca o politica sociala ambitioasa este un factor de competitivitate, si ca dimpotriva, lipsa politicii angreneaza costuri care apasa greu asupra economiilor.

Calitatea muncii -obiectiv al Uniunii Europene fixat de Consiliul European la Lisabona in martie 2000 -are ca elemente esentiale sanatatea si securitatea in munca, considerandu-se ca o buna organizare a muncii, precum si un mediu de munca sanatos si sigur sunt factori de performanta pentru economie si pentru intreprinderi.

2.3. AGENTIA EUROPEANA PENTRU SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA “EU-OSHA”

Agentia Europeana pentru Securitate si Sanatate in Munca¹², denumita in continuare Agentia, este un organism tripartit al Uniunii Europene care reuneste reprezentantii guvernelor, angajatorilor (patronate) si organizatiile angajatilor (sindicate, asociatii profesionale, etc) sub aceiasi forma ca si in Comisia Europeana.

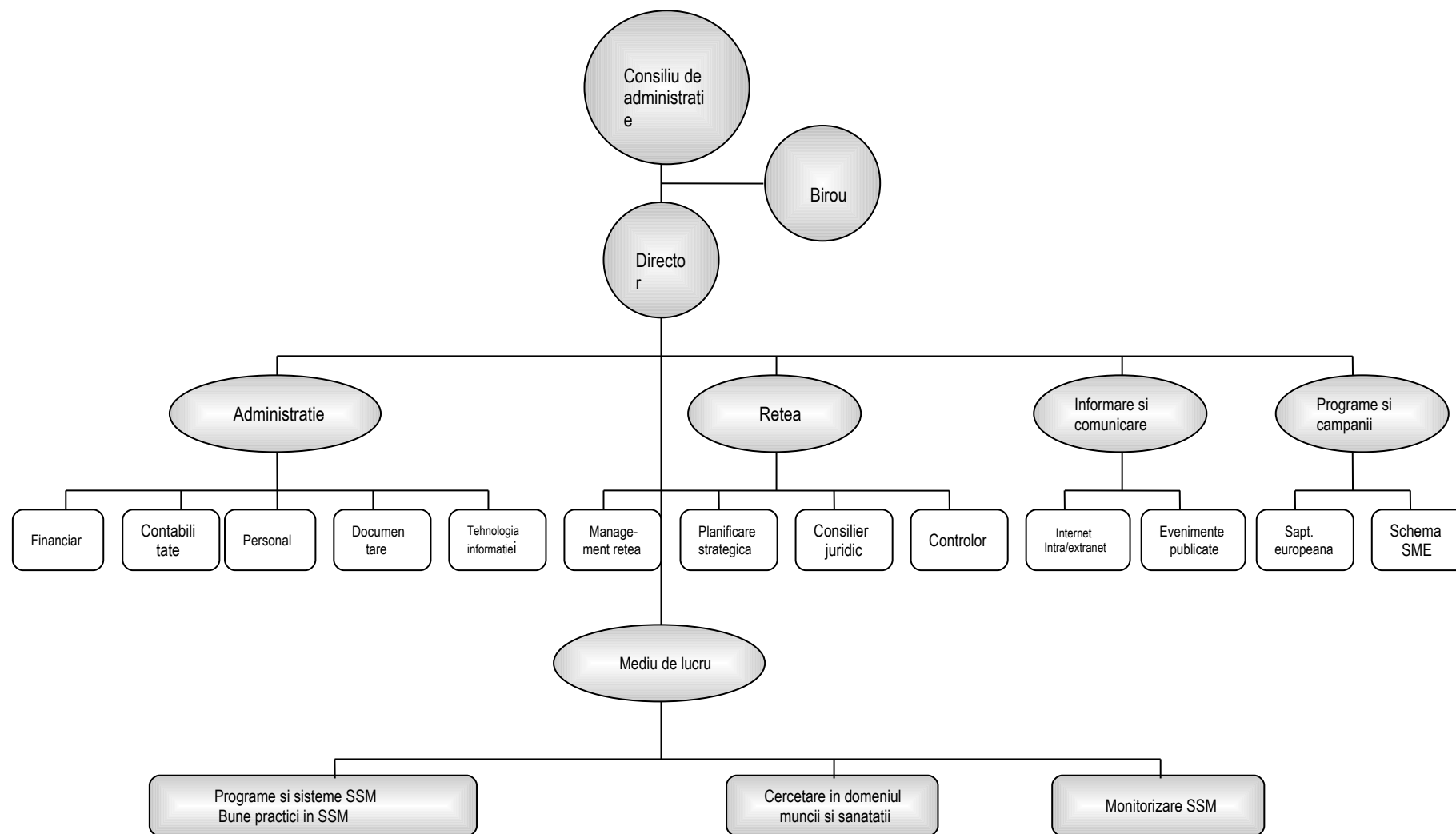
Consiliul Uniunii Europene a decis la reuniunea de la Bruxelles, din 29 octombrie 1993, crearea Agentiei Europene pentru Sanatate si Securitate in Munca.

Agentia Europeana pentru Sanatate si Securitate in Munca a fost pentru colectarea si diseminarea informatiilor in domeniul sanatatii si securitatii in munca. Agentia, cu sediul in Bilbao, Spania, are ca scop principal sa imbunatateasca viata oamenilor la locul de munca, prin stimularea fluxului de informatii tehnice, stiintifice, si economice intre toti cei implicati in probleme de sanatate si securitate ocupationala.

De asemenea, ea promoveaza schimbul si difuzarea rezultatelor cercetarilor si ofera asistenta tehnica si stiintifica in domeniul securitatii si sanatatii in munca institutiilor comunitare si Statelor Membre, are legaturi cu serviciile competente ale Comisiei Europene si coopereaza cu organismele Uniunii Europene.

Diagrama de mai jos ne arata diferitele compartimente ce alcatuiesc retea structurala a agentiei si indicarea modului cum circula informatiile intre compartimente.

¹² <http://agency.osha.eu.int>

Consiliul de Administratie

Consiliul de Administratie are urmatoarele atributii:

- selecteaza strategia si scopurile agentiei;
- identifica prioritatile agentiei;
- stabileste domeniile de activitate al agentiei;
- stabileste ce informatii furnizeaza agentia;
- numeste Directorul agentiei;
- adopta Programul de Lucru al agentiei;
- adopta Raportul Anual;
- adopta Bugetul Agentiei;
- autorizeaza directorul sa administreze bugetul agentiei;

Consiliul de administratie se intruneste de doua ori pe an membrii sai includ reprezentanti guvernamentali, reprezentanti ai patronatelor si organizatiilor muncitorilor, impreuna cu trei reprezentanti ai Comisiei Europene. Suplimentar la aceste sedinte participa doi invitati de la Fundatia Dublin si cate unul de la partenerii sociali europeni din ETUC si UNICE.

Membrii Consiliului de Administratie au mandate pe trei ani cu posibilitatea de realegere si in fiecare an aleg un presedinte si trei vice-presedinti din randul lor.

Biroul

Biroul este structura operationala executiva a Agentiei pe teritoriul UE si se intruneste de patru ori pe an. Este alcatuit din noua membri ai Consiliului de Administratie. Acestia sunt presedintele, vice-presedintii, reprezentantii angajatorilor si ai organizatiilor muncitorilor la nivel comunitar, reprezentanti ai Comisiei Europene si ai Guvernului Spaniol.

Biroul are rolul unui grup de lucru care ia masuri urgente si necesare, prin delegarea de competente data de Consiliului de Administratie, fara a prejudicia responsabilitatile Directorului agentiei, pentru a putea asigura managementul agentiei in perioada dintre intalnirile Consiliului de Administratie. Mandatul acordat include asigurarea dezvoltarii pe teritoriul UE a retelei Agentiei, implementarea Programului de Lucru, si de asemenea rezolvarea multor alte activitati specifice ale Agentiei.

Directorul Agentiei

Directorul este reprezentantul oficial al Agentiei si este responsabil cu activitatea zilnica a Agentiei, inclusiv ce legata de aspectele financiare, administrative si in materie de personal.

Durata mandatului acestuia este de cinci ani, numirea si evaluarea activitatii acestuia, facandu-se de catre Consiliului de Administratie.

Punctele Focale

Reteaua principala a Agentiei, de culegere a informatiilor privind securitatea si sanatatea in munca, este alcatuita din Punctele Focale constituite in fiecare din statele membre ale UE, in cele 10 state membre asociate ale UE, in cele 3 state candidate la UE si in 4 state membre ale EFTA.

Punctele Focale sunt nominalizate de fiecare guvern al tarii respective ca fiind reprezentanta oficiala a Agentiei in acea tara si care reprezinta Autoritatea Nationala pentru Securitate si Sanatate in Munca.

Punctele Focale joaca un rol cheie impreuna cu Agentia, ele sunt responsabile pentru organizarea si coordonarea retelei nationale si sunt implicate in pregatirea si implementarea la nivel national a Programului de Lucru al Agentiei.

Ca si alte elemente din structura Agentiei, retelele nationale sunt tripartite si include reprezentanti ai muncitorilor si organizatii patronale.

Rolul Punctelor Focale este de a furniza informatiile si de a receptiona feedbackul la initiativele si produsele Agentiei si de a fi consultati la toate activitatile de informare desfasurate la nivel national.

Punctele Focale administreaza deasemenea paginile de web al Agentiei si organizeaza annual, Saptamana Europeana pentru Securitate si Sanatate in Munca.

Punctele Focale din Uniunea Europeana si tarile asociate nominalizeaza reprezentantii lor in grupurile de experti ad-hoc, ale Agentiei, in timp ce Punctele Focale din tarile candidate si membre EFTA nominalizeaza observatori in aceste grupuri.

Intalnirile au loc de trei ori pe an si la aceste intalniri pot participa alaturi de persoanele de contact al Punctelor Focale din tarile membre si tarile candidate si Observatori de la Comisia Europeana, Partenerii Sociali Europeni, EFTA si reprezentanti ai tarilor candidate.

Grupurile de Experti

Grupurile de Experti, nominalizate de Punctele Focale nationale impreuna cu observatorii reprezentand fiecare partener social si Comisia Europeana, fac propuneri in domeniul lor de expertiza si contribuie la elaborarea Programului de Lucru al Agentiei.

Expertii din EFTA si din tarile candidate participa ca observatori in unele din aceste grupuri.

Centrele Topice

Centrele Topice sunt consortii (asociatii) ale institutiilor nationale de securitate si sanatate care colecteaza si analizeaza datele existente la nivel national si elaboreaza si pun in aplicare planurile de lucru nationale in domeniul securitatii si sanatatii in munca.

Ele constau in grupuri de institutii experte in securitate si sanatate, cuprinzand o Organizatie de Conducere si mai multe Organizatii Partenere din diferite state membre. Activitatea ce urmeaza a fi facuta precum si finantarea sunt specificate de Programul de Lucru anual al Agentiei.

Organizatia de Conducere a Centrelor Topice este responsabila pentru stabilirea sarcinilor ce revin Organizatiilor Partenere.

Trei Centre Topice sunt in mod current in activitate: Centrul Topic de Cercetare, Centrul Topic de Bune Practici si Centrul Topic de Bune Practici al Tarilor Candidate.

Alti Consultanti

Agentia contracteaza diferite echipe de cercetatori stabilite ad-hoc, provenite din mediul academic si institute de securitate si sanatate in munca ca si consultanti in domeniile specifice lor sau pentru a conduce proiecte din domeniile respective.

CAPITOLUL III

LEGISLATIA ARMONIZATA DIN ROMANIA SI INSTITUTIILE CU ATRIBUTII IN DOMENIUL SECURITATII SI SANATATII IN MUNCA

3.1. PRINCIPIILE CARE STAU LA BAZA LEGISLATIEI DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA IN ROMANIA

Finalitatea legislatiei de securitate si sanatate in munca în dreptul românesc o reprezintă diminuarea riscului relativ la viata, sănătatea sau integritatea corporală a celor ce prestează muncă.

La realizarea ei contribuie dispoziții din diferite ramuri ale dreptului.

Reglementarea principală este cuprinsă în materia dreptului muncii¹³. La ea se adaugă normele de drept administrativ referitoare la răspunderea contravențională, cele de drept penal privind infracțiunile, precum și ale dreptului civil, care completează Codul muncii în materia răspunderii patrimoniale a unității față de persoanele angajate, pentru daunele produse ca urmare a nerespectării normelor de securitate si sanatate in munca. O legătură strânsă există și cu asigurările sociale de stat, unele reglementări fiind comune.

Important de reținut în legătură cu legislația română privind securitatea și sănătatea în muncă este faptul că ea se află într-un proces de transformare, in vederea armonizării cu directivele Uniunii Europene în acest domeniu.

Primul pas în acest sens a constat în adoptarea aceluiași principii¹⁴ care sunt respectate și in legislația comunitară, în baza căroră au fost concepute și continuă să fie emise actele juridice cu caracter național și particular.

În esență, principiile menționate pot fi exprimate astfel (fig. 1):

a. Securitatea si sanatatea muncii - drept fundamental al tuturor participanților la procesul de muncă. Constituția României, afirmând dreptul la protecție socială, face referire și la măsurile de securitate și igienă a muncii (Art. 38 alin.2). Mai concret, Legea nr. 90/1996 R 2005, a protecției muncii (art. 1) stabilește că normele de protecție a muncii "reprezintă un sistem unitar de măsuri și reguli", care sunt „aplicabile tuturor participanților la procesul de muncă” și se stabilesc prin lege.

Pentru realizarea acestui drept, legea - cadru impune obligații in sarcina angajatorilor și a angajaților lor și stabilește organele specializate ale administrației de stat care să urmărească modul în care unitățile și salariații aplică și respectă normele de securitate si sanatate in munca. Așadar, activitatea de securitate si sanatate in munca nu este lăsată numai la latitudinea agenților economici, ci, fiind implementată in toate domeniile vieții economico-sociale, statul asigură și controlul îndeplinirii ei.

b. Legătura indisolubilă dintre dreptul la muncă și securitatea si sanatatea muncii. România fiind un stat dedrept, democratic si social (art. 1 alin.3 din Constituție), dreptul la muncă nu numai că este consacrat ca un drept fundamental cetățenesc, dar el se află în strânsă corelație cu dreptul la protecție socială al angajaților, care include și securitatea si sanatatea in munca și este garantat. În acest sens, organele administrației de, stat desemnate prin lege au obligația de a organiza, coordona și controla activitatea în domeniu. Pentru realizarea integrală a dreptului la muncă este necesară asigurarea unor asemenea condiții de desfășurare a procesului de muncă încât viața, sănătatea și integritatea corporală a celor care își exercită acest drept fundamental să fie apărute. În caz contrar, însuși dreptul la muncă nu s-ar putea realiza deplin, ar avea caracter formal.

¹³ Buga Ctin. – „Reglementarea juridica a protecției muncii” Ed. Jus R.B.A. Bucuresti, 1997

¹⁴ Darabont A., Pece St., Dascalescu A. – „Managementul securitatii si sanatatii in munca” vol.I Ed. AGIR Buc. 2001

Fig. 1. Principiile fundamentale ale legislației române privind securitatea și sănătatea în muncă.

c. Integrarea securității și sănătății muncii în procesul de muncă. Acesta este un principiu clar exprimat în Legea nr. 90/1996 a protecției muncii, care prevede ca obligații pentru realizarea securității muncii au atât conducerea persoanei juridice (persoana fizică), cât și, la locul de muncă - organizatorii și conducătorii proceselor de muncă.

d. Caracterul preventiv al securității și sănătății muncii. Prin esența sa, securitatea și sănătatea muncii are un caracter preventiv, menirea ei fiind preîntâmpinarea producerii accidentelor de muncă și/sau a îmbolnăvirilor profesionale. Reglementările legale în domeniu sunt astfel stabilite încât să apere viața, sănătatea și integritatea corporală ale celor care participă la procesul de producție. Teoretic, dacă normele de securitate și sănătate a muncii sunt realizate și respectate întocmai, accidentele și îmbolnăvirile profesionale pot fi prevenite.

În același timp, diferitele forme ale răspunderii juridice pentru încălcarea normelor de securitate și sănătate a muncii sunt menite să contribuie efectiv la realizarea caracterului preventiv al acestora. A se vedea astfel impactul reglementărilor referitoare la repararea pagubelor aduse celor vătămați prin accidente de muncă sau îmbolnăviri profesionale, care sunt de natură să stimuleze realizarea în practică a normelor de protecție a muncii.

e. Abordarea prevenirii accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale ca problemă unică. Ținând seama că, din punctul de vedere al cauzelor determinante, al spațiului de manifestare, al subiecților susceptibili să le suporte, ca și al măsurilor și mijloacelor de combatere, fenomenele de accidentare și îmbolnăvire profesională sunt identice (mai mult, în numeroase cazuri același factor de risc - cauză - poate conduce, în funcție de condițiile concrete, fie la accident de muncă, fie la boală profesională), legiuitorul a urmărit tratarea lor ca o problemă unică. Astfel, nu au fost constituite două sisteme de acte juridice, unul care să reglementeze prevenirea accidentelor de muncă, iar altul, prevenirea îmbolnăvirilor profesionale. Dimpotrivă, prin legea de bază se definește scopul securității și sănătății muncii ca fiind “prevenirea accidentelor de muncă” și a “îmbolnăvirilor profesionale”, iar măsurile obligatorii care vizează realizarea acestei finalități sunt instituite prin norme comune (normele de securitate și sănătate a muncii sunt măsuri care conduc atât la eliminarea accidentelor, cât și a îmbolnăvirilor profesionale).

3.2. STRUCTURA SISTEMULUI LEGISLATIV ROMÂN PRIVIND SECURITATEA ȘI SANATATEA ÎN MUNCA

În funcție de **subiectul reglementării**, respectiv de natura problemei legiferate, structura sistemului legislativ al protecției muncii¹⁵ (securității și sănătății în munca) cuprinde două categorii de acte juridice:

- “**legislație de bază**”- Acte care legiferează strict numai activități în legătură directă cu măsurile de securitate și sănătate a muncii, dintre care fac parte:
 - Legea nr. 90/1996 revizuită în 2005 cu privire la protecția muncii; Normele de securitate și sănătate a muncii (Normele generale de protecție a muncii; normele specifice de securitatea muncii; normele metodologice; etc.), Standardele de securitate a muncii;
 - dispoziții legale privind organizarea și funcționarea organelor administrației de stat cu atribuții de îndrumare și control în domeniul securității și sănătății în munca;
- “**legislație conexă**” - Acte care conțin, dar numai în subsidiar, și norme juridice de securitate și sănătate a muncii :
- Constituția României R2003, art. 22(1) și art. 38(1) și (2)

¹⁵ Darabont A., Pece St. – „Protecția muncii” Ed. Didactica și Pedagogica București, 1996

Legi in domeniul securitatii si sanatatii in munca, conditii de munca

- Codul Muncii sau Legea nr. 53/2003 - capitolele referitoare la sanatatea si securitatea in munca, formarea profesionala, timpul de munca si timpul de odihna, munca de noapte, orele suplimentare, disciplina in muncă, inspectia muncii,);
- Legea nr. 245/2004 privind securitatea generala a produselor
- Legea nr. 240/2004 privind raspunderea producatorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte
- Legea nr. 25/2004 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 96/2003 privind protectia maternitatii la locurile de munca
- Legea nr. 436/2001 pentru aprobarea OUG nr. 99/2000 privind masurile ce pot fi aplicate in perioadele cu temperaturi extreme pentru protectia persoanelor incadrate in munca
- Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de sanse intre femei si barbati
- Legea 155/2000 pentru aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 16/2000 privind ratificarea unor conventii adoptate de Organizatia Internationala a Muncii
- Legea nr. 130/1999 privind unele masuri de protectie pentru persoanele incadrate in munca
- Legea nr. 108/1999 pentru infiintarea si organizarea Inspectiei Muncii, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 740 din 10 octombrie 2002
- Legea nr. 31/1991 privind stabilirea duratei timpului de munca sub 8 ore/zi pentru salariatii care lucreaza in conditii deosebite, vatamatoare, grele sau periculoase

Legi in domeniul materialelor si substantelor periculoase

- Legea nr. 360/02.09.2003 privind regimul substantelor si preparatelor chimice periculoase
- Legea nr. 451/18.07.2001 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea si ambalarea substantelor si preparatelor chimice periculoase
- Legea nr. 426/18.07.2001 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deseurilor
- Legea nr. 99/26.03.2001 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 173/1999 privind suportarea de la bugetul de stat a cheltuielilor de ecologizare a procesului de reciclare a deseurilor
- Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive

Legi in domeniul asigurarilor sociale

- Legea nr. 346/2002 - Legea privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale modificata prin OUG nr. 107 din 24/10/2003 pentru modificarea si completarea Legii nr. 346/2002 si aprobata prin Legea nr. 598/2003 privind aprobarea OUG nr. 107/2003
- Legea nr. 19/2000 - Legea privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale modificata prin Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea si completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale si prin Legea nr. 22/2002 privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 41/2000 pentru modificarea si

completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale

- Legea nr. 100 din 26/05/1998 privind asistenta de sanatate publica
- Legea nr. 145/1997 - Legea asigurarilor sociale de sanatate, abrogata si inlocuita prin OUG nr. 150 din 31/10/2002

Legi in domeniul evaluarii conformitatii

- Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformitatii produselor
- Legea nr. 245 din 29 aprilie 2002 pentru aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 38/1998 privind acreditarea si infrastructura pentru evaluarea conformitatii

Alte acte legislative

- Contractul colectiv de munca unic la nivel national;
- Norme de drept care, deși în principiu au un obiectiv diferit și specific altor activități, contribuie prin aplicarea lor la adaptarea vieții și sănătății persoanelor încadrate în muncă:
- Dispoziții referitoare la regimul produselor și substanțelor toxice, al unor instalații cu grad ridicat de risc, ș.a.;
- Dispoziții care reglementează drepturile angajaților, ale sindicatelor etc.

Totalitatea actelor specificate la al doilea punct poate fi desemnată ca legislației de bază a protecției muncii.

La rândul ei, **structura legislației de bază** poate fi evidențiată după mai multe criterii, fiecare reliefând anumite caracteristici.

a. Nivelul de emitere (tipul de act juridic). În funcție de organul abilitat să emită acte juridice se disting:

- acte emise de organul legislativ suprem – Parlamentul;
- acte emise de organele executive ale administrației de stat;
- hotărâri ale Guvernului (HG);ordonante si ordonante de urgenta ale guvernului;
- ordine și instrucțiuni ale diverselor ministere.

b. Aria de obligativitate. În funcție de aria de obligativitate se pot deosebi:

- acte obligatorii pentru toate sectoarele de activitate economico-socială, respectiv pentru toate unitățile care își desfășoară activitatea cu personal încadrat în muncă; în această grupă sunt cuprinse Codul Muncii – Legea nr. 53/2003, Legea nr. 90/1996 R 2005, Legea nr. 346/2002, Norme Generale de Protecție a Muncii – 2002, precum și toate HG-urile, cu excepția cazurilor în care se adresează explicit numai unui sector, unei activități, unei categorii de persoane etc.;

- acte obligatorii numai pentru anumite sectoare, activități, categorii de persoane - toate ordinele și instrucțiunile ministerelor, cu excepția acelor acte emise de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale si Familiei care se adresează explicit întregii economii naționale.

c. Aria de obligativitate și natura reglementării. Dacă se ține seama de aria de obligativitate, dar și de caracterul general sau particularizat, concret-aplicativ, aceleași acte se pot grupa după cum urmează (fig. 2):

d. **Problema reglementată.** Acest ultim criteriu, prin gruparea pe care o permite și prin conținutul actelor ce se înscriu în fiecare categorie, relevă caracteristicile fundamentale ale activității de protecție a muncii din țara noastră.

Principalele tipuri de reglementări în sensul menționat sunt prezentate în continuare:

- reglementări privind persoanele care beneficiază de securitatea și sănătatea în munca;
- reglementări privind persoanele care răspund pentru realizarea măsurilor preventive;
- acte referitoare la obligațiile agenților economici (din punct de vedere, al securității și sănătății în munca), ale conducătorilor acestora, ale compartimentelor și persoanelor desemnate ca responsabili cu securitatea și sănătatea în munca, precum și ale persoanelor încadrate în muncă, beneficiare ale măsurilor de securitate și sănătate în munca;
- reglementări privind accidentele de muncă și îmbolnăvirile profesionale - definire, elemente, clasificare, comunicare și declarare, cercetare și evidență, măsuri de prevenire;
- dispoziții privind răspunderea juridică (disciplinară, contravențională patrimonială, materială și penală) pentru încălcarea reglementărilor legale referitoare la securitatea și sănătatea în munca.

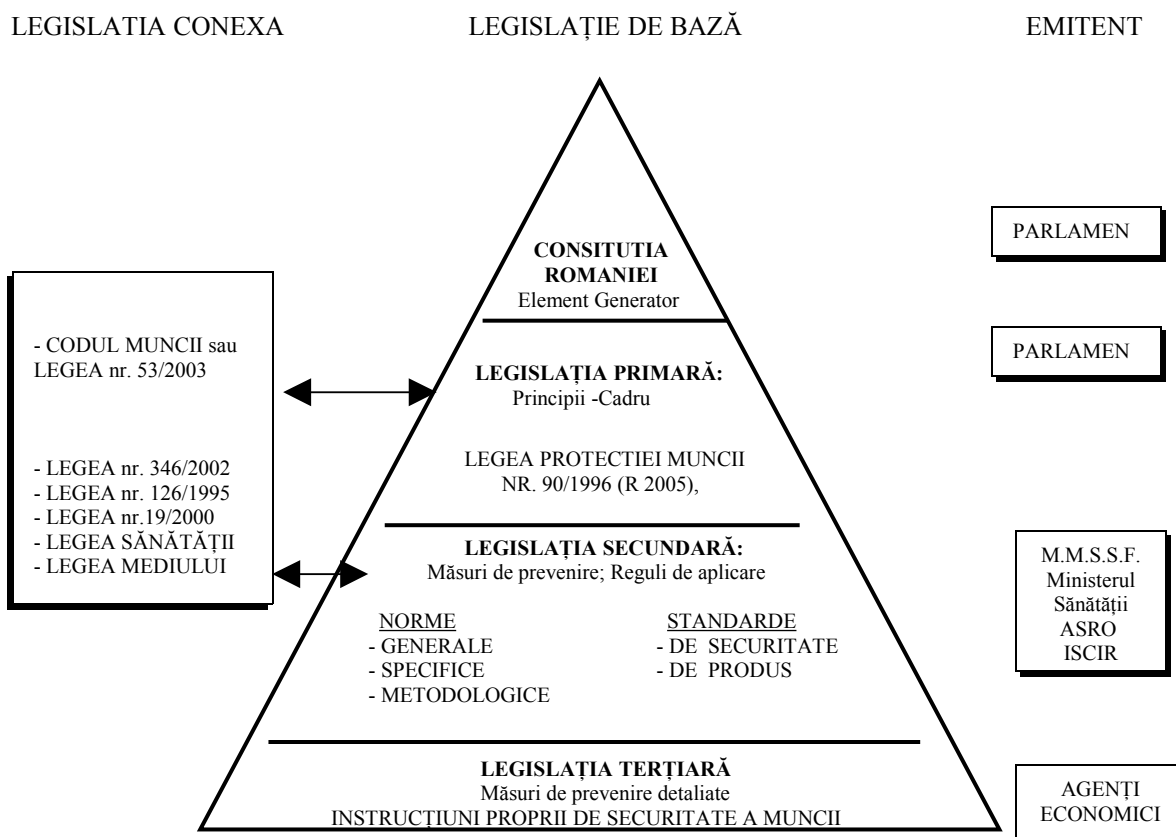

Fig. 2. Structura sistemului legislației de bază privind securitatea și sănătatea muncii în România.

Tinand seama de aria de obligativitate, dar si de caracterul general sau particularizat, concret-aplicativ, actele din sistemul legislativ national se pot grupa dupa cum urmeaza:

- **legislatia primara** din care fac parte: *Legea Protectiei Muncii nr. 90/1996 republicata in 2005, Hotarari ale Guvernului*, care sunt caracterizate prin faptul ca stabilesc cadrul general, principiile si regulile de baza pentru domeniul protectiei muncii;

- **legislatia secundara** din care fac parte: *Normele generale de protectia muncii, Normele specifice de securitate a muncii, Normele metodologice si Standardele de securitate a muncii*; Normele generale de protectia muncii sunt emise de Ministerul Muncii si Solidaritatii Sociale, Ministerul Sanatatii si Familiei, si sunt obligatorii pentru toti agentii economici si pentru toate tipurile de activitati; normele specifice de securitate a muncii sunt emise de Ministerul Muncii si Solidaritatii Sociale si sunt obligatorii pentru anumite activitati sau grupuri de activitati stabilite prin anexa la Legea Protectiei Muncii; standardele de securitate a muncii sunt elaborate in cadrul comitetelor tehnice si emise de Asociatia Romana pentru Standardizare (ASRO).

- **legislatia tertiara**: cuprinde *instructiunile de securitate a muncii*, care se elaboreaza de catre agentii economici, fiind obligatorii numai in cadrul acestora..

3.2.1. CONSTITUTIA ROMANIEI – 2003

Necesitatea și obligativitatea existenței unui sistem legislativ în domeniul securitatii si sanatatii in munca sunt recunoscute prin legea fundamentală a României – Constituția.

Constitutia prevede masuri de protectie care privesc securitatea si igiena muncii, instituirea salariului minim garantat in plata, repausul saptamanal, concediul de odihna platit, prestarea muncii in conditii speciale si deosebite, precum si protectia femeilor, a tinerilor si a unor persoane dezavantajate.

Acest lucru este prevazut in urmatoarele articole:

Art. 22(1), „ *Dreptul la viață, precum și dreptul la integritatea fizică și psihică ale persoanelor sunt garantate.* ”

Art. 38(1), „*Dreptul la munca nu poate fi ingradit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupatiei, precum si a locului de munca este libera.*”

Art. 38(2), „*Salariații au dreptul la masuri de protecția socială. Acestea privesc securitatea și sanatatea salariatilor, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe tara, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesionala, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.*”

Aceste articole reprezinta preluarea in legislatia romaneasca a prevederilor din „Carta Drepturilor Fundamentale” a Uniunii Europene care este integrata in Proiectul de Tratat asupra Constitutiei pentru Europa (partea a II-a).

Ultimul articol relevă clar **locul și rolul legislației de securitate si sanatate in munca în sistemul legislativ național: o componentă a sistemului de reglementări prin care se urmărește asigurarea protecției cetățenilor, respectiv pentru un segment specific de populație - activi, împotriva riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională generate de prestarea oricărui proces de muncii** (fig. 3).

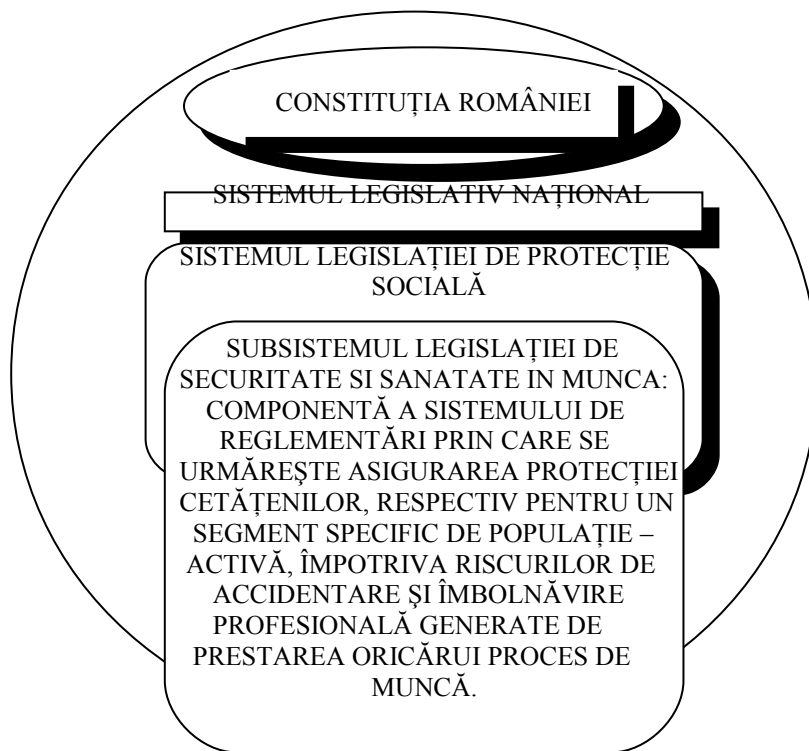

Fig. 3. Locul și rolul sistemului legislativ de securitate si sanatate in munca în sistemul legislativ național.

3.2.2. LEGISLATIE PRIMARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA

LEGEA PROTECȚIEI MUNCII NR. 90/1996 REVIZUITA IN 2001 SI 2005

Actul normativ în baza căruia se desfășoară întreaga activitate de securitate si sanatate in munca în România îl reprezintă Legea nr. 90/1996 - Legea protecției muncii, revizuita in 2005. Cu alte cuvinte, ea îndeplinește **rolul de lege fundamentală pentru realizarea securității și sănătății în muncă**, fiind din acest punct de vedere elementul generator pentru toate prevederile normative cu caracter de protecție a muncii, indiferent că acestea se regăsesc în actele componente ale legislației de bază sau conexe (cu excepția prevederilor din Constituție și din Codul muncii).

În virtutea rolului menționat, Legea protecției muncii îndeplinește o serie de **funcții** care asigură caracterul unitar al sistemului legislativ al protecției muncii și al modului său de aplicare:

- stabilirea principiilor de prevenire;
- trasarea cadrului general pentru întregul proces de legiferare in domeniul securitatii si sanatatii in munca;
- trasarea cadrului general pentru modul de desfășurare și organizare a activității de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

Legea nr. 90/1996/R2005 a protecției muncii are cel mai mare nivel de aplicativitate, fiind obligatorie în toată economia națională, respectiv în toate unitățile în care se desfășoară procese de muncă utilizându-se personal angajat printr-una din formele prevăzute de lege. În acest sens, în art. 2 se stipulează că:

- prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice la care activitatea se desfășoară cu personal angajat pe bază de contract individual de muncă sau în alte condiții prevăzute de lege.

- în sensul prezentei legi, prin persoane juridice și fizice se înțelege: operatorii economici din sectorul public, privat și cooperatist, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României; autoritățile și instituțiile publice, precum și operatorii economici români care efectuează lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări în baza unor convenții internaționale sau contracte bilaterale; asociațiile, fundațiile și organizațiile nonprofit; membrii asociațiilor familiale constituite cu respectarea prevederilor legale, persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente și persoanele fizice care angajează personal prin încheierea unui contract individual de muncă.

În strânsă corelație cu cele menționate, Legea nr. 90/1996/R2005 detaliază la art. 3 categoriile de persoane beneficiare ale măsurilor de protecție a muncii.

Normele de protecție a muncii se aplică salariaților, membrilor cooperatori, ucenicilor, elevilor și studenților în perioada efectuării practicii profesionale.

Ca structură, Legea nr. 90/1996/R2005 a protecției muncii cuprinde șapte capitole, al căror conținut asigură acoperirea tuturor problemelor de bază ale organizării și desfășurării activității practice de prevenire a riscurilor profesionale:

- *Capitolul I* - dispoziții generale, cu privire la nivelul de aplicabilitate, persoanele beneficiare, organele administrației de stat cu atribuții de organizare, coordonare și control, modul de emitere a normelor de securitate a muncii, includerea de prevederi de protecție a muncii în contractele colective și individuale de muncă, în regulamentele de organizare a unităților, în convențiile internaționale și contractele bilaterale, obligativitatea obținerii autorizației de funcționare a agenților economici din punctul de vedere al protecției muncii, modul de finanțare a activității preventive etc.;

- *Capitolul II* - echipamente tehnice, echipamentul individual de protecție și de lucru, alimentația de protecție și materiale igienico-sanitare: definiții, cerințe de securitate, mod de acordare;

- *Capitolul III* - obligații privind realizarea măsurilor de protecție a muncii: ale conducerii persoanei juridice și ale persoanei fizice, ale organizatorilor și conducătorilor proceselor de muncă și ale executanților;

- *Capitolul IV* - coordonarea și controlul activității de protecție a muncii: atribuțiile principale ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, funcțiile autorizate ale inspectorilor de muncă și obligațiile acestora;

- *Capitolul V* - accidente de muncă și bolile profesionale: definire, elemente, comunicare, raportare, cercetare, evidență;

- *Capitolul VI* - răspunderi: răspunderea în cazul încălcării dispozițiilor legale privitoare la protecția muncii: disciplinară, administrativă materială, civilă, penală (mod de constatare și sancționare);

- *Capitolul VII* - dispoziții tranzitorii și finale: cerințe legate de intrarea în vigoare a legii, definiții, acte juridice abrogate.

3.2.3. LEGISLATIE CONEXA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA

3.2.3.1. CODUL MUNCII - LEGEA NR. 53/2003

Codul muncii sau Legea nr. 53/2003 reprezintă cadrul legislativ ce reglementează în România relațiile de muncă între angajat și angajator. Acesta stipulează în Titlul V denumit „**Sănătatea și securitatea în muncă**” de asemenea *regulile generale* ce guvernează securitatea și sănătatea în munca.

- Angajatorul are obligația să ia toate măsurile necesare pentru protejarea vieții și sănătății salariaților.
- Angajatorul are obligația să asigure securitatea și sănătatea salariaților în toate aspectele legate de muncă.
- Dacă un angajator apelează la persoane sau servicii exterioare, aceasta nu îl exonerează de răspundere în acest domeniu.

- Obligațiile salariaților în domeniul securității și sănătății în muncă nu pot aduce atingere responsabilității angajatorului.
- Măsurile privind securitatea și sănătatea în muncă nu pot să determine, în nici un caz, obligații financiare pentru salariați.

Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legii speciale, ale contractelor colective de muncă aplicabile, precum și cu normele și normativele de protecție a muncii.

Prin normele și normativele de protecție a muncii pot stabili:

- măsuri generale de protecție a muncii pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, aplicabile tuturor angajatorilor;
- măsuri de protecție a muncii, specifice pentru anumite profesii sau anumite activități;
- măsuri de protecție specifice, aplicabile anumitor categorii de personal;
- dispoziții referitoare la organizarea și funcționarea unor organisme speciale de asigurare a securității și sănătății în muncă.

În cadrul propriilor responsabilități angajatorul va lua măsurile necesare pentru protejarea securității și sănătății salariaților, inclusiv pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale, de informare și pregătire, precum și pentru punerea în aplicare a organizării protecției muncii și mijloacelor necesare acesteia.

Principiile generale de prevenire cuprinse în Directiva – cadru 89/391/C.E.E. sunt preluate în totalitate de art. 173, alin. 2 :

- **evitarea riscurilor;**
- **evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;**
- **combaterea riscurilor la sursă;**
- **adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea locurilor de muncă și alegerea echipamentelor și metodelor de muncă și de producție, în vederea atenuării, cu precădere, a muncii monotone și a muncii repetitive, precum și a reducerii efectelor acestora asupra sănătății;**
- **luarea în considerare a evoluției tehnicii;**
- **înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai puțin periculos;**
- **planificarea prevenirii;**
- **adoptarea măsurilor de protecție colectivă cu prioritate față de măsurile de protecție individuală;**
- **aducerea la cunoștință salariaților a instrucțiunilor corespunzătoare.**

Codul muncii stabilește pentru angajator și alte obligații:

- Angajatorul răspunde de organizarea activității de asigurare a sănătății și securității în muncă.
- În cuprinsul regulamentelor interne sunt prevăzute în mod obligatoriu reguli privind securitatea și sănătatea în muncă.
- În elaborarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă angajatorul se consultă cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților, precum și cu comitetul de securitate și sănătate în muncă.
- Angajatorul are obligația să asigure toți salariații pentru risc de accidente de muncă și boli profesionale, în condițiile legii.
- Angajatorul are obligația să organizeze instruirea angajaților săi în domeniul securității și sănătății în muncă.

- Instruirea se realizează periodic, prin modalități specifice stabilite de comun acord de către angajator, împreună cu comitetul de securitate și sănătate în muncă și cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților.
- Instruirea se realizează obligatoriu în cazul noilor angajați, al celor care își schimbă locul de muncă sau felul muncii și al celor care își reiau activitatea după o întrerupere mai mare de 6 luni. În toate aceste cazuri instruirea se efectuează înainte de începerea efectivă a activității.
- Instruirea este obligatorie și în situația în care intervin modificări ale legislației în domeniu.
- Locurile de muncă trebuie să fie organizate astfel încât să garanteze securitatea și sănătatea salariaților.
- Angajatorul trebuie să organizeze controlul permanent al stării materialelor, utilajelor și substanțelor folosite în procesul muncii, în scopul asigurării sănătății și securității salariaților.
- Angajatorul răspunde pentru asigurarea condițiilor de acordare a primului ajutor în caz de accidente de muncă, pentru crearea condițiilor de preîntâmpinare a incendiilor, precum și pentru evacuarea salariaților în situații speciale și în caz de pericol iminent.

Un alt principiu preluat din legislația europeană de securitate și sănătate în muncă este cel privind înființarea și funcționarea „**Comitetului de securitate și sănătate în muncă**” stipulat în codul muncii la art. 181.

La nivelul fiecărui angajator se constituie un comitet de securitate și sănătate în muncă, cu scopul de a asigura implicarea salariaților la elaborarea și aplicarea deciziilor în domeniul protecției muncii.

Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în cadrul persoanelor juridice din sectorul public, privat și cooperatist, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

Comitetul de securitate și sănătate în muncă se organizează la angajatorii persoane juridice la care sunt încadrați cel puțin 50 de salariați.

În cazul în care condițiile de muncă sunt grele, vătămătoare sau periculoase, inspectorul de muncă poate cere înființarea acestor comitete și pentru angajatorii la care sunt încadrați mai puțin de 50 de salariați.

În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă. Numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil.

Comitetul de securitate și sănătate în muncă coordonează măsurile de securitate și sănătate în muncă și în cazul activităților care se desfășoară temporar, cu o durată mai mare de 3 luni.

În situația în care nu se impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă, atribuțiile specifice ale acestuia vor fi îndeplinite de responsabilul cu protecția muncii numit de angajator.

Componenta, atribuțiile specifice și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă sunt reglementate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Capitolul III art. 182, din cod este consacrat „**Protecția salariaților prin servicii medicale**” și stipulează faptul că angajatorii au obligația să asigure accesul salariaților la serviciul medical de medicină a muncii.

De asemenea stabilește sarcinile principale ale medicului de medicină a muncii care constau în:

- prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- supravegherea efectivă a condițiilor de igienă și sănătate în muncă;

- asigurarea controlului medical al salariaților atât la angajarea în muncă, cât și pe durata executării contractului individual de muncă.

În finalul Codului Muncii în Titlul XIII: „Dispoziții tranzitorii și finale” se stipulează:

Art. 292 Potrivit obligațiilor internaționale asumate de România, legislația muncii va fi armonizată permanent cu normele Uniunii Europene, cu convențiile și recomandările Organizației Internaționale a Muncii, cu normele dreptului internațional al muncii.

Art. 293 România va realiza transpunerea, până la data aderării la Uniunea Europeană, în legislația națională a dispozițiilor comunitare privind comitetul european de întreprindere în unitățile de dimensiune comunitară, pe măsura apariției și dezvoltării în economie a unor astfel de întreprinderi, precum și pe cele privind detașarea salariaților în cadrul furnizării de servicii.

Art. 295 (1) Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.

(2) Prevederile prezentului cod se aplică cu titlu de drept comun și acelor raporturi juridice de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

3.2.3.2. LEGEA PRIVIND ASIGURAREA PENTRU ACCIDENTE DE MUNCA SI BOLI PROFESIONALE NR. 346/2002

Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale nr. 346/2002, obliga toți angajatorii să-și asigure angajații.

Asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale garantează un ansamblu de servicii și prestații în beneficiul persoanelor asigurate, în vederea:

- promovării sănătății și a securității în muncă și prevenirii accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- diminuării și compensării consecințelor accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale.

Asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale se fundamentează pe următoarele principii:

- asigurarea este obligatorie pentru toți cei ce utilizează forța de muncă angajată cu contract individual de muncă;
- riscul profesional este asumat de cei ce beneficiază de rezultatul muncii prestate;
- fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se constituie din contribuții diferențiate în funcție de risc, suportate de angajatori sau de persoanele fizice care încheie asigurarea, potrivit prevederilor prezentei legi;
- creșterea rolului activității de prevenire în vederea reducerii numărului accidentelor de muncă și al bolilor profesionale;
- solidaritatea socială, prin care participanții la sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale își asumă reciproc obligații și beneficiază de drepturi pentru prevenirea, diminuarea sau eliminarea riscurilor prevăzute de lege;
- asigurarea unui tratament nediscriminatoriu pentru beneficiarii drepturilor prevăzute de lege;
- asigurarea transparenței în utilizarea fondurilor;
- repartizarea fondurilor în conformitate cu obligațiile ce revin sistemului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale prin prezenta lege.

Asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale are următoarele obiective:

- prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- reabilitarea medicală și socioprofesională a asiguraților, victime ale accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale, precum și recuperarea capacității de muncă a acestora;

- acordarea de prestații în bani pe termen lung și scurt, sub formă de indemnizații și alte ajutoare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Asigurătorul are obligația de a promova și de a stimula activitatea de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, în scopul:

- menținerii integrității fizice și psihice a persoanelor asigurate;
- îmbunătățirii condițiilor de muncă;
- eliminării sau reducerii riscurilor de accidente de muncă și boli profesionale.

Personalul tehnic al asigurătorului, care desfășoară activități de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, atestat de autoritatea de stat competentă potrivit legii, precum și personalul medical specializat în medicina muncii au următoarele atribuții:

- acordă consultanță și asistență tehnică și medicală de medicina muncii cu privire la măsurile și mijloacele de prevenire;
- inițiază și elaborează studii și analize și asigură documentația privind riscurile și condițiile de muncă din unități, în vederea fundamentării unor măsuri de prevenire;
- propun finanțarea, din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, a unor proiecte sau programe de cercetare pentru fundamentarea științifică a măsurilor de prevenire necesare;
- elaborează și propun angajatorilor instrucțiuni de prevenire și proceduri de lucru specifice unor locuri de muncă;
- participă la cercetarea accidentelor de muncă ce au ca urmare incapacitatea temporară de muncă, în comisiile de cercetare numite de angajatori;
- controlează aplicarea și respectarea măsurilor de prevenire convenite cu angajatorii;
- elaborează și propun forme și mijloace de educare și informare pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- țin evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- propun asigurătorului majorări sau reduceri ale contribuției, pentru stimularea activității de prevenire;
- acolo unde este cazul, pot propune asigurătorului încheierea unor convenții cu angajatorii, în scopul îmbunătățirii activității de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

În conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 346/2002, cu modificările și completările ulterioare, asigurații au dreptul la următoarele prestații și servicii:

- reabilitare medicală și recuperarea capacității de muncă;
- reabilitare și reconversie profesională;
- indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă;
- indemnizație pentru trecerea temporară în alt loc de muncă;
- indemnizație pentru reducerea timpului de muncă;
- indemnizație pe durata cursurilor de calificare și de reconversie profesională;
- compensații pentru atingerea integrității;
- despăgubiri în caz de deces;
- rambursări de cheltuieli;

Atribuțiile specifice de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, în calitate de prestatori de servicii, pot fi realizate, în condițiile prezentei legi, și de asociații profesionale de asigurare, constituite în acest scop pe sectoare de activitate ale economiei naționale.

Asociațiile profesionale de asigurare funcționează pe bază de statut propriu, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale prezentei legi.

Persoanele care datorează contribuții de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale pot constitui asociații la nivelul sectoarelor de activitate ale economiei naționale.

Asociațiile profesionale de asigurare sunt organisme paritare, care se constituie și funcționează ca persoane juridice în condițiile prezentei legi și ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000. Asociațiile profesionale de asigurare își pot elabora regulamente și instrucțiuni proprii.

În vederea funcționării asociațiile profesionale de asigurare sunt obligate să solicite autorizarea de către Fondul Național.

Asociațiile profesionale de asigurare exercită următoarele atribuții:

- prestează servicii în scopul prevenirii accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- acordă prestațiile de asigurare prevăzute în prezenta lege și întocmesc documentația necesară în vederea acordării acestora;
- elaborează studii și evaluări privind riscul de accidentare și îmbolnăvire profesională;
- țin evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, a prestațiilor acordate și a costurilor aferente;
- asigură acordarea de prestații medicale prin servicii proprii sau pe bază de contract încheiat cu furnizorii de servicii medicale, potrivit legii;
- verifică modul în care sunt utilizate prestațiile bănești acordate pentru serviciile de reabilitare medicală și socioprofesională.

Contribuțiile se stabilesc în funcție de tarife și clase de risc. Tariful de risc se determină pentru fiecare sector de activitate în funcție de riscul de accidentare și de îmbolnăvire profesională din cadrul sectorului respectiv. În cadrul tarifelor de risc diferențierea pe categorii de activități se realizează prin clase de risc. Tarifele și clasele de risc se revizuiesc o dată la 4 ani. Încadrarea în clasele de risc se face de către asigurător, corespunzător activităților desfășurate în fiecare unitate.

Cotele de contribuție datorate de angajatori în funcție de clasa de risc se vor situa în limita unui procent minim de 0,5% și a unui procent maxim de 4% aplicat asupra fondului brut de salarii.

Contribuția datorată de persoanele fizice este unică, indiferent de activitatea prestată, de la 0,5% la 1% aplicată asupra venitului lunar asigurat.

3.2.4. LEGISLATIE SECUNDARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA, NORMELE DE PROTECȚIE A MUNCII

Din punctul de vedere juridic, normele (tehnice) de protecție a muncii sunt acele norme de conviețuire socială care, garantate sau nu prin forța de constrângere a statului, reglementează conduita oamenilor în cadrul unor comunități productive, determinând condițiile în care urmează să efectueze diferite operații concrete de utilizare a uneltelor și obiectelor muncii și excluzând orice riscuri urmărind cu prioritate apărarea sănătății, a integrității corporale a executantului.

Cu alte cuvinte, **normele de protecție a muncii pot fi definite ca o măsură legislativă de realizare a securității muncii; conținutul lor este format din colecții de prevederi cu caracter obligatoriu, prin a căror respectare se urmărește eliminarea comportamentului accidentogen al executantului în procesul muncii.** Fiecare prevedere reprezintă în sine o măsură de prevenire, tehnică sau organizatorică a producerii accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale.

În consecință, **rolul normelor de protecție a muncii este de a stabili acele măsuri de prevenire, necesare pentru anihilarea factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională dependenți de executant.**

Funcțiile normelor de protecție a muncii pot fi descrise după cum urmează:

-Normele constituie principalul instrument în realizarea instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă. În conformitate cu prevederile legislative în vigoare, conținutul de bază al oricăruia dintre tipurile obligatorii de instructaj de protecție a muncii este format din normele de protecție a muncii corespunzătoare activității pentru care este instruit subiectul. De asemenea, și verificarea nivelului de instruire se realizează tot în raport cu prevederile normelor.

- *Normele constituie unul dintre instrumentele în baza cărora, în cazul cercetării accidentelor de muncă, se stabilesc cauzele producerii acestora și vinovăția.* Utilizarea lor în acest context permite și identificarea măsurilor de prevenire care nu au fost aplicate, respectiv a factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională care continuă să existe în procesul de muncă.

- *Normele reprezintă unul dintre instrumentele cu ajutorul cărora se realizează controlul și autocontrolul de protecție a muncii.* Conform Legii nr. 90/1996/R2001 a protecției muncii și a actelor juridice referitoare la organizarea și funcționarea Inspecției muncii, prin controlul de protecție a muncii efectuat de organismele specializate se urmărește modul în care se desfășoară activitatea de prevenire, a accidentelor și a îmbolnăvirilor profesionale și, în primul rând, gradul în care sunt aplicate și respectate măsurile cuprinse în normele de protecție a muncii.

Autocontrolul, ca formă de control intern al activității de protecție a muncii, are aceleași obiective ca și controlul efectuat de organismele publice, deci va utiliza aceleași instrumente.

- *Normele reprezintă unul dintre principalele acte juridice în funcție de care se stabilesc și se sancționează abaterile în domeniul protecției muncii.* Aceasta funcție derivă în mod necesar din funcția lor de instrument de control.

- *Normele constituie unul dintre principalele criterii în fundamentarea politicii generale și a programului de activitate pentru realizarea securității muncii la nivelul agenților economici.* În conceperea planurilor de activitate de protecție a muncii se urmărește în primul rând, în virtutea legii, înscrierea ca obiectiv a realizării acelor măsuri preventive care se regăsesc în norme și nu au fost încă aplicate sau sunt îndeplinite doar parțial.

Sistemul național de, norme de protecție a muncii cuprinde:

- normele generale de protecție a muncii;
- norme specifice de securitate a muncii;
- instrucțiuni proprii de securitate a muncii (legislație terțiară) – acte juridice de natura normelor, cu aplicabilitate restrânsă la emitentul lor.

3.2.4.1. NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE A LEGII PROTECȚIEI MUNCII NR. 90/1996/R2001

Normele metodologice reglementează procedurile de aplicare a unor principii prevăzute în legislația primară, care sunt nominalizate în Legea Protecției Muncii nr. 90/1996 și au ca obiect:

- autorizarea funcționării agenților economici din punctul de vedere al protecției muncii;
- certificarea calității de protecție a prototipurilor și sortimentelor de echipament individual de protecție și de lucru și avizarea introducerii lor în fabricație -abrogată;
- certificarea calității echipamentelor tehnice din punctul de vedere al securității muncii -abrogată;
- avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul protecției muncii;
- clasificarea minelor din punct de vedere al emansiilor de gaze;
- comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea, evidența accidentelor de muncă și declararea, confirmarea, înregistrarea, raportarea, evidența bolilor profesionale, precum și a celorlalți indicatori care definesc morbiditatea profesională;
- finanțarea cheltuielilor pentru realizarea măsurilor de protecție a muncii;
- locurile de muncă cu pericol deosebit și pericol iminent de accidentare.

3.2.4.2. NORMELE GENERALE DE PROTECȚIE A MUNCII - Editia 2002

Normele generale de protecție a muncii, instituite prin Ordinul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei nr. 508/20.10.2002 și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 933/25.10.2002, cuprind **“principii generale de prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale precum și direcțiile generale de aplicare a acestora”**, care, au ca scop eliminarea sau diminuarea factorilor de risc de accidentare și/sau îmbolnăvire profesională existenți în sistemul de muncă, proprii fiecărei componente a acestuia (executant - sarcină de muncă - mijloace de producție - mediu de muncă)", informarea, consultarea și participarea angajaților și a reprezentanților acestora.

Funcția acestui act juridic este de a asigura cadrul general pentru elaborarea normelor specifice de securitate a muncii și a instrucțiunilor proprii de securitate a muncii.

Respectarea Normelor generale de protecție a muncii, este obligatorie pentru toți angajatorii; de aplicarea lor beneficiază toate persoanele nominalizate de lege ca fiind vizate de măsurile securitate și sănătate a muncii.

La elaborarea Normelor generale de protecție a muncii s-a urmărit armonizarea, cu legislația Uniunii Europene, ele tratându-se ca un corespondent (ca rol, funcții, conținut) al Directivei - cadru 89/391/CEE.

Structura Normelor generale de protecție a muncii și a directivelor europene armonizate este următoarea:

	<i>Denumirea capitolului</i>	<i>Directive europene armonizate</i>
Titlul I	Dispoziții generale	
Titlul II	Organizarea protecției muncii la nivelul angajatorilor;	Directiva – cadru 89/391/CEE privind
Cap. I	Obligațiile angajatorului privind securitatea și sănătatea în muncă;	introducerea de măsuri pentru încurajarea
Cap. II	Obligațiile și drepturile angajaților privind securitatea și sănătatea în muncă;	îmbunătățirilor în domeniul sănătății și securității
Cap. III	Principii și criterii de organizare;	muncitorilor
Cap. IV	Organizarea compartimentului de protecția muncii;	89/654/CEE – Cerințe minime de sănătate și securitate pentru locul de muncă
Cap. V	Organizarea Comitetului de Securitate și Sănătate în Muncă;	
Cap. VI	Angajarea și repartizarea personalului la locurile de muncă, examenele medicale la angajare și periodice;	
Cap. VII	Pregătirea și instruirea personalului;	
Cap. VIII	Formarea și perfecționarea personalului specializat;	
Cap. IX	Metode și mijloace de propagandă;	
Cap. X	Dotarea cu echipament individual de protecție și echipament individual de lucru;	89/656/CEE, 89/686/ CEE, 93/95/CEE - Echipamente individuale de protecție
Cap. XI	Acordarea materialelor igienico-sanitare și a alimentației de protecție;	
Titlul III	Sarcinile de muncă;	
Cap. I	Conceperea și repartizarea sarcinilor;	91/383/CEE - Lucrători temporari sau interimari

Cap. II	Organizarea timpului de muncă și de odihnă, munca în schimburi;	93/104/CEE - Organizarea timpului de lucru
Cap. III	Efortul fizic;	90/269/CEE - Manipularea manuală a maselor
Cap. IV	Efortul mental;	
Cap. V	Munca femeilor;	92/85/CEE – Femei gravide
Cap. VI	Munca tinerilor;	94/33/CE - Protecția tinerilor în timpul lucrului
Titlul IV	<i>Clădiri și alte construcții;</i>	
Cap. I	Obligațiile generale ale proiectantului, executantului și beneficiarului;	
Cap. II	Amplasarea cladirilor, depozitelor și a altor tipuri de construcții;	
Cap. III	Căi de circulație;	
Cap. IV	Înălțimea cladirilor, dimensionarea suprafețelor și a volumului de lucru;	
Cap. V	Instalații tehnico-utilitare;	
Cap. VI	Dotări social-sanitare, puncte de prim ajutor, necesarul de apă potabilă, colectarea și îndepărtarea reziduurilor;	
Cap. VII	Loc de munca;	89/654/CEE - Locuri de muncă 89/391/CEE – Ameliorarea securității și sănătății lucrătorilor la locul de munca 92/57/CEE – Șantier temporare sau mobile 92/58/CEE – Semnalizare
Cap. VIII	Nava de pescuit;	93/103/CEE - Nave de pescuit 92/99/CEE - Asistența medicală la bordul navelor
Titlul V	<i>Echipamente tehnice;</i>	
Cap. I	Prevederi comune;	
Cap. II	Principii ergonomice de proiectare și utilizare;	
Cap. III	Sisteme de comandă;	89/655/CEE - Echipamente tehnice
Cap. IV	Echipamente tehnice mobile, cu sau fără autopropulsie;	98/37/CE - Mașini forma consolidată a directivei
Cap. V	Instalații și echipamente electrice;	89/392/CEE - Amendamentele din directivele 91/368/CEE, 93/44/CEE și 93/68/CEE
Cap. VI	Instalații sub presiune, de ridicat și transportat;	
Cap. VII	Echipamente tehnice prevăzute pentru lucrul temporar la înălțime;	92/59/CEE – Produse (în general)
Cap. VIII	Echipamente pentru fluide energetice;	
Cap. IX	Echipamente portabile și unelte manuale;	
Titlul VI	<i>Mediul de muncă;</i>	88/642/CEE - Referitoare la expunerea la agenți fizici, chimici și biologici 88/364/CEE - Interzicerea anumitor agenți specifici și / sau anumitor activități 88/642/CEE – Referitoare la expunerea la agenți fizici, chimici și biologici
Cap. I	Agente chimici;	

	Generalitati	88/364/CEE - Interzicerea anumitor agenți specifici și / sau anumitor activități
	Azbest	91/382/ CEE – Expunerea la azbest
Cap. II	Agenti cancerigeni si mutageni;	83/477/ CEE - Expunerea la azbest 90/394/CEE – Agenți cancerigeni, modificata de 99/38/CEE
Cap. III	Agenti biologici;	88/364/CEE - Interzicerea anumitor agenți specifici și / sau anumitor activități 88/642/CEE – Referitoare la expunerea la agenți fizici, chimici și biologici 90/679/CEE, 93/88/CEE, 2000/54/CEE – Agenți biologici 88/364/CEE - Interzicerea anumitor agenți specifici și / sau anumitor activități
Cap. IV	Microclimat;	
Cap. V	Ventilare industrială;	
Cap. VI	Iluminat;	
Cap. VII	Zgomot;	86/188/CEE – Expunerea la zgomot
Cap. VIII	Vibrații;	
Cap. IX	Ultrasunete;	
Cap. X	Radiatii neionizante;	
Cap. XI	Presiune atmosferică crescută;	
	Anexe	91/322/ CEE – Stabilirea valorilor limită cu caracter orientativ 96/94/CEE – Valori limită pentru expunerea la agenți chimici, fizici și biologici la locul de muncă 91/155/CEE - Substanțe și preparate periculoase 93/112/ CEE - Fișe de securitate

Prevederile Normelor generale de protecție a muncii, atât cele referitoare la securitatea în muncă, cât și cele referitoare la sănătatea în muncă, constituie cadrul general pentru elaborarea normelor specifice și a instrucțiunilor proprii de securitate a muncii.

În anexe la norme sunt prezentate lista standardelor de referință ale căror cunoaștere și respectare sunt obligatorii pentru realizarea nivelului minim impus de securitate a muncii.

În esență, se poate afirma că Normele generale de protecție a muncii conțin:

- direcțiile generale ale activității de prevenire pentru orice angajator din România;
- măsurile de prevenire a accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale pentru orice tip de activitate desfășurată în România.

Normele generale de protecție a muncii cuprind principiile generale de prevenire a accidentelor de muncă și bolilor profesionale precum și direcțiile generale de aplicare a acestora. Acestea au ca scop eliminarea sau diminuarea factorilor de risc de accidentare și/sau îmbolnăvire profesională existenți în sistemul de muncă, proprii fiecărei componente a acestuia (executant - sarcină de muncă - mijloace de producție - mediu de muncă), informarea, consultarea și participarea angajaților și a reprezentanților acestora.

Prevederile Normelor generale de protecție a muncii, atât cele referitoare la securitatea în muncă, cât și cele referitoare la sănătatea în muncă, constituie cadrul general pentru elaborarea normelor specifice și a instrucțiunilor proprii de securitate a muncii.

Prezentele norme se aplică în toate sectoarele de activitate de pe teritoriul României, atât publice cât și private (industriale, agricole, comerciale, administrative, de servicii, educaționale, culturale, de recreere etc.).

Normele generale de protecție a muncii se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, române sau străine, ce desfășoară activități pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de lege, atât în calitate de angajator, cât și în calitate de angajat, precum și ucenicilor, elevilor și studenților în perioada efectuării practicii profesionale, cu excepția celor care au drept obiect activități casnice

Pentru activitățile care folosesc surse de radiații nucleare, precum și pentru activitățile specifice de prevenire și stingere a incendiilor, vor fi respectate Normele de radioprotecție și, respectiv, Normele generale de prevenire și stingere a incendiilor.

Normele generale de protecție a muncii se revizuiesc periodic și se modifică de câte ori este necesar, ca urmare a modificărilor de natură legislativă și datorate progresului tehnic.

Prevederile prezentelor norme se detaliază pe activități sau grupe de activități distincte, în cadrul normelor specifice de securitate a muncii și al instrucțiunilor proprii de securitate a muncii.

Normele specifice de securitate a muncii se emit de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și au aplicabilitate națională.

Elaboratorul, conținutul-cadru, termenele și metodologia de elaborare a normelor specifice de securitate a muncii se stabilesc de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Angajatorul are obligația de a elabora instrucțiuni proprii de securitate a muncii, care au ca scop detalierea și particularizarea prevederilor din normele generale, specifice, a standardelor și a altor reglementări în domeniu, în funcție de particularitățile proceselor de muncă.

Standardele de securitate a muncii se elaborează în Comitetele Tehnice de Standardizare, a căror activitate este coordonată de Asociația de Standardizare din România.

Normele specifice și standardele de securitate a muncii, ca și instrucțiunile proprii de securitate a muncii se revizuiesc periodic, în concordanță cu modificările de natură legislativă și progresului tehnic etc., survenite la nivel național, la nivelul angajatorilor sau la nivelul proceselor de muncă.

Obligațiile angajatorului privind securitatea și sănătatea în muncă

Angajatorul trebuie să elaboreze și să facă cunoscută angajaților săi politica proprie de prevenire a accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, care se va orienta către activitățile menite să îmbunătățească securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv spre implementarea unui sistem de management al securității și sănătății în muncă.

Sistemul de management al securității și sănătății în muncă este parte componentă a sistemului general de management.

Sistemul de management al securității și sănătății în muncă trebuie să conțină:

- a) căi și modalități de comunicare strict reglementate și eficiente;
- b) instrumente pentru control și evaluare:
 - analiza* inițială;
 - evaluarea și controlul riscului;
 - auditul;
 - analiza* efectuată de conducere;
- c) principiul îmbunătățirii continue a performanței;
- d) abordarea problematicii specifice cu instrumente similare (compatibile) cu cele ale managementului general.

Implementarea sistemului de management al securității și sănătății în muncă trebuie finalizată în termen de 10 ani de la emiterea prezentelor norme, de către angajatorii care au în structură compartiment de protecție a muncii.

Angajatorul are următoarele obligații în domeniul securității și sănătății în muncă:

- a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, echipamentelor tehnice, precum și la elaborarea tehnologiilor de fabricație și exploatare, soluții conforme normelor de protecție a muncii, standardelor de securitate a muncii și reglementărilor specifice, prin a căror aplicare să fie eliminate sau reduse la minimum riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională a angajaților;
- b) să asigure evaluarea riscurilor pentru securitatea și sănătatea angajaților în vederea stabilirii măsurilor de prevenire, incluzând alegerea echipamentului tehnic, a substanțelor chimice și a preparatelor utilizate, amenajarea locurilor de muncă etc.; angajatorul trebuie să dispună evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională pentru toate locurile de muncă, inclusiv pentru acele grupuri de angajați care sunt expuși la riscuri particulare; în urma acestei evaluări, măsurile preventive și metodele de lucru stabilite de către angajator trebuie să asigure o îmbunătățire a nivelului de protecție a angajaților și să fie integrate în toate activitățile unității respective, la toate nivelurile ierarhice;
- c) să asigure auditarea de securitate și sănătate în muncă a unității, cu ajutorul instituțiilor abilitate;
- d) să solicite autorizarea funcționării unității din punctul de vedere al protecției muncii, să mențină condițiile de lucru pentru care s-a obținut autorizația și să ceară revizuirea acesteia în cazul modificării condițiilor inițiale pentru care a fost emisă;
- e) să stabilească măsurile tehnice și organizatorice de protecție a muncii, corespunzător condițiilor de muncă și factorilor de risc evaluați la locurile de muncă, pentru asigurarea securității și sănătății angajaților;
- f) să stabilească în fișa postului atribuțiile și răspunderea angajaților și a celorlalți participanți la procesul de muncă în domeniul protecției muncii, corespunzător funcțiilor exercitate;
- g) să elaboreze instrucțiuni proprii de securitate a muncii, care să detalieze și să particularizeze prezentele norme și normele specifice de securitate a muncii, în raport cu activitatea care se desfășoară;
- h) să asigure și să controleze, prin personal propriu sau prin personal extern abilitat, cunoașterea și aplicarea de către toți angajații a măsurilor tehnice și organizatorice stabilite, precum și a prevederilor legale în domeniul protecției muncii;
- i) să ia în considerare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă capacitatea angajaților de a executa sarcinile de muncă repartizate;
- j) să asigure, pentru angajații având o relație de muncă cu durată determinată sau cu caracter interimar, același nivel de protecție de care beneficiază ceilalți angajați ai unității;
- k) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și educării angajaților: afișe, filme, cărți, broșuri, pliante, acte normative, manuale, teste, fișe tehnice de securitate etc.;
- l) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării, asupra riscurilor la care aceasta va fi expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor tehnice și organizatorice de prevenire necesare, inclusiv cele referitoare la primul ajutor, prevenirea și stingerea incendiilor și evacuarea personalului în caz de pericol iminent;
- m) să asigure măsurile necesare pentru informarea angajatorilor din orice unitate exterioară, ai căror angajați lucrează în unitatea sa, referitor la riscurile pentru securitate și sănătate la care aceștia din urmă pot fi expuși, precum și la măsurile de prevenire și protecție adoptate la nivel de unitate și loc de muncă, inclusiv cele referitoare la primul ajutor, prevenirea și stingerea incendiilor și evacuarea în caz de urgență;

n) să se asigure că angajații din unități din exterior, care lucrează în unitatea sa, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile pentru securitatea și sănătatea lor la care pot fi expuși pe durata desfășurării activității respective;

o) să asigure resurse pentru instruirea, testarea, formarea și perfecționarea personalului cu atribuții în domeniul protecției muncii;

p) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor conform reglementărilor în vigoare;

q) să angajeze numai persoane care, în urma controlului medical și a verificării aptitudinilor psihoprofessionale, corespund sarcinilor de muncă pe care urmează să le execute;

r) să ia măsurile necesare informării compartimentului de protecție a muncii despre angajații care au relații de muncă cu durată determinată sau cu caracter interimar, pentru ca aceștia să fie incluși în programul de activitate care are ca scop asigurarea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;

s) să se asigure că sunt consultați angajații și/sau reprezentanții lor în problemele referitoare la măsurile și consecințele privind securitatea și sănătatea în muncă la introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentului tehnic, îmbunătățirea condițiilor și a mediului de muncă, la desemnarea persoanelor cu atribuții specifice sau la angajarea, când este cazul, a instituțiilor specializate sau persoanelor juridice și fizice abilitate pentru a presta servicii în domeniul protecției muncii, la desemnarea persoanelor cu atribuții privind primul ajutor, prevenirea și stingerea incendiilor, evacuarea angajaților, precum și la modul de desfășurare a activității de prevenire și protecție împotriva riscurilor profesionale, inclusiv a celei de instruire în domeniu;

t) să acorde reprezentanților angajaților cu atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă un timp adecvat, care va fi considerat timp de muncă, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile prevăzute în prezentele norme;

u) să ia măsuri corespunzătoare pentru ca numai angajații care au fost instruiți adecvat să poată avea acces la locurile de muncă unde există riscuri pentru securitatea și sănătatea acestora;

v) să asigure periodic sau ori de câte ori este cazul, verificarea încadrării nivelului noxelor în limitele admise, prin măsurători efectuate de către organisme abilitate sau laboratoare proprii abilitate;

w) să stabilească și să țină evidența locurilor de muncă cu pericol deosebit și să identifice locurile de muncă unde pot apărea stări de pericol iminent;

x) să comunice, cerceteze, înregistreze, declare și să țină evidența accidentelor de muncă, a bolilor profesionale, a accidentelor tehnice și a avariilor;

y) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în procesele tehnologice;

z) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă în timpul controlului sau al cercetării accidentelor de muncă;

aa) să asigure realizarea măsurilor stabilite de inspectorii de muncă, cu ocazia controalelor și a cercetării accidentelor de muncă;

bb) să desemneze, din oficiu sau la solicitarea inspectorului de muncă, persoanele care participă la efectuarea controlului sau la cercetarea accidentelor de muncă;

ce) să ia măsuri pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea unui accident de muncă mortal sau colectiv, în afara cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente sau avarii cu consecințe grave, sau ar periclita viața accidentaților sau a altor angajați;

dd) să anunțe imediat producerea unor avarii tehnice, evenimente, accidente de muncă sau îmbolnăviri profesionale la inspectoratul teritorial de muncă și organele de urmărire penală competente, potrivit legii;

ee) să asigure dotarea, întreținerea, verificarea echipamentelor individuale de protecție și a echipamentelor individuale de lucru și să nu permită desfășurarea nici unei activități de către angajații săi fără utilizarea corectă de către aceștia a echipamentului din dotare;

ff) să acorde, la recomandarea medicului, materiale igienico-sanitare și alimentație de protecție;

gg) să asigure supravegherea medicală corespunzătoare a riscurilor pentru sănătate la care angajații sunt expuși în timpul lucrului;

hh) să asigure întocmirea fișei de expunere la riscuri profesionale pentru fiecare angajat expus și completarea acesteia de fiecare dată când se produc schimbări ale procesului de producție;

ii) să întocmească evidența nominală a angajaților cu handicap și a celor cu vârsta sub 18 ani.

Obligațiile și drepturile angajaților privind securitatea și sănătatea în muncă

Angajații vor desfășura activitatea în așa fel încât să nu expună la pericole de accidentare sau îmbolnăvire profesională persoana proprie sau alți angajați, în conformitate cu pregătirea și instruirea în domeniul protecției muncii primită de la angajatorul său.

În acest scop angajații au următoarele obligații:

a) să-și însușească și să respecte normele și instrucțiunile de protecție a muncii și măsurile de aplicare a acestora;

b) să utilizeze corect echipamentele tehnice, substanțele periculoase și celelalte mijloace de producție;

c) să nu procedeze la deconectarea, schimbarea sau mutarea arbitrară a dispozitivelor de securitate ale echipamentelor tehnice și ale clădirilor, precum și să utilizeze corect aceste dispozitive;

d) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă orice defecțiune tehnică sau altă situație care constituie un pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională;

e) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă în cel mai scurt timp posibil accidentele de muncă suferite de persoana proprie sau de alți angajați;

f) să oprească lucrul la apariția unui pericol iminent de producere a unui accident și să informeze de îndată conducătorul locului de muncă;

g) să refuze întemeiat executarea unei sarcini de muncă dacă aceasta ar pune în pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională persoana sa sau a celorlalți participanți la procesul de producție;

h) să utilizeze echipamentul individual de protecție din dotare, corespunzător scopului pentru care a fost acordat;

i) să coopereze cu angajatorul și/sau cu angajații cu atribuții specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, atâta timp cât este necesar, pentru a da angajatorului posibilitatea să se asigure că toate condițiile de muncă sunt corespunzătoare și nu prezintă riscuri pentru securitate și sănătate la locul său de muncă;

j) să coopereze cu angajatorul și/sau cu angajații cu atribuții specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, atâta timp cât este necesar, pentru realizarea oricărei sarcini sau cerințe impuse de autoritatea competentă pentru prevenirea accidentelor și bolilor profesionale;

k) să dea relații din proprie inițiativă sau la solicitarea organelor de control și de cercetare în domeniul protecției muncii.

Angajații nu pot fi implicați în nici o situație în costurile financiare ale măsurilor de prevenire referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

Angajații și reprezentanții lor în domeniu au dreptul să ceară angajatorului să ia măsurile cele mai potrivite și au dreptul să prezinte acestuia propunerile lor de măsuri pentru eliminarea sau reducerea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională.

Angajații și reprezentanții acestora cu atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă nu pot fi supuși unor prejudicii din cauza activității desfășurate în scopul prevenirii accidentelor și îmbolnăvirilor profesionale.

Angajatul care, în caz de pericol iminent, părăsește locul de muncă, nu trebuie să fie supus la nici un prejudiciu din partea angajatorului și trebuie să fie protejat împotriva oricăror consecințe defavorabile și injuste. Fac excepție cazurile unor acțiuni nejustificate sau ale unor neglijențe grave ale angajatului.

În caz de pericol iminent, angajatul poate lua, în lipsa șefului ierarhic superior, măsurile care se impun pentru protejarea propriei persoane sau a altor angajați.

Angajatorul se va asigura din timp că angajații sunt apți, în situația precizată la alineatul precedent, să aplice măsurile corespunzătoare, în conformitate cu cunoștințele lor și mijloacele tehnice de care dispun.

Reprezentanții angajaților cu atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă vor beneficia de timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice. Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă.

Reprezentanții angajaților cu atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă au dreptul la o instruire corespunzătoare; instruirea, formarea și perfecționarea lor se realizează în timpul programului de lucru și pe cheltuiala unității, fie în cadrul acesteia, fie în unități exterioare.

Angajatorul va lua măsurile necesare pentru ca angajații cu atribuții specifice privind protecția muncii, ca și reprezentanții angajaților pe probleme de securitate și sănătate în muncă:

a) să fie informați referitor la riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională, la măsurile de prevenire și de protecție corespunzătoare, inclusiv la cele privind primul ajutor, prevenirea și stingerea incendiilor și evacuarea personalului;

b) să aibă acces la evaluarea riscurilor de accidentare și îmbolnăvire profesională și la măsurile de protecție stabilite, la evidențele privind accidente de muncă și bolile profesionale, la dosarele de cercetare a accidentelor;

c) să fie informați cu privire la existența instituțiilor și organizațiilor de profil la nivel național și local.

Angajații și/sau reprezentanții lor cu atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă pot să apeleze la autoritățile competente și să semnaleze observațiile lor în timpul inspecțiilor pe probleme de securitate și sănătate în muncă, în cazul în care consideră că măsurile luate și mijloacele asigurate de angajator sunt neadecvate scopului prevenirii accidentelor și îmbolnăvirilor profesionale.

În timpul controlului efectuat de către inspectorii de muncă, reprezentanților angajaților trebuie să li se acorde posibilitatea de a supune atenției acestora observațiile lor.

Normativul-cadru de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție.(Ordinul MMPS nr. 225/1995). Acest act stabilește criteriile generale de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție în funcție de factorii de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională existenți la fiecare loc de muncă. În baza lui, fiecare angajator este obligat să-și elaboreze propriul normativ de echipament, ținând seama de procesele de muncă pe care le organizează și de condițiile sale concrete de desfășurare a activității. Aprobarea Normativului-cadru de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție se realizează prin ordin emis de Ministrul Muncii și Solidarității Sociale.

3.2.4.3. NORMELE SPECIFICE DE SECURITATE A MUNCII.

Normele specifice de securitate a muncii sunt aprobate prin **Ordin al Ministrului Muncii si Solidaritatii Sociale**. Legea Protectiei Muncii nr. 90/1996 reglementeaza activitatile pentru care se elaboreaza normele specifice de securitate a muncii.

Normele specifice de securitate a muncii cuprind prevederi de securitate a muncii valabile pentru anumite activitati sau grupe de activitati caracterizate prin riscuri similare. Prevederile acestor norme se aplica cumulativ, indiferent de forma de proprietate sau modul de organizare a activitatilor reglementate.

Normele specifice de securitate a muncii sunt **reglementari cu aplicabilitate nationala**, cuprinzand prevederi minimal obligatorii pentru desfasurarea diferitelor activitati in conditii de securitate. Respectarea acestor prevederi nu absolve persoanele juridice sau fizice de raspunderea ce le revine pentru asigurarea si a altor masuri, corespunzatoare conditiilor concrete in care se desfasoara activitatile respective, prin instructiuni proprii.

Normele specifice au ca obiect stabilirea măsurilor de prevenire a comportamentului accidentogen al executantului, în condițiile interrelaționării complexe dintre elementele sistemelor de muncă, pentru un anumit tip de activitate din Romania.

La constituirea sistemului de norme specifice s-a ținut seama de două criterii: criteriul riscurilor comune și cel al clasificării oficiale a activităților.

Conform primului dintre ele, delimitarea activităților s-a făcut în funcție de factorii de risc de accidentare și/sau îmbolnăvire profesională comuni. De exemplu, există o singură normă pentru sudarea și tăierea metalelor, care este valabilă atât pentru unitățile din domeniul construcțiilor de mașini, cât și pentru atelierelor de reparații din agricultură, deoarece procesul de sudare și tăiere a metalelor prezintă aceleași riscuri intrinseci, indiferent de procesul de producție în cadrul căruia se desfășoară.

Concret, pentru fiecare activitate reprezentativă s-a elaborat sau este în curs de elaborare o singură normă specifică. Activitățile pentru care se elaborează norme specifice sunt nominalizate în anexă la Legea nr. 90/1996 (R) a protecției muncii. Aplicarea lor este obligatorie pentru toți angajatorii care desfășoară respectivul proces de muncă, indiferent de obiectul principal de activitate, de tipul de capital sau de forma de organizare.

Aplicarea celui de-al doilea criteriu a însemnat că la gruparea activităților pentru care se elaborează norme specifice s-a ținut seama și de delimitarea activităților din economie promovată de Comisia Națională pentru Statistică, clasificare aliniată la standardele internaționale ale Organizației Internaționale a Muncii și ale Uniunii Europene.

Sistemul normelor specifice răspunde unor obiective clare, și anume:

- evitarea paralelismului în elaborarea și aplicarea lor;
- simplificarea însușirii și o mai mare expeditivitate în aplicare;
- evidenta clară și permanentă a normelor;
- caracterul unitar sub aspectul structurii și modului de formulare și prezentare;
- acoperirea cu, reglementări obligatorii, prin asamblarea normelor specifice, a tuturor activităților din economie;
- preluarea, în mare parte, a directivelor derivate din Directiva - cadru 89/ 391/CEE (referitoare la manipularea manuală a sarcinilor, lucrul la videotermine, în industria extractivă de foraj etc.)

Intrucat, sistemul national al normelor specifice este structurat pe activitati, persoanele juridice sau fizice **vor selectiona si aplica cumulativ normele specifice corespunzatoare**, atat activitatii de baza, cat si celor conexe sau complementare.

Structura fiecărei norme specifice are la baza abordarea sistemică a aspectelor de securitate a muncii - practică în cadrul Normelor generale - pentru orice proces de muncă. Conform acestei abordări, procesul de muncă este tratat ca un sistem, compus din următoarele elemente ce interacționează:

- **EXECUTANTUL:** omul implicat nemijlocit în executarea unei sarcini de muncă.
- **SARCINA DE MUNCA:** totalitatea acțiunilor ce trebuie efectuate de executant, prin intermediul mijloacelor de producție și în anumite condiții de mediu, pentru realizarea scopului procesului de muncă.
- **MIJLOACE DE PRODUCTIE:** totalitatea mijloacelor de muncă (instalații, utilaje, mașini, aparate, dispozitive, unelte etc.) și a obiectelor muncii (materii prime, materiale etc.) care se utilizează în procesul de muncă.
- **MEDIUL DE MUNCA:** ansamblul condițiilor fizice, chimice, biologice și psihosociale în care unul sau mai mulți executanți își realizează sarcina de muncă.

Reglementarea măsurilor de securitate a muncii în cadrul normelor specifice, vizând desfășurarea uneia sau mai multor activități în condiții de securitate, se realizează prin tratarea tuturor aspectelor de securitate a muncii la nivelul fiecărui element al sistemului: executant-sarcina de muncă-mijloace de producție-mediu de muncă, propriu proceselor de muncă din cadrul activității care face obiect de reglementare.

Prevederile sistemului national de reglementari normative pentru asigurarea securitatii muncii constituie, alaturi de celelalte reglementari juridice referitoare la sanatatea si securitatea in munca, baza pentru:

- activitatea de concepție și proiectare a echipamentelor tehnice și a tehnologiilor;
- autorizarea funcționării unităților;
- instruirea salariaților în domeniul securității muncii;
- cercetarea accidentelor de muncă, stabilirea cauzelor și a responsabilităților.

Normele sunt structurate pe capitole și subcapitole în funcție de activitățile reglementate, pe care utilizatorii le pot găsi rapid, servindu-se de cuprins. De asemenea, normele cuprind o serie de anexe cu informații utile atât pentru utilizatori cât și pentru factorii de concepție și proiectare.

Activitățile din economia națională pentru care se elaborează norme specifice de securitate a muncii prevăzute în anexa 2 din Legea nr. 90/1996 (R) a protecției muncii sunt:

1. Agricultură:

- Cultura mare, viticultură, pomicultură, legumicultură, plante tehnice și utilizarea substanțelor toxice în activitățile din agricultură ;
- Valorificarea deșeurilor proteice
- Prelucrarea, păstrarea, industrializarea și livrarea furajelor
- Recepționarea, conservarea, păstrarea și valorificarea produselor agricole
- Îmbunătățiri funciare și irigații
- Exploatarea stufului

- Creșterea animalelor.

2. Silvicultură, exploatare forestieră și economia vânatului:

- Silvicultură și economia vânatului
- Exploatări și transporturi forestiere.

3. Piscicultură și pescuit:

- Piscicultură și pescuit.

4. Industria extractivă:

- Prospekțiuni și explorări geologice
- Extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate
- Mine de cărbune, șisturi și nisipuri bituminoase
- Prepararea cărbunilor
- Mine de petrol
- Lucrări de foraj sonde
- Foraj cu platforme marine
- Foraje speciale
- Lucrări speciale în activitatea de foraj-extracție a hidrocarburilor
- Extracția țițeiului
- Extracția țițeiului și a gazelor prin sonde marine
- Extracția gazelor naturale
- Transportul prin conducte al gazelor naturale
- Exploatarea în subteran a minereurilor feroase, neferoase, rare, radioactive și a nemetaliferelor
- Prepararea minereurilor
- Exploatarea substanțelor minerale în cariere, prin derocare cu explozivi
- Transportul țițeiului, al gazolinei și al etanului prin conducte
- Excavații și construcții subterane
- Exploatarea și prelucrarea sării.

5. Industria prelucrătoare:

- Industria cărnii și a produselor din carne
- Instalații frigorifice
- Industria prelucrării peștelui
- Prelucrarea conservelor din legume și fructe și producerea sucurilor
- Fabricarea uleiurilor și a altor grăsimi vegetale
- Fabricarea produselor lactate
- Fabricarea produselor de morărit și de panificație
- Fabricarea zahărului și a produselor zaharoase
- Vinificație, fabricarea alcoolului, băuturilor alcoolice, berii, drojdiei, amidonului, glucozei și a apei minerale
- Industria de prelucrare a tutunului
- Prelucrarea plantelor textile (in, cânepă și bumbac)
- Industria textilă
- Industria confecțiilor din textile, blănuri și piele
- Industria de prelucrare a pieilor
- Fabricarea articolelor din piele și a încălțăminteii
- Fabricarea mobilei din lemn, inclusiv tapițate
- Fabricarea ușilor, ferestrelor, caselor prefabricate și a panourilor pentru construcții

- Fabricarea articolelor sportive, ambarcațiunilor, planoarelor, articolelor muzicale și a rechizitelor școlare din lemn
- Fabricarea cherestelei, parchetului, ambalajelor, butoaielor și altele
- Fabricarea furnirului, placajului, panelului, lemnului stratificat-densificat și a elementelor multinate din furnire sau așchii
- Fabricarea și înobilarea plăcilor din așchii sau fibre de lemn
- Fabricarea creioanelor
- Fabricarea chibriturilor
- Fabricarea lânii și făinii din lemn, a drojdiei furajere, extraselor tanante și a furfuroolului
- Industria hârtiei și a celulozei
- Industria poligrafică
- Prelucrarea țigărilor
- Fabricarea produselor petrochimice de bază
- Fabricarea materiilor explozive
- Transportul, depozitarea și folosirea materialelor explozive
- Fabricarea, stocarea, transportul și utilizarea oxigenului și azotului
- Desfacerea produselor petroliere
- Manipularea, transportul și depozitarea produselor petrochimice
- Fabricarea, transportul, depozitarea și utilizarea hidrogenului
- Fabricarea, transportul și utilizarea acetilenei
- Producerea aerului comprimat
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor anorganice
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor organice (exclusiv petrochimice)
- Fabricarea, depozitarea și transportul firelor și fibrelor sintetice
- Fabricarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
- Prelucrarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
- Fabricarea, depozitarea și transportul apei grele
- Fabricarea sticlei pentru menaj, ambalaje și sticlărie tehnică
- Fabricarea porțelanului și ceramicii fine pentru menaj
- Fabricarea geamului
- Fabricarea lianților și azbocimentului
- Fabricarea și prelucrarea fibrelor din sticlă
- Fabricarea betonului celular autoclavizat
- Fabricarea produselor din beton, beton armat și precomprimat
- Prelucrarea pietrei și a marmurii
- Producerea materialelor termo și hidroizolante
- Fabricarea produselor din ceramică brută și fină pentru construcții
- Fabricarea produselor din PAS (poliesteri armați cu fibre de sticlă)
- Fabricarea cocsului și a produselor cocsochimice
- Fabrici de aglomerare
- Elaborarea și turnarea fontei
- Elaborarea și turnarea oțelului
- Laminarea profilurilor și a produselor plate
- Fabricarea produselor refractare, plăcilor și a pulberilor folosite la turnarea oțelului
- Fabricarea produselor abrazive și carbunoase
- Activitatea în turnătorii
- Elaborarea și prepararea metalelor neferoase și rare
- Prelucrarea azbestului
- Construcții și confecții metalice

- Prelucrarea metalelor prin deformare plastică la cald
- Prelucrarea metalelor prin deformare plastică la rece și ștanțare
- Prelucrarea metalelor prin așchiere
- Construcții navale
- Laboratoare de analize fizico-chimice și mecanice
- Sudarea și tăierea metalelor
- Tratamente termice și termochimice
- Activitatea de vopsire
- Acoperiri metalice
- Prelucrări neconvenționale (electroeroziune, electro-chimie, laser și ultrasunete)
- Fabricarea componentelor și echipamentelor electronice, electrotehnice și a materialelor electroizolante
- Fabricarea acumulatorilor și a pilelor electrice
- Fabricarea lămpilor electrice, tuburilor cinescop și a corpurilor de iluminat
- Fabricarea mașinilor electrice rotative, transformatoarelor și a condensatoarelor de forță
- Exploatarea și întreținerea transportoarelor cu bandă
- Lucrul cu radiații neionizante
- Prelucrarea automată a datelor
- Activități care se desfășoară la binoculare.

6. Energia electrică și termică, gaze și apă:

- Producerea energiei electrice
- Transportul și distribuția energiei electrice
- Utilizarea energiei electrice în medii normale
- Producerea energiei termice
- Centrale termice echipate cu cazane care funcționează cu combustibil lemnos
- Transportul, distribuția și utilizarea energiei termice
- Distribuția și utilizarea gazelor
- Alimentarea cu apă a localităților și pentru nevoi tehnologice (captare, transport și distribuție)
- Evacuarea apelor uzate rezultate de la populație și din procesele tehnologice
- Exploatarea, gospodărirea apelor, întreținerea lucrărilor și a cursurilor de apă, cadastrul apelor și al folosințelor legate de ape și apărarea împotriva inundațiilor.

7. Construcții:

- Lucrări geotehnice de excavații, fundații, terasamente, nivelări și consolidări de teren
- Prepararea, transportul, turnarea betoanelor și executarea lucrărilor din beton, beton armat și precomprimate
- Executarea construcțiilor înalte (inclusiv glisări și liftări)
- Lucrări de zidărie, montaj prefabricate și finisaje în construcții
- Lucrări de izolații termice, hidrofuge și protecții anticorrosive
- Lucrări de instalații tehnico-sanitare și de încălzire
- Lucrări de montaj utilaje tehnologice și construcții metalice
- Construcții hidrotehnice, portuare și canale navigabile
- Lucrări de reparații, consolidări, demolări și translații de clădiri
- Lucrări de drumuri, poduri și construcții căi ferate
- Alpinism utilitar
- Lucrări de cofraje, schele, cintre și eșafodaje.

8. Comerț cu ridicata și cu amănuntul, repararea și întreținerea autovehiculelor:

- Comerțul cu ridicata și cu amănuntul
- Manipularea, transportul prin purtare și cu mijloace mecanizate și depozitarea materialelor
- Întreținere și reparații autovehicule.

9. Hoteluri și restaurante:

- Turism, alimentație publică și transportul persoanelor cu instalații pe cablu.

10. Transport, depozitare și comunicații:

- Transporturi rutiere
- Transporturi pe calea ferată
- Exploatarea metroului
- Transportul urban cu tracțiune electrică (tramvai, troleibuz) și instalații aferente, exploatare și întreținere
- Transport intern
- Transporturi navale
- Transporturi aeriene
- Exploatarea și întreținerea drumurilor și a podurilor
- Exploatarea și întreținerea portuară
- Poștă
- Telecomunicații
- Radiocomunicații.

11. Sănătate și asistență socială:

- Activități din domeniul sănătății.

12. Alte activități de servicii sociale colective și personale:

- Gospodărire comunală și salubritate publică
- Activitatea de prestări de servicii.

13. Alte activități:

- Lucrul la înălțime
- Lucrul în spații închise
- Semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă
- Organizarea șantierelor temporare sau mobile.

Lista normelor specifice de securitatea muncii aparute până la data de 01.11.2005 este data în Anexa nr. 1.

Activitățile pentru care nu au fost elaborate normele specifice de securitatea muncii sunt:

Industria extractivă:

1. Prepararea cărbunilor
2. Foraj cu platforme marine
3. Foraje speciale
4. Lucrări speciale în activitatea de foraj-extracție a hidrocarburilor
5. Transportul țițeiului, al gazolinei și al etanului prin conducte
6. Excavații și construcții subterane

Industria prelucrătoare:

1. Prelucrarea plantelor textile (in, cânepă și bumbac)
2. Industria de prelucrare a pieilor
3. Fabricarea articolelor din piele și a încălțămintei
4. Fabricarea articolelor sportive, ambarcațiunilor, planoarelor, articolelor muzicale și a rechizitelor școlare din lemn
5. Fabricarea și înnobilarea plăcilor din așchii sau fibre de lemn
6. Fabricarea creioanelor
7. Fabricarea lânii și făinii din lemn, a drojdiei furajere, extraselor tanante și a furfurolului
8. Prelucrarea țiteiului
9. Fabricarea produselor petrochimice de bază
10. Manipularea, transportul și depozitarea produselor petrochimice
11. Fabricarea, transportul, depozitarea și utilizarea hidrogenului
12. Fabricarea, depozitarea și transportul produselor anorganice
13. Fabricarea, depozitarea și transportul produselor organice (exclusiv petrochimice)
14. Fabricarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
15. Prelucrarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
16. Fabricarea produselor din PAS (poliesteri armați cu fibre de sticlă)
17. Fabricarea produselor din beton, beton armat și precomprimat
18. Elaborarea și prepararea metalelor neferoase și rare

Energia electrică și termică, gaze și apă:

1. Producerea energiei electrice
2. Producerea energiei termice
3. Centrale termice echipate cu cazane care funcționează cu combustibil lemnos
4. Transportul, distribuția și utilizarea energiei termice
5. Distribuția și utilizarea gazelor
6. Exploatarea, gospodărirea apelor, întreținerea lucrărilor și a cursurilor de apă, cadastrul apelor și al folosințelor legate de ape și apărarea împotriva inundațiilor.

Construcții:

1. Lucrări geotehnice de excavații, fundații, terasamente, nivelări și consolidări de teren
2. Construcții hidrotehnice, portuare și canale navigabile
3. Lucrări de drumuri, poduri și construcții căi ferate
4. Lucrări de cofraje, schele, cintre și eșafodaje.

Transport, depozitare și comunicații:

1. Exploatarea și întreținerea portuară

Alte activități de servicii sociale colective și personale:

1. Activitatea de prestări de servicii.

Alte activități:

1. Lucrul în spații închise
2. Organizarea șantierelor temporare sau mobile.

3.2.5. STANDARDELE ROMANESTI DE SECURITATE SI SANATATE A MUNCII

Urmărindu-se alinierea la convențiile și directivele Organizației Internaționale a Muncii și ale Uniunii Europene, dar și din alte necesități, cum ar fi: realizarea securității muncii cu costurile cele mai reduse; asigurarea competitivității produselor pe piața externă; stabilirea corectă a răspunderilor între cele două niveluri: producător și utilizator, s-a impus delimitarea reglementărilor privind produsele de cele referitoare la activități.

A început astfel constituirea sistemului național de standarde de securitate a muncii. Ele sunt acte juridice care reglementează aspectele de protecție a muncii vizând produsele, și anume: terminologie, principii constructive, cerințe, metode de măsurare.

Respectarea prevederilor standardelor se asigură prin certificarea produselor.

La baza includerii standardelor de securitate a muncii în sistemul legislativ stau o serie de reglementări juridice. Prima dintre ele a reprezentat-o Ordonanța Guvernului nr. 19 din august 1992, în care se preciza:

Art. 19 - Standardele române referitoare la protecția vieții, protecția sănătății, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător au caracter obligatoriu ...

Art. 21 - Standardele profesionale și de firmă trebuie să respecte prevederile standardelor române obligatorii."

De asemenea, H.G. nr. 167/6.04.1992 privind constituirea și funcționarea Sistemului Național de Certificare a Calității a stabilit:

"Art. 6 - Certificarea produselor și serviciilor reglementate prin standarde române obligatorii referitoare la protecția vieții, protecția sănătății, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător este obligatorie, în caz contrar fiind interzisă comercializarea lor."

În fine, Legea nr. 90/1996 (R) a protecției muncii stipulează obligativitatea respectării standardelor, ca și, în legătură cu, aceasta, a certificării echipamentelor tehnice și de protecție.

Standardele de securitate a muncii îndeplinesc în cea mai mare parte aceleași funcții ca și normele, dar legat de echipamente:

- instrument pentru stabilirea vinovăției și a sancțiunilor corespunzătoare în cazul accidentelor de muncă;

- instrument al controlului și autocontrolului de protecție a muncii;

- instrument folosit în elaborarea programelor de prevenire la nivelul angajatorilor.

Standardele reprezintă una din măsurile de prevenire cele mai eficiente pentru eliminarea factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională ele constituind un mijloc ce poate și trebuie să fie folosit pe de o parte, la conceperea echipamentelor tehnice, iar pe de alta, la selecționarea, prin recepție, a acelor elemente ale viitorului sistem de muncă la care să nu existe un substrat causal accidentogen.

De regulă, demararea unei activități productive are la bază prospectarea pieței, prin care sunt puse în evidență necesitățile potențialilor beneficiari, precum și rezultatele unor studii, cum ar fi cele de securitatea și igiena muncii. Încă de la început, producătorul trebuie să-și definească condițiile tehnice de calitate pe care trebuie să le îndeplinească viitorul produs. În această fază, el va ține seama în primul rând de solicitările beneficiarilor privind performanțele funcționale și modul de prezentare exterioară a produsului respectiv. De obicei, beneficiarii își formulează pretențiile în mod subiectiv, iar aspectele care țin de securitate și sănătate sunt subînțelese de aceștia. Producătorul, din neștiință, din neglijență sau chiar din motive financiare, poate să nu țină seama de ele. Aceasta ar putea conduce la promovarea pe piață a unor produse necorespunzătoare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă al protecției mediului etc.

Prin urmare, aspectele care țin de securitatea și sănătatea utilizatorului nu pot fi lăsate la latitudinea producătorului, iar cerințele exprimate de utilizatori trebuie completate cu performanțele care conferă produsului "calitatea de securitate". De stabilirea unor astfel de performanțe se ocupă

standardele de securitate a muncii. Conformitatea produselor cu standardele se demonstrează prin certificare.

Dacă certificarea produselor și a serviciilor în general poate fi privită ca un instrument de câștigare a pieței, **calitatea de securitate trebuie obligatoriu certificată**, pentru a nu permite proliferarea pe piață a unor produse în măsură să afecteze securitatea și sănătatea utilizatorului.

Pentru certificarea produselor din punctul de vedere al securității muncii este necesar să fie cunoscute cerințele esențiale de securitate pe care societatea, din motive de protecție socială, consideră că trebuie să le îndeplinească respectivele produse.

Cerințele de securitate rezultă din standardele de securitate a muncii.

Exista și situații în care standardele cuprind expres prevederi nu numai în ceea ce privește modul în care trebuie proiectate anumite produse, dar și în ceea ce privește separarea răspunderilor între producătorii și utilizatorii acestora.

Un exemplu în acest sens îl reprezintă versiunea română SR EN 292-1:1996, respectiv SR EN 292-2:1997, a standardelor europene armonizate EN 292/1:1991 și EN 292/2:1991, care stabilesc că:

a) În sarcinile proiectantului intră:

- măsurile de prevenire intrinsecă (realizarea mașinilor astfel încât, din construcție, acestea să prezinte un nivel de securitate ridicat);
- dotarea cu toate dispozitivele de protecție necesare;
- toate informațiile privind utilizarea în condiții de securitate;
- măsurile suplimentare de protecție, dacă este cazul, pentru asigurarea nivelului de securitate minimum admisibil.

b) În sarcinile utilizatorului intră obligația ca, după studierea cărții mașinii și a condițiilor de la locul de muncă, să realizeze:

- dotarea cu mijloace individuale de protecție, dacă este cazul;
- instructajul de protecție a muncii;
- sistemul de permise de lucru, dacă este cazul;
- controlul securității la locul de muncă.

În cazul apariției unor daune, este evident că standardele și certificarea au un rol foarte important, deoarece astfel producătorul poate face dovada că produsul lui are un anumit nivel de performanță (specificat în standardele de securitate a muncii menționate în documentul de certificare) și că, implicit, prezintă un anumit nivel de securitate.

Prin conținutul lor, standardele de securitate a muncii trebuie să furnizeze:

- datele tehnice necesare producătorilor profesioniști pentru a realiza produse care să corespundă prevederilor din reglementările în vigoare în domeniul securității;
- metodele de măsurare și de verificare, relevante și reproductibile, necesare atât pentru realizarea produselor, cât și pentru asigurarea și certificarea calității în producția de serie.

După criteriul conținutului, standardele de securitate a muncii se clasifică astfel:

- *standarde de terminologie* - trebuie să aibă în vedere reglementările naționale în domeniul securității muncii, dar și alinierea la prevederile din Uniunea Europeană;
- *standarde pentru forme, dimensiuni, conținut, pentru mesaje de atenționare, avertizare, interdicție* (semnale, marcaje, etichete) - urmăresc alinierea legislației naționale la cerințele europene și internaționale, precum și satisfacerea condițiilor de transport, manipulare, depozitare, punere în funcțiune;
- *standarde de cerințe* (caracteristici, performante) - oferă o bază clară pentru: proiectare/fabricație, certificare, utilizare, transport/depozitare, scoatere din uz, dezmembrare (casare);
- *standarde de limite admisibile și metode de evaluare a nivelului de expunere* - stau la baza realizării și aprecierii condițiilor de muncă din punctul de vedere al securității muncii.

Ca și în sistemul UE de standarde armonizate, și în România se uzitează clasificarea în standarde de tip A (standarde de securitate fundamentale), de tip B (standarde de securitate de grup), de

tip C (de produs) și conexe (nu tratează direct aspecte de securitate și nu se referă la produse specificate, sunt de interes general și au incidență și asupra securității și sănătății în muncă - standarde de terminologie, simboluri și unități, privind fiabilitatea, mentenabilitatea și disponibilitatea etc.).

În prezent, România este membră a ISO și CEI și membru observator al CEN. Având în vedere și statutul de țară în curs de aderare la UE, la completarea sistemului național de standarde se tine seama atât de ierarhizările ISO și CEI, cât și de tipurile de standarde CEN, respectiv:

- standarde europene (simbol EN);
- documente de armonizare (simbol HD);
- proiecte de standarde europene (simbol ENV).

Standardele EN trebuie implementate la nivel național de către toate statele afiliate la CEN, prin publicarea lor și retragerea standardelor naționale cu care intră în conflict.

Documentele de popularizare suportă aceeași procedură, în timp ce proiectele trebuie doar făcute publice, fără să implice retragerea standardelor naționale.

Lista ne-exhaustivă a acestor standarde se afla în Anexa nr. 3.

3.2.6. LEGISLATIE TERTIARA DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA

INSTRUCTIUNI PROPRII DE SECURITATE A MUNCII

Persoanele juridice și fizice sunt obligate să elaboreze instrucțiuni proprii de aplicare a normelor de protecția muncii, în funcție de particularitățile proceselor de muncă (Legea nr.90/1996 art.5, al.6).

Instrucțiunile proprii de securitate a muncii sunt acte juridice emise de persoanele juridice sau fizice aflate sub incidența Legii protecției muncii și au ca scop stabilirea tuturor măsurilor de protecția muncii necesare pentru prevenirea accidentelor de muncă sau a îmbolnavirilor profesionale care se pot produce la locul de muncă. Aceste acte juridice sunt obligatorii numai pentru emitent.

Ele detailează prevederile cuprinse în normele generale de protecția muncii și în normele specifice de securitate și sănătate în muncă.

3.3. INSTITUTIILE CU ATRIBUTII IN DOMENIUL SECURITATII SI SANATATII IN MUNCA DIN ROMANIA

Institutiile cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă se pot clasifica în funcție de gradul de competență:

- Institutii cu rol legislativ:
 - PARLAMENTUL ROMANIEI
 - GUVERNUL ROMANIEI
 - MINISTERE
- Institutii cu rol legislativ, coordonare și control:
 - MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITATII SOCIALE SI FAMILIEI
 - MINISTERUL SANATATII
- Institutii cu rol de coordonare și control
 - INSPECTIA MUNCII
 - CASA NATIONALA DE PENSII

- INSPECTORATELE TERITORIALE DE MUNCA
- CASELE JUDETENE DE PENSII
- DIRECTIILE JUDETENE DE SANATATE PUBLICA
- Institutii stiintifice de invatamant, cercetare, tratament si expertiza:
 - INSTITUTULUI NATIONAL DE CERCETARE - DEZVOLTARE PENTRU PROTECTIA MUNCII
 - INSTITUTELE DE SANATATE PUBLICA
 - INSTITUTULUI NATIONAL DE CERCETARE STIINTIFICA IN DOMENIUL MUNCII SI PROTECTIEI SOCIALE
 - INSTITUTUL NATIONAL PENTRU INFORMARE SI DOCUMENTARE
 - INSTITUTUL NATIONAL DE SECURITATE MINIERA SI PROTECTIE ANTIEXPLOZIVA
 - SPITALUL „COLENTINA” – CLINICA DE BOLI PROFESIONALE
 - CLINICA DE MEDICINA MUNCII DIN IASI
 - CLINICA DE MEDICINA MUNCII DIN CLUJ-NAPOCA
 - UNIVERSITATEA DE MEDICINA „CAROL DAVILA” BUCURESTI – CATEDRA DE MEDICINA MUNCII
 - UNIVERSITATEA DE MEDICINA SI FARMACIE „GR. T. POPA” IASI – CATEDRA DE MEDICINA MUNCII
- Organizatii cu rol consultativ:
 - ORGANIZATII PATRONALE
 - ORGANIZATII SINDICALE
 - ORGANIZATII PROFESIONALE
 - O.N.G. - uri

3.3.1. ORGANISME ALE EU – OSHA IN ROMANIA

Romania avand calitatea de tara in curs de aderare are statutul de observator in cadrul Agentiei. Agentia are la nivelul Romaniei *un punct focal*¹⁶ deschis in cadrul Institutului National de Cercetare - Dezvoltare pentru Protectia Muncii Bucuresti.

Reteaua de informare din Romania este sustinuta de Ministerul Muncii Solidaritatii Sociale si Familiei si este formata din:

Organisme Publice

- Ministerul Muncii Solidaritatii Sociale si Familiei;
- Inspectia Muncii;
- Institutului National de Cercetare - Dezvoltare pentru Protectia Muncii;
- Institutul de Sanatate Publica;
- Institutului National de Cercetare Stiintifica in Domeniul Muncii si Protectiei Sociale;
- Institutul National pentru Informare si Documentare;
- Institutul National de Securitate Miniera si Protectie Antiexploziva;
- Spitalul „Colentina” – Clinica de Boli Profesionale;
- Clinica de Medicina Muncii din Cluj-Napoca;

¹⁶ www.protectiamuncii.ro

- Universitatea de Medicina „Carol Davila” Bucuresti – Catedra de Medicina Muncii;
Organizatii Patronale
- Confederatia Nationala a Patronatelor din Romania;
- Uniunea Nationala a Patronilor Intreprinderilor Mici si Mijlocii;
Organizatii Sindicale
- C.N.S.L.R.- FRATIA;
- Confederatia Sindicala „Cartel ALFA”;
- Blocul National Sindical;

ANEXE

Anexa nr.1.

“LISTA NORMELOR SPECIFICE DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA APARUTE PANA LA 01.11.2005”

LISTA NORMELOR SPECIFICE DE SECURITATEA MUNCII APARUTE		
Nr. Crt.	COD NORMA	DENUMIREA NORMEI SPECIFICE
1.	1	Norme specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea metalelor prin aschiere
2.	2	Norme specifice de securitate a muncii pentru sudarea si taierea metalelor
3.	3	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea, transportul si depozitarea oxigenului si azotului
4.	4	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea, transportul si depozitarea acetilenei
5.	5	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea sticlei pentru menaj, ambalaje si sticlarii tehnice
6.	6	Norme specifice de protectie a muncii pentru transportul intern
7.	7	Norme specifice de securitate a muncii pentru prepararea, transportul si turnarea betoanelor si pentru executarea lucrarilor de beton armat si precomprimat
8.	8	Norme specifice de securitate a muncii pentru intretinere si reparatii auto
9.	9	Norme specifice de securitate a muncii pentru lucrarile de foraj sonde
10.	10	Norme specifice de securitate a muncii pentru activitatea de exploatare si intretinere a transportoarelor cu banda
11.	11	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea geamului
12.	12	Norme specifice de securitate a muncii pentru lucrul la inaltime
13.	13	Norme specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea metalelor prin deformare plastica la cald prin forjare
14.	14	Norme specifice de securitate a muncii pentru prelucrari neconventionale (electroeroziuni, electrochimice, laseri si ultrasunete)
15.	15	Norme specifice de securitate a muncii pentru industria celulozei si hirtiei
16.	16	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea acumulatorilor si pilelor electrice
17.	17	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea produselor refractare, a placilor si a prafurilor folosite la turnarea otelului
18.	18	Norme specifice de securitate a muncii pentru laminarea la cald a profilurilor sirmelor si produselor plate din otel
19.	19	Norme specifice de securitate a muncii pentru evacuarea apelor uzate de la populatie si din procese tehnologice

20.	20	Norme specifice de securitate a muncii pentru alimentari cu apa ale localitatilor si pentru nevoi tehnologice (captare, transport si distributie)
21.	21	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea lampilor electrice, tuburilor cinescop si corpurilor de iluminat
22.	22	Norme specifice de securitate a muncii pentru activitati care se desfasoara la binoculare
23.	23	Norme specifice de securitate a muncii pentru transporturi rutiere
24.	24	Norme specifice de securitate a muncii pentru tratamente termice si termochimice
25.	25	Norme specifice de securitate a muncii pentru acoperiri metalice
26.	26	Norme specifice de securitate a muncii pentru activitati de vopsire
27.	27	Norme specifice de securitate a muncii pentru lucrarile de zidarie, montaj prefabricate si finisaje in constructii
28.	28	Norme specifice de securitate a muncii pentru lucrari de instalatii tehnico-sanitare si de incalzire
29.	29	Norme specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului
30.	30	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea, depozitarea si transportul firelor si fibrelor sintetice
31.	31	Norme specifice de securitate a muncii pentru gospodarie comunală si salubritate publica
32.	32	Norme specifice de securitate a muncii pentru exploatarea metroului
33.	33	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea tevilor si produselor tubulare din otel
34.	34	Norme specifice de securitate a muncii pentru radiatii neionizante
35.	35	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea si prelucrarea fibrelor de sticla
36.	36	Norme specifice de securitate a muncii pentru laboratoarele de analize fizico-chimice si mecanice
37.	37	Norme specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea automata a datelor
38.	38	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea produselor din ceramica bruta si fina pentru constructii
39.	39	Norme specifice de securitate a muncii pentru producerea materialelor termo si hidroizolante
40.	40	Norme specifice de securitate a muncii pentru producerea aerului comprimat
41.	41	Norme specifice de securitate a muncii pentru executarea constructiilor inalte prin glisari si liftari
42.	42	Norme specifice de securitate a muncii pentru constructii si confectii metalice
43.	43	Norme specifice de protectie a muncii pentru extractia titeiului
44.	44	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitatea de extractie a gazelor naturale
45.	45	Norme specifice de securitate a muncii pentru turism, alimentatie publica si transport de persoane cu instalatii pe cablu

46.	46	Norme specifice de protectie a muncii pentru mine de carbune, sisturi si nisipuri bituminoase
47.	47	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea masinilor electrice rotative, a transformatoarelor si a condensatoarelor de forta
48.	48	Norme specifice de protectie a muncii pentru telecomunicatii
49.	49	Norme specifice de protectie a muncii pentru cultura mare, viticultura, pomicultura, legumicultura, plante tehnice si utilizarea substantelor toxice in activitatile din agricultura
50.	50	Norme specifice de securitate a muncii pentru activitatea de crestere a animalelor
51.	51	Norme specifice de protectie a muncii pentru prelucrarea pietrelor naturale si a marmurei
52.	52	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea liantilor si a azbocimentului
53.	53	Norme specifice de protectie a muncii pentru prospectiuni si explorari geologice
54.	54	Norme specifice de securitate a muncii pentru radiocomunicatii
55.	55	Norme specifice de protectie a muncii pentru extractia titeiului si a gazelor prin sonde marine
56.	56	Norme specifice de protectie a muncii pentru receptionarea, conservarea, pastrarea si valorificarea produselor agricole
57.	57	Norme specifice de protectie a muncii pentru manipularea, transportul prin purtare si cu mijloace nemecanizate si depozitarea materialelor
58.	58	Norme specifice de protectie a muncii pentru prelucrarea conservelor din legume si fructe si producerea sucurilor
59.	59	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea betonului celular autoclavizat
60.	60	Norme specifice de protectie a muncii pentru industria carnilor si a produselor din carne
61.	61	Norme specifice de protectie a muncii pentru transporturi aeriene
62.	62	Norme specifice de protectie a muncii pentru comertul cu ridicata si cu amanuntul
63.	63	Norme specifice de protectie a muncii pentru prelucrarea pestelui
64.	64	Norme specifice de protectie a muncii pentru piscicultura si pescuit
65.	65	Norme specifice de protectie a muncii pentru transportul si distributia energiei electrice
66.	66	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitatea de fabricare a furnirului, placajului, panelului, lemnului stratificat-densificat si a elementelor multate din furnire sau aschii
67.	67	Norme specifice de protectie a muncii pentru prelucrarea metalelor prin deformare plastica la rece si stantare
68.	68	Norme specifice de protectie a muncii pentru industria poligrafica
69.	69	Norme specifice de protectie a muncii pentru posta
70.	70	Norme specifice de protectie a muncii pentru alpinism utilitar
71.	71	Norme specifice de protectie a muncii pentru imbunatatiri funciare si irigatii

72.	72	Norme specifice de securitate a muncii pentru exploatarea si prelucrarea sarii
73.	73	Norme privind pregatirea, organizarea si protectia muncii in activitatea de scufundare
74.	74	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitatea de valorificare a deseurilor proteice
75.	75	Norme specifice de protectie a muncii pentru instalatii frigorifice
76.	76	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea produselor de morarit si panificatie
77.	77	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea componentelor si echipamentelor electrice, electrotehnice si a materialelor electroizolante
78.	78	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitatea in turnatorii
79.	79	Norme specifice de protectie a muncii pentru exploatarea si intretinerea drumurilor si podurilor
80.	80	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea cocsului si a produselor cocsochimice
81.	81	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabrici de aglomerare
82.	82	Norme specifice de protectie a muncii pentru transporturi navale
83.	83	Norme specifice de protectie a muncii pentru elaborarea si turnarea fontei
84.	84	Norme specifice de protectie a muncii pentru elaborarea si turnarea otelului
85.	85	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitati in domeniul sanatatii
86.	86	Norme specifice de protectie a muncii pentru exploatarea in subteran a minereurilor feroase, neferoase, rare, radioactive si a nemetaliferelor
87.	87	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea produselor lactate
88.	88	Norme specifice de protectie a muncii pentru desfacerea produselor petroliere
89.	89	Norme specifice de protectie a muncii pentru lucrari de montaj utile tehnologic si constructii metalice
90.	90	Norme specifice de protectie a muncii pentru mine de petrol
91.	91	Norme specifice de protectie a muncii pentru lucrari de izolatii termice, hidrofuge si protectii anticorrosive
92.	92	Norme specifice de protectie a muncii pentru lucrari de reparatii, consolidari, demolari si translatii de cladiri
93.	93	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea chibriturilor
94.	94	Norme specifice de protectie a muncii pentru depozitarea, transportul si folosirea materiilor explozive
95.	95	Norme specifice de protectie a muncii pentru prelucrarea, pastrarea, industrializarea si livrarea furajelor

96.	96	Norme specifice de protectie a muncii pentru industria de prelucrare a tutunului
97.	97	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea uleiurilor si a altor grasimi vegetale
98.	98	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea portelanului si a ceramicii fine pentru menaj
99.	99	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea zaharului si a produselor zaharoase
100.	100	Norme specifice de protectie a muncii pentru industria textila
101.	101	Norme specifice de securitate a muncii pentru transportul prin conducte al gazelor naturale
102.	102	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea produselor abrazive si carbunoase
103.	103	Norme specifice de protectie a muncii pentru activitati de constructii navale
104.	104	Norme specifice de protectie a muncii pentru exploatarea stufului
105.	105	Norme specifice de protectie a muncii pentru silvicultura si economia vanatului
106.	106	Norme specifice de protectie a muncii pentru fabricarea usilor, ferestrelor, caselor prefabricate si a panourilor pentru constructii
107.	107	Norme specifice de protectie a muncii pentru transporturi pe calea ferata
108.	108	Norme specifice de securitate a muncii pentru vinificatie, fabricarea alcoolului, bauturilor alcoolice, berii, drojdiei, amidonului, glucozei si a apei minerale
109.	109	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea, depozitarea si transportul apei grele
110.	110	Norme specifice de securitate a muncii pentru extragerea substantelor minerale utile in cariere, cu mijloace mecanizate - partea a II-a - Roci ornamentale - partea a III-a - Nisipuri, pietris, balast
2.	111	Norme specifice de securitate a muncii la utilizarea energiei electrice in medii normale
3.	112	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea cherestelei, parchetului, ambalajelor, butoaielor si altele
4.	113	Norme specifice de securitate a muncii pentru fabricarea mobilei din lemn, inclusiv a celei tapitate
5.	114	Norme specifice de securitate a muncii pentru exploatare si transporturi forestiere
6.	115	Norme specifice de securitate a muncii pentru industria confectionarii din textile, blana si piele
7.	116	Norme specifice de securitate a muncii pentru transportul urban cu tractiune electrica (tramvai, troleibuz) si instalatii aferente, exploatare si intretinere
8.	117	Norme specifice de securitate a muncii pentru prepararea minereurilor
9.	118	Norme specifice de protectie a muncii pentru exploatarea substantelor

		minerale in cariere prin derocare cu explozivi
10.	119	Normele specifice de securitate a muncii pentru fabricarea materiilor explozive
11.	-	Prescriptiilor minime pentru semnalizarea de securitate si/sau de sanatate la locul de munca

Anexa nr. 2

“LISTA CUPRINZAND ANEXELE DIN NORMELE GENERALE DE PROTECTIA MUNCII”¹⁷

<i>Anexe</i>	
Anexa 1	Terminologie
Anexa 2	Tabel cu bolile profesionale cu declarare obligatorie
Anexa 3	Bolile legate de profesie si principalele lor cauze potientiale
Anexa 4	Solicitare pentru examenul medical de angajare
Anexa 5	Fisa de expunere la riscuri profesionale
Anexa 6	Dosar medical
Anexa 7	Examenul medical la angajare si controlul medical periodic
Anexa 8	Fisa de aptitudine
Anexa 9	Tabel pentru evaluarea riscurilor in vederea selectarii echipamentului individual de protectie
Anexa 10	Lista orientativa si ne-exhaustiva de echipamente individuale de protectie
Anexa 11	Lista orientativa si ne-exhaustiva de activitati si sectoare de activitate care pot necesita utilizarea echipamentelor individuale de protectie
Anexa 12	Dotări social – sanitare. Normarea încăperilor social - sanitare în funcție de caracteristicile proceselor tehnologice
Anexa 13	Dotări social – sanitare. Normarea lavoarelor, dușurilor, a cantității de apă caldă și rece
Anexa 14	Dotări social-sanitare. Normarea cabinelor de closet și a punctelor de alimentare cu apă
Anexa 15	Dotări social-sanitare. Normarea temperaturii aerului în încăperile social-sanitare
Anexa 16	Cerințe minime de securitate și sănătate pentru locurile de muncă noi conform art. 224
Anexa 17	Cerințe minime de securitate și sănătate pentru spațiile de muncă aflate în folosință conform art. 225
Anexa 18	Clasificarea locurilor în care pot apărea atmosfere explozive
Anexa 19	Cerințe pentru îmbunătățirea protecției sănătății și securității lucrătorilor aflați în pericol potențial de atmosfere explozive
Anexa 20	Indicatoare de avertizare pentru locuri unde pot apărea atmosfere explozive
Anexa 21	Cerințe minime de securitate și sănătate pentru navele de pescuit noi
Anexa 22	Cerințe minime de securitate pentru navele de pescuit existente
Anexa 23	Cerințe minime de securitate și sănătate privind mijloacele de salvare și supraviețuire
Anexa 24	Cerințe minime de securitate și sănătate privind echipamentele individuale de protecție
Anexa 25	Limitele maxime admise ale curenților prin corpul omului, I_h , considerate in calcule pentru conceptia si stabilirea unor sisteme de protectie impotriva electrocutarilor, in functie de timpul de intrerupere a protectiei de baza t_b , stabilita conform documentatiei tehnice stabilita
Anexa 26	Limita maximă admisă a tensiunii de lucru pentru echipamentele tehnice portabile, folosite in medii periculoase si foarte periculoase, in functie de masura de protectie aplicata impotriva electrocutarilor prin atingere indirecta si de tipul retelei in care se poate aplica masura de protectie respectiva

¹⁷ NGPM 2002

- Anexa 27 Limita maximă admisă a tensiunii de lucru pentru alimentarea corpurilor de iluminat în funcție de tipul corpului de iluminat, de zona de amplasare a corpului de iluminat și de măsura de protecție
- Anexa 28 Limita maximă admisă a tensiunii de lucru pentru alimentarea echipamentelor electrice mobile pentru sudare cu arc electric, funcție de partea din circuitul de sudare considerată și măsura de protecție aplicată pentru protejarea sudorului în cazul atingerii părților neizolate (de exemplu, ale cleștelui de sudat)
- Anexa 29 Limita maximă admisă a tensiunilor de atingere și de pas pentru instalațiile și echipamentele de joasă tensiune în funcție de categoria rețelei de alimentare, de zona de amplasare a echipamentului (instalațiilor) și de timpul de întrerupere în caz de defect
- Anexa 30 Limita maximă admisă a tensiunilor de atingere și de pas pentru echipamentele (instalațiile) de înaltă tensiune în funcție de tipul echipamentului, de zona de amplasare, de tipul rețelei și de timpul de întrerupere în caz de defect
- Anexa 31 Valori limită de expunere profesională pentru agenții chimici
- Anexa 32 Valori limită admisibile pentru pulberi
- Anexa 33 Limite biologice tolerabile (LBT)
- Anexa 34 Interdicții
- Anexa 35 Metodă de referință pentru măsurarea concentrației de azbest în atmosfera locului de muncă
- Anexa 36 Recomandări practice pentru supravegherea clinică a angajaților expuși la azbest
- Anexa 37 Lista indicativă a tipurilor de activități profesionale..
- Anexa 38 Clasificarea agenților biologici
- Anexa 39 Recomandări practice pentru supravegherea medicală a angajaților
- Anexa 40 Indicații privind măsurile și nivelurile de izolare
- Anexa 41 Izolare pentru procese industriale
- Anexa 42 Cod de conduită recomandat pentru vaccinare
- Anexa 43 Valorile minime normate ale nivelurilor de iluminare pentru lucrări executate în spații interioare
- Anexa 44 Valorile minime normate ale nivelurilor de iluminare pentru lucrările executate în spații exterioare
- Anexa 45 Valorile minime normate ale nivelurilor de iluminare medie pentru spațiile de circulație industriale exterioare
- Anexa 46 Limitele minime ale factorilor de uniformitate a iluminării în încăperi de lucru și cai de circulație
- Anexa 47 Indicații pentru măsurarea zgomotului
- Anexa 48 Indicații pentru verificarea auzului angajaților
- Anexa 49 Direcțiile de acțiune ale vibrațiilor mecanice asupra corpului omenesc
- Anexa 50 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa z (a_z) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială normală
- Anexa 51 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa z (a_z) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială normală
- Anexa 52 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa x și axa y (a_x , a_y) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială normală
- Anexa 53 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa x și axa y (a_x , a_y) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială normală

- Anexa 54 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa z (a_z) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută
- Anexa 55 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa z (a_z) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută
- Anexa 56 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa x și axa y (a_x, a_y) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută
- Anexa 57 Vibrații - Limite maxime admise pentru vibrațiile pe axa x și axa y (a_x, a_y) pentru locuri de muncă obișnuite, care necesită o solicitare neuropsihică și psihosenzorială crescută
- Anexa 58 Vibrații – Limite maxime admise pentru vibrații cu acțiune locală transmise prin sistemul mână-braț
- Anexa 59 Valorile maxime admise ale expunerii energetice eficiente (H_{ef}) pentru radiațiile ultraviolete cu acțiune oculară sau cutanată, în funcție de lungimea de undă (λ) și eficacitatea spectrală relativă (S_λ)
- Anexa 60 Timpul de expunere zilnică admis în funcție de iluminarea energetică eficientă ($\mu W/cm^2$) pentru radiațiile ultraviolete actinice ($\lambda : 180 - 315 \text{ nm}$) cu acțiune oculară sau cutanată
- Anexa 61 Radiații din spectrul vizibil și infraroșu apropiat (400 - 1400 nm)
- Anexa 62 Coeficienții de ponderare spectrală (B_λ, R_λ) pentru evaluarea riscului de leziune retiniană, prezentat de sursele de radiații vizibile
- Anexa 63 Radiații din domeniul infraroșu apropiat
- Anexa 64 Limitele emisiei admisibile pentru produse laser din clasa 1
- Anexa 65 Limitele emisiei admisibile pentru produsele cu laser din clasa 2
- Anexa 66 Limitele emisiei admisibile pentru produse laser din clasa 3A
- Anexa 67 Limitele emisiei admisibile pentru produse laser din clasa 3B
- Anexa 68 Factorii de corecție C_1 până la C_7 și valorile de tranziție T_1 și T_2 utilizați în anexele 64 până la 67
- Anexa 69 Expunerea maximă permisă (MPE) la nivelul corneei pentru expunerea oculară la radiații laser
- Anexa 70 Diametrele aperturilor pentru măsurarea iradianței și expunerii radiante
- Anexa 71 Expunerea maximă permisă (MPE) a pielii la radiație laser
- Anexa 72 Limite de expunere pentru câmpuri electrice statice
- Anexa 73 Limite de expunere pentru câmpuri magnetice statice
- Anexa 74 Limite de expunere la câmpuri electrice și magnetice variabile în timp și câmpuri electromagnetice până la 300 GHz
- Anexa 75 Limite de bază pentru câmpuri electrice și magnetice variabile în timp și câmpuri electromagnetice pentru frecvențe până la 300 GHz
- Anexa 76 Nivele de referință pentru expunerea profesională la câmpuri electrice și magnetice variabile în timp și câmpuri electromagnetice (valori rms neperturbate)
- Anexa 77 Nivele de referință pentru curenți de contact, variabili în timp, de la obiecte bune conductoare
- Anexa 78 Nivele de referință pentru curenții induși în membre la frecvențe între 10 și 110 MHz
- Anexa 79 Nivele de referință ale intensității câmpului electric și ale densității de flux magnetic pentru frecvențe între 1 Hz și 300 GHz
- Anexa 80 Expunerea simultană la câmpuri cu frecvențe multiple
- Anexa 81 Fisa individuală de instructaj privind protecția muncii
- Anexa 82 Fisa colectivă de instructaj
- Anexa 83 Standarde conexe

Anexa nr. 3

„STANDARDE CONEXE DE SECURITATE SI SANATATE IN MUNCA”

1. LISTA STANDARDELOR ROMÂNE CARE ADOPTĂ STANDARDELE EUROPENE ARMONIZATE REFERITOARE LA MAȘINI INDUSTRIALE

Nr. crt.	Număr de referință standard român	Număr de referință standard european armonizat	Titlul
1.	SR EN 81-3:2003	EN 81-3:2000	Reguli de securitate pentru execuția și montarea ascensoarelor. Partea 3: Ascensoare mici de materiale electrice și hidraulice
2.	SR EN 115+A1:2000	EN 115:1995+EN 115:1995/A1:1998	Reguli de securitate pentru construcția și montarea scărilor și a trotuarelor rulante
3.	SR EN 201:2003	EN 201:1997	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de modelat prin injecție. Cerințe de securitate
4.	SR EN 201:2003/A1:2003	EN 201:1997/A1:2000	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de modelat prin injecție. Cerințe de securitate
5.	SR EN 280:2003	EN 280:2001	Platforme ridicătoare mobile de persoane. Calcule de proiectare. Condiții de stabilitate. Construcție - Securitate - Examinări și încercări
6.	SR EN 289:1999	EN 289:1993	Mașini de prelucrat cauciuc și materiale plastice. Prese de formare prin comprimare și prin transfer. Condiții de securitate pentru proiectare
7.	SR EN 292-1:1996	EN 292-1:1991	Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 1: Terminologie de bază, metodologie
8.	SR EN 292-2+A1:1998	EN 292-2:1991 EN 292/2:1992/A1:1995	Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 2: Principii și condiții tehnice
9.	SR EN 294:1997	EN 294:1992	Securitatea mașinilor. Distanțe de securitate pentru prevenirea pătrunderii membrilor superioare în zonele periculoase
10.	SR EN 349:1996	EN 349:1993	Securitatea mașinilor. Distanțe minime pentru prevenirea strivirii părților corpului uman
11.	SR EN 415-1:2003	EN 415-1:2000	Securitatea mașinilor de ambalat. Partea 1: Terminologia și clasificarea mașinilor de ambalat și echipamente asociate
12.	SR EN 415-2:2003	EN 415-2:1999	Securitatea mașinilor de ambalat. Partea 2: Mașini de ambalat pentru containere rigide preformate
13.	SR EN 415-3:2003	EN 415-3:1999	Securitatea mașinilor de ambalat. Partea 3: Mașini de format, de umplut și de închidere
14.	SR EN 415-4:2003	EN 415-4:1997	Securitatea mașinilor de ambalat. Partea 4: Mașini de paletizat și de depaletizat
15.	SR EN 418:1996	EN 418:1992	Securitatea mașinilor. Echipament pentru oprirea de urgență, aspecte funcționale. Principii de proiectare
16.	SR EN 422:2003	EN 422:1995	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Securitate. Mașini de modelat prin suflare pentru fabricarea articolelor cave. Cerințe de proiectare și execuție

17.	SR EN 453:2003	EN 453:2000	Mașini pentru industria alimentară. Mașini pentru frământat aluat. Condiții de securitate și igienă
18.	SR EN 454:2003	EN 454:2000	Mașini pentru industria alimentară. Bătătoare - amestecătoare. Condiții de securitate și igienă
19.	SR EN 457:1996	EN 457:1992	Securitatea mașinilor. Semnale acustice de pericol. Condiții generale, proiectare și încercări
20.	SR EN 474-1:2001	EN 474-1:1994	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 1: Cerințe generale
21.	SR EN 474-1:2001/A1:2003	EN 474-1:1994/A1:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 1: Cerințe generale
22.	SR EN 474-2:2001	EN 474-2:1996	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 2: Cerințe pentru buldozere
23.	SR EN 474-3:2001	EN 474-3:1996	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 3: Cerințe pentru încărcătoare
24.	SR EN 474-4:2001	EN 474-4:1996	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 4: Cerințe pentru încărcătoare-excavatoare
25.	SR EN 474-5:2001	EN 474-5:1996	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 5: Cerințe pentru excavatoare hidraulice
26.	SR EN 474-6:2001	EN 474-6:1996	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 6: Cerințe pentru dumpere
27.	SR EN 474-7:2003	EN 474-7:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 7: Cerințe pentru screpere
28.	SR EN 474-8:2003	EN 474-8:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 8: Cerințe pentru gredere
29.	SR EN 474-9:2003	EN 474-9:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 9: Cerințe pentru pozatoare de conducte
30.	SR EN 474-10:2003	EN 474-10:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 10: Cerințe pentru săpătoare de șanțuri
31.	SR EN 474-11:2003	EN 474-11:1998	Mașini de terasament. Reguli de securitate. Partea 11: Cerințe pentru compactoare de ramblee și deșeuri
32.	SR EN 500-1:2003	EN 500-1:1995	Mașini mobile pentru construcția drumurilor. Securitate. Partea 1: Cerințe generale
33.	SR EN 500-2:2003	EN 500-2:1995	Mașini mobile pentru construcția drumurilor. Securitate. Partea 2: Cerințe specifice pentru mașini de frezat drumuri
34.	SR EN 500-3:2003	EN 500-3:1995	Mașini mobile pentru construcția drumurilor. Securitate. Partea 3: Cerințe specifice pentru mașini de stabilizat terenul
35.	SR EN 500-4:2003	EN 500-4:1995	Mașini mobile pentru construcția drumurilor. Securitate. Partea 4: Cerințe specifice pentru mașini de compactat
36.	SR EN 528:2003	EN 528:1996	Echipament de depozitare pe rafturi. Securitate
37.	SR EN 528:2003/A1:2003	EN 528:1996/A1:2002	Echipament de depozitare pe rafturi. Securitate
38.	SR EN 536:2003	EN 536:1999	Mașini pentru construcția drumurilor. Centrale pentru prepararea amestecurilor asfaltice. Cerințe de securitate
39.	SR EN 547-1:2001	EN 547-1:1996	Securitatea mașinilor. Dimensiuni ale corpului uman. Partea 1: Principii de determinare a dimensiunilor necesare

			deschiderilor destinate accesului corpului operatorului în mașini
40.	SR EN 547-2:2001	EN 547-2:1996	Securitatea mașinilor. Dimensiuni ale corpului uman. Partea 2: Principii de determinare a dimensiunilor necesare pentru deschiderile de acces
41.	SR EN 547-3:2001	EN 547-3:1996	Securitatea mașinilor. Dimensiuni ale corpului uman. Partea 3: Date antropometrice
42.	SR EN 563+AC:2001	EN 563:1994	Securitatea mașinilor. Temperaturi ale suprafețelor care pot fi atinse. Date ergonomice pentru stabilirea valorilor limită ale temperaturii suprafețelor fierbinți
43.	SR EN 563+AC:2001/A1:2001	EN 563:1994/A1:1999	Securitatea mașinilor. Temperaturi ale suprafețelor care pot fi atinse. Date ergonomice pentru stabilirea valorilor limită ale temperaturii suprafețelor fierbinți
44.	SR EN 574:2000	EN 574:1996	Securitatea mașinilor. Dispozitive de comandă bimanuală. Aspecte funcționale. Principii de proiectare
45.	SR EN 608:1998	EN 608:1994	Mașini agricole și forestiere. Ferăstraie portabile cu lanț. Securitate
46.	SR EN 609-1:2003	EN 609-1:1999	Mașini agricole și forestiere. Mașini de crăpat bușteni. Partea 1: Mașini de crăpat cu pană
47.	SR EN 609-2:2003	EN 609-2:1999	Mașini agricole și forestiere. Mașini de crăpat bușteni. Partea 2: Mașini de crăpat cu ax melcat
48.	SR EN 614-1:1997	EN 614-1:1995	Securitatea mașinilor. Principii ergonomice de proiectare. Partea 1: Terminologie și principii generale
49.	SR EN 614-2:2003	EN 614-2:2000	Securitatea mașinilor. Principii ergonomice de proiectare. Partea 2: Interacțiuni între proiectarea mașinilor și a sarcinilor de muncă
50.	SR EN 617:2003	EN 617:2001	Mijloace și sisteme de transport continuu. Cerințe de securitate și CEM pentru echipamente de depozitare a produselor în vrac în silozuri, buncăre, rezervoare și recipiente de alimentare
51.	SR EN 618:2003	EN 618:2002	Mijloace și sisteme de transport continuu. Cerințe de securitate și de compatibilitate electromagnetică pentru echipamentul de transport a produselor în vrac, cu excepția transportoarelor fixe cu bandă
52.	SR EN 619:2003	EN 619:2002	Echipamente și sisteme de transport continuu. Securitate și cerințe EMC pentru echipamentul mecanic de manipulare al sarcinii
53.	SR EN 620:2003	EN 620:2002	Mijloace și sisteme de transport continuu. Cerințe de securitate și compatibilitate electromagnetică pentru transportoarele fixe cu bandă pentru produse în vrac
54.	SR EN 626-1:1998	EN 626-1:1994	Securitatea mașinilor. Reducerea riscurilor pentru sănătate datorate substanțelor periculoase emise de mașini. Partea 1: Principii și condiții tehnice pentru producătorii de mașini
55.	SR EN 626-2:2001	EN 626-2:1996	Securitatea mașinilor. Reducerea riscurilor pentru sănătate datorate substanțelor periculoase emise de mașini. Partea 2: Metodologie care conduce la proceduri de verificare

56.	SR EN 627:1998	EN 627:1995	Reguli pentru înregistrarea informațiilor și supravegherea ascensoarelor, scărilor și trotuarelor rulate
57.	SR EN 632:2003	EN 632:1995	Mașini agricole. Combine de recoltat cereale și mașini de recoltat și tocat furaje. Securitate
58.	SR EN 690:1998	EN 690:1994	Mașini agricole. Mașini de împrăștiat îngrășăminte naturale. Securitate
59.	SR EN 692:2001	EN 692:1996	Prese mecanice. Securitate
60.	SR EN 693:2003	EN 693:2001	Mașini unelte. Securitate. Prese hidraulice
61.	SR EN 704:2003	EN 704:1999	Mașini agricole. Prese de balotat. Securitate
62.	SR EN 706:2003	EN 706:1996	Mașini agricole. Mașină de cîrnit lăstari de viță de vie. Securitate
63.	SR EN 707:2003	EN 707:1999	Mașini agricole. Mașini de împrăștiat îngrășământ natural, prevăzute cu decantor de noroi. Securitate
64.	SR EN 708:2000	EN 708:1996	Mașini agricole. Mașini de prelucrat solul, cu organe active antrenate. Securitate
65.	SR EN 708:2000/A1:2003	EN 708:1996/A1:2000	Mașini agricole. Mașini de prelucrat solul, cu organe antrenate. Securitate
66.	SR EN 709:2003	EN 709:1997	Mașini agricole și forestiere. Motocultoare echipate cu freze purtate, motoprășitoare și freze pe roată(roți) motrică(e). Securitate
67.	SR EN 709:2003/A1:2003	EN 709:1997/A1:1999	Mașini agricole și forestiere. Motocultivoare echipate cu freze purtate, motoprășitoare și freze pe roată(roți) propulsată(e). Securitate
68.	SR EN 710:2003	EN 710:1997	Condiții de securitate pentru mașini și secții de format și miezuit din turnătorie și echipamente auxiliare acestora
69.	SR EN 741:2003	EN 741:2000	Echipamente și sisteme de transport continuu. Cerințe de securitate pentru sisteme și componentele lor pentru transportul pneumatic al produselor în vrac
70.	SR EN 745:2003	EN 745:1999	Mașini agricole. Cositori rotative și mașini de măcinat grosier. Securitate
71.	SR EN 746-1:2003	EN 746-1:1997	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 1: Cerințe generale de securitate a echipamentelor pentru procese termice industriale
72.	SR EN 746-2:2003	EN 746-2:1997	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 2: Cerințe de securitate pentru sistemele de manipulare și ardere a combustibililor
73.	SR EN 746-3:2003	EN 746-3:1997	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 3: Cerințe de securitate pentru generarea și utilizarea gazelor atmosferice
74.	SR EN 746-4:2003	EN 746-4:2000	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 4: Cerințe speciale de securitate a echipamentelor termice industriale pentru galvanizare la cald
75.	SR EN 746-5:2003	EN 746-5:2000	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 5: Cerințe speciale de securitate pentru echipamente termice industriale cu baie de sare
76.	SR EN 746-8:2003	EN 746-8:2000	Echipamente pentru procese termice industriale. Partea 8: Cerințe speciale de securitate pentru echipamente de călire
77.	SR EN 774:2003	EN 774:1996	Mașini pentru grădinărit. Mașini portabile de tăiat garduri vii, echipate cu motor.

			Securitate
78.	SR EN 774:2003/A1:2003	EN 774:1996/A1:1997	Mașini pentru grădinărit. Mașini portabile de tăiat garduri vii, echipate cu motor. Securitate
79.	SR EN 774:2003/A2:2003	EN 774:1996/A2:1997	Mașini pentru grădinărit. Mașini portabile de tăiat garduri vii, echipate cu motor. Securitate
80.	SR EN 774:2003/A3:2003	EN 774:1996/A3:2001	Mașini pentru grădinărit. Mașini portabile de tăiat garduri vii, echipate cu motor. Securitate
81.	SR EN 775:1998	EN 775:1992	Roboți industriali de manipulare. Securitate
82.	SR EN 786:2003	EN 786:1996	Mașini pentru grădinărit. Mașini electrice portabile cu conducător pedestru, de tăiat gazon și mașini electrice portabile cu conducător pedestru, de tăiat margini de gazon. Securitate mecanică
83.	SR EN 786:2003/A1:2003	EN786:1996/A1:2001	Mașini pentru grădinărit. Mașini electrice portabile cu conducător pedestru, de tăiat gazon și mașini electrice portabile cu conducător pedestru, de tăiat margini de gazon. Securitate mecanică
84.	SR EN 791:2003	EN 791:1995	Mașini de forat. Securitate
85.	SR EN 792-1:2003	EN 792-1:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 1: Mașini de asamblat pentru elemente de asamblare mecanice nefiletate
86.	SR EN 792-2:2003	EN 792-2:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 2: Mașini de debitat și mașini de bordurat
87.	SR EN 792-3:2003	EN 792-3:2000	Mașini portative cu motor neelectric. Cerințe de securitate. Partea 3: Mașini de găurit și filetat
88.	SR EN 792-4:2003	EN 792-4:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 4: Mașini nerotative cu percuție
89.	SR EN 792-5:2003	EN 792-5:2000	Mașini portative cu motor neelectric. Cerințe de securitate. Partea 5: Mașini de găurit rotative cu percuție
90.	SR EN 792-6:2003	EN 792-6:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 6: Mașini de asamblat pentru elemente de asamblare filetate
91.	SR EN 792-7:2003	EN 792-7:2001	Mașini portative cu motor neelectric. Cerințe de securitate. Partea 7: Mașini de polizat
92.	SR EN 792-8:2003	EN 792-8:2001	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 8: Mașini de șlefuit și de lustruit
93.	SR EN 792-9:2003	EN 792-9:2001	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 9: Mașini de polizat pentru matrițerie
94.	SR EN 792-10:2003	EN 792-10:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 10: Mașini de tasat
95.	SR EN 792-11:2003	EN 792-11:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 11: Mașini de tăiat prin ronțuire și forfecare
96.	SR EN 792-12:2003	EN 792-12:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 12: Mașini de debitat tip ferăstrău circular, tip ferăstrău oscilant și tip ferăstrău alternativ
97.	SR EN 792-13:2003	EN 792-13:2000	Mașini portative neelectrice. Cerințe de securitate. Partea 13: Mașini de asamblat

98.	SR EN 809:2003	EN 809:1998	Pompe și agregate de pompare pentru lichide. Cerințe comune de securitate
99.	SR EN 811:2000	EN 811:1996	Securitatea mașinilor. Distanțe de securitate pentru prevenirea pătrunderii membrilor inferioare în zone periculoase
100.	SR EN 815:2003	EN 815:1996	Securitatea mașinilor neprotejate pentru forarea tunelurilor și mașinilor de săpat puțuri de explorare fără prăjină în rocă
101.	SR EN 818-1:2000	EN 818-1:1996	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Reguli de securitate. Partea 1: Condiții generale de recepție
102.	SR EN 818-2:2000	EN 818-2:1996	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Reguli de securitate. Partea 2: Lanț de toleranță mijlocie pentru lanțuri de legare. Clasa 8
103.	SR EN 818-3:2003	EN 818-3:1999	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Securitate. Partea 3: Lanț de toleranță mijlocie pentru lanțuri de legare. Clasa 4
104.	SR EN 818-4:2000	EN 818-4:1996	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Reguli de securitate. Partea 4: Lanțuri de legare. Clasa 8
105.	SR EN 818-5:2003	EN 818-5:1999	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Securitate. Partea 5: Lanțuri de legare. Clasa 8
106.	SR EN 818-6:2003	EN 818-6:2000	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Securitate. Partea 6: Lanțuri de legare. Specificații pentru informațiile pentru utilizare și mentenanță care trebuie precizate de producător
107.	SR EN 818-7:2003	EN 818-7:2002	Lanțuri cu zale scurte pentru ridicat. Reguli de securitate. Partea 7: Lanțuri cu toleranță fină pentru palane, clasa T (Tipurile T, DAT și DT)
108.	SR EN 836+A1:2003	EN 836:1997+EN 836:1997/A1:1997	Mașini pentru grădină. Cositori de gazon echipate cu motor. Securitate
109.	SR EN 836+A1:2002/A2-2003	EN 836:1997/A2:2001	Mașini pentru grădină. Cositori de gazon echipate cu motor. Securitate
110.	SR EN 842:2000	EN 842:1996	Securitatea mașinilor. Semnale vizuale de pericol. Cerințe generale, proiectare și încercări
111.	SR EN 848-1:2003	EN 848-1:1998	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de frezat pe o față, cu sculă rotativă. Partea 1: Freză cu un singur arbore portsculă cu ax vertical
112.	SR EN 848-1:2003/A1:2003	EN 848-1:1998/A1:2000	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de frezat pe o față, cu sculă rotativă. Partea 1: Freză cu un singur arbore portsculă cu ax vertical
113.	SR EN 848-2:2003	EN 848-2:1998	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de frezat pe o față, cu sculă rotativă. Partea 2: Mașini de frezat de sus cu un arbore cu avans manual/mecanizat
114.	SR EN 848-3:2003	EN 848-3:1999	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de frezat pe o față, cu sculă rotativă. Partea 3: Mașini de frezat și mașini de găurit cu comandă numerică
115.	SR EN 859:2000	EN 859:1997	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de îndreptat cu avans manual
116.	SR EN 860:1999	EN 860:1997	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de rindeluit la grosime pe o față

117.	SR EN 861:2003	EN 861:1997	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini combinate pentru rindeluit la grosime și îndreptat
118.	SR EN 869:2003	EN 869:1997	Condiții de securitate pentru instalații de turnare sub presiune a metalelor la presiune înaltă
119.	SR EN 894-1:2001	EN 894-1:1997	Securitatea mașinilor. Cerințe ergonomice de proiectare a surselor de informații și a organelor de comandă. Partea 1: Principii generale ale interacțiunilor dintre operatorul uman, sursele de informații și organele de comandă
120.	SR EN 894-2:2001	EN 894-2:1997	Securitatea mașinilor. Cerințe ergonomice de proiectare a surselor de informații și a organelor de comandă. Partea 2: Surse de informații
121.	SR EN 894-3:2003	EN 894-3:2000	Securitatea mașinilor. Cerințe ergonomice de proiectare a surselor de informații și a organelor de comandă. Partea 3: Organe de comandă
122.	SR EN 907:2003	EN 907:1997	Mașini agricole și forestiere. Mașini de stropit și mașini de administrat îngrășăminte lichide. Securitate
123.	SR EN 908:2003	EN 908:1999	Mașini agricole și forestiere. Mașini cu tambur pentru irigare. Securitate
124.	SR EN 909:2003	EN 909:1998	Mașini agricole și forestiere. Tipuri de mașini de irigare cu pivot central și deplasare laterală. Securitate
125.	SR EN 930:2003	EN 930:1997	Mașini pentru confecționarea încălțămintei și a articolelor de piele și imitație. Mașini de scămoșat, glăzuit, lustruit și frezat. Cerințe de securitate
126.	SR EN 931:2003	EN 931:1997	Mașini pentru confecționarea încălțămintei. Mașini de tras. Cerințe de securitate
127.	SR EN 940:1999	EN 940:1997	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini combinate pentru prelucrarea lemnului
128.	SR EN 953:2001	EN 953:1997	Securitatea mașinilor. Protectori. Cerințe generale pentru proiectarea și construcția protectorilor ficși și mobili
129.	SR EN 954-1:2000	EN 954-1:1996	Securitatea mașinilor. Părți referitoare la securitatea din sistemele de comandă. Partea 1: Principii generale de proiectare
130.	SR EN 972:2003	EN 972:1998	Mașini pentru tăbăcării. Mașini cu cilindri alternativi. Cerințe de securitate
131.	SR EN 981:1998	EN 981:1996	Securitatea mașinilor. Sistem de semnale acustice și vizuale de pericol și de informare
132.	SR EN 982:2001	EN 982:1996	Securitatea mașinilor. Cerințe de securitate referitoare la sistemele de acționare hidraulice și pneumatice și la componentele acestora. Hidraulică
133.	SR EN 983:2003	EN 983:1996	Securitatea mașinilor. Sisteme de securitate referitoare la sistemele de acționare hidraulice și pneumatice și la componentele acestora. Pneumatică
134.	SR EN 996:2003	EN 996:1995	Mașini pentru introducerea piloților. Cerințe de securitate
135.	SR EN 996:2003/A1:2003	EN 996:1995/A1:1999	Mașini pentru introducerea piloților. Cerințe de securitate
136.	SR EN 999:2001	EN 999:1998	Securitatea mașinilor. Amplasarea

			echipamentelor de protecție în funcție de vitezele de apropiere a părților corpului uman
137.	SR EN 1005-1:2003	EN 1005-1:2001	Securitatea mașinilor. Performanța fizică umană. Partea 1: Termeni și definiții
138.	SR EN 1005-3:2002	EN 1005-3:2002	Securitatea mașinilor. Performanță fizică umană. Partea 3: Limite de forțe recomandate pentru utilizarea mașinilor
139.	SR EN 1010-3:2003	EN 1010-3:2002	Securitatea mașinilor. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția mașinilor pentru tăiere și transformarea hârtiei. Partea 3: Mașini de tăiat
140.	SR EN 1012-1:2003	EN 1012-1:1996	Compressoare și pompe de vid. Cerințe de securitate. Partea 1: Compressoare
141.	SR EN 1012-2:2003	EN 1012-2:1996	Compressoare și pompe de vid. Cerințe de securitate. Partea 2: Pompe de vid
142.	SR EN 1028-1:2003	EN 1028-1:2002	Pompe utilizate în incendiu. Pompe centrifuge cu dispozitiv de amorsare utilizate în incendiu. Partea 1: Clasificare. Prescripții generale și de securitate
143.	SR EN 1028-2:2003	EN 1028-2:2002	Pompe utilizate în incendiu. Pompe centrifuge cu dispozitiv de amorsare utilizate în incendiu. Partea 2: Verificarea prescripțiilor generale și de securitate
144.	SR EN 1032:2003	EN 1032:1996	Vibrații mecanice. Încercarea mașinilor mobile pentru determinarea valorilor emisie vibrațiilor transmise corpului. Generalități
145.	SR EN 1032:2003/A1:2003	EN 1032:1996/A1:1998	Vibrații mecanice. Încercarea mașinilor mobile pentru determinarea valorilor emisie vibrațiilor transmise corpului. Generalități
146.	SR EN 1033:2001	EN 1033:1995	Vibrații mână-braț. Măsurări în laborator ale vibrațiilor la nivelul suprafeței de prindere a mașinilor ghidate cu mâna. Generalități
147.	SR EN 1034-3:2003	EN 1034-3:1999	Securitatea mașinilor. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția mașinilor pentru fabricarea și finisarea hârtiei. Partea 3: Mașini de tăiat, de bobinat și pentru hârtie multistrat
148.	SR EN 1037:2000	EN 1037:1995	Securitatea mașinilor. Prevenirea pornirii neașteptate
149.	SR EN 1050:2000	EN 1050:1996	Securitatea mașinilor. Principii pentru aprecierea riscului
150.	SR EN 1088:2000	EN 1088:1995	Securitatea mașinilor. Dispozitive de interblocare asociate cu protectori. Principii de proiectare și alegere
151.	SR EN 1093-1:2002	EN 1093-1:1998	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisie de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 1: Alegerea metodelor de încercare
152.	SR EN 1093-3:2003	EN 1093-3:1996	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisie de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 3: Debit de emisie al unui poluant specificat. Metodă de încercare pe stand prin utilizarea poluantului real
153.	SR EN 1093-4:2001	EN 1093-4:1996	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisie de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 4: Eficiența captării unui sistem de aspirație. Metoda cu trasor
154.	SR EN 1093-6:2003	EN 1093-6:1998	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisie de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 6: Eficiența separării masice, evacuare liberă

155.	SR EN 1093-7:2001	EN 1093-7:1998	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisiei de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 7: Eficiența separării masice, ieșire racordată
156.	SR EN 1093-8:2001	EN 1093-8:1998	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisiei de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 8: Concentrația poluantului, metoda de încercare pe stand
157.	SR EN 1093-9:2001	EN 1093-9:1998	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisiei de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 9: Concentrația poluantului, metoda de măsurare în încăperea de încercare
158.	SR EN 1093-11:2002	EN 1093-11:2001	Securitatea mașinilor. Evaluarea emisiei de substanțe periculoase transportate de aer. Partea 11: Indice de decontaminare
159.	SR EN 1114-1:2003	EN 1114-1:1996	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Extrudare și linii de extrudare. Partea 1: Condiții de securitate pentru extrudare
160.	SR EN 1114-2:2003	EN 1114-2:1998	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Extrudare și linii de extrudare. Partea 2: Condiții de securitate pentru instalațiile de tabletare
161.	SR EN 1114-3:2001	EN 1114-3:2001	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini și linii de extrudare. Partea 3: Cerințe de securitate pentru extractoare
162.	SR EN 1127-1:2003	EN 1127-1:1997	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozii. Partea 1: Concepte fundamentale și metodologie
163.	SR EN 1152:2003	EN 1152:1994	Tractoare și mașini agricole și forestiere. Protectori pentru arbori cardanici de transmisie de la priza de putere (PTO). Încercări la uzură și la rezistență
164.	SR EN 1175-1:2003	EN 1175-1:1998	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cerințe electrice. Partea 1: Cerințe generale pentru cărucioare alimentate cu baterii
165.	SR EN 1175-2:2003	EN 1175-2:1998	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cerințe electrice. Partea 2: Cerințe generale pentru cărucioarele acționate cu motor cu ardere internă
166.	SR EN 1175-3:2003	EN 1175-3:1998	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cerințe electrice. Partea 3: Cerințe specifice pentru sistemele de transmisie electrică ale cărucioarelor acționate cu motor cu ardere internă
167.	SR EN 1218-1:2003	EN 1218-1:1999	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de profilat. Partea 1: Mașini simple de profilat cu masa mobilă
168.	SR EN 1218-3:2003	EN 1218-3:2001	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de profilat. Partea 3: Mașini cu avans manual și masă mobilă pentru tăierea elementelor de cadre de lemn pentru acoperiș
169.	SR EN 1248:2002	EN 1248:2001	Mașini pentru turnătorie. Prescripții de securitate pentru echipamente de sablare abrazivă
170.	SR EN 1265:2003	EN 1265:1999	Cod de încercare a zgomotului la mașini și echipamente pentru turnătorie
171.	SR EN 1299:2003	EN 1299:1997	Vibrații și șocuri mecanice. Izolarea mașinilor împotriva vibrațiilor. Informații privind realizarea izolării sursei
172.	SR EN 1374:2003	EN 1374:2000	Mașini agricole. Mașini staționare de

			descărcat baloți cilindrici. Securitate
173.	SR EN 1398:2003	EN 1398:1997	Rampe ajustabile
174.	SR EN 1417:2003	EN 1417:1996	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Laminoare cu două role. Condiții de securitate
175.	SR EN 1454:2003	EN 1454:1997	Mașini portabile de tăiat cu disc, acționate de un motor cu ardere internă. Securitate
176.	SR EN 1459:2003	EN 1459:1998	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare autopropulsate cu nivel de ridicare variabil
177.	SR EN 1492-1:2003	EN 1492-1:2000	Cabluri de legare. Securitate. Partea 1: Cabluri de legare plate din bandă din fibre artificiale, pentru uz general
178.	SR EN 1492-2:2003	EN 1492-2:2000	Cabluri de legare. Securitate. Partea 2: Cabluri de legare cu secțiune rotundă, din fibre artificiale, pentru uz general
179.	SR EN 1493:2003	EN 1493:1998	Elevatoare pentru vehicule
180.	SR EN 1494:2003	EN 1494:2000	Cricuri mobile sau deplasabile și echipament de ridicare asociat
181.	SR EN 1495:2003	EN 1495:1997	Platforme de ridicat. Platforme de lucru care se deplasează pe un catarg
182.	SR EN 1501-1:2003	EN 1501-1:1998	Bene pentru deșeurile menajere și dispozitive asociate de ridicare a containerelor. Condiții generale și condiții de securitate. Partea 1: Bene cu încărcare prin partea din spate
183.	SR EN 1525:2003	EN 1525:1997	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare fără conductor și sistemele lor
184.	SR EN 1526:2003	EN 1526:1997	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cerințe suplimentare pentru funcțiile automatizate ale cărucioarelor
185.	SR EN 1539:2003	EN 1539:2000	Uscătoare și cuptoare în care se degajă substanțe inflamabile. Cerințe de securitate
186.	SR EN 1547:2003	EN 1547:2001	Echipamente pentru procese termice industriale. Procedură de încercare acustică pentru echipamente termice industriale, inclusiv echipamente de manipulare auxiliare
187.	SR EN 1550:2003	EN 1550:1997	Securitatea mașinilor unelte. Condiții de securitate pentru proiectarea și execuția mandrinelor pentru piese
188.	SR EN 1551:2002	EN 1551:2000	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare autopropulsate cu capacitate peste 10 000 Kg
189.	SR EN 1553:2003	EN 1553:1999	Mașini agricole. Mașini autopropulsate, purtate, semipuritate și remorcate. Cerințe comune de securitate
190.	SR EN 1570:2003	EN 1570:1998	Cerințe de securitate pentru plăcile de ridicare
191.	SR EN 1612-1:2003	EN 1612-1:1997	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de format cu contrapresiune. Partea 1: Condiții de securitate pentru instalațiile de dozare și amestecare
192.	SR EN 1612-2:2003	EN 1612-2:2000	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de modelat prin reacție. Partea 2: Condiții de securitate pentru utilajele de modelat prin reacție
193.	SR EN 1672-2:2000	EN 1672-2:1997	Mașini pentru industria alimentară. Noțiuni fundamentale. Partea 2: Cerințe de igienă
194.	SR EN 1673:2003	EN 1673:2000	Mașini pentru industria alimentară. Cuptoare cu rastel rotativ. Cerințe de securitate și

			igienă
195.	SR EN 1674:2003	EN 1674:2000	Mașini pentru industria alimentară. Laminoare pentru aluat și foietaj. Cerințe de securitate și igienă
196.	SR EN 1677-1:2002	EN 1677-1:2000	Accesorii pentru cabluri de legare. Securitate. Partea 1: Accesorii de oțel forjat, clasa 8
197.	SR EN 1677-2:2002	EN 1677-2:2000	Accesorii pentru cabluri de legare. Securitate. Partea 2: Cârlige de oțel forjat, cu siguranță, clasa 8
198.	SR EN 1677-3:2003	EN 1677-3:2001	Accesorii pentru cabluri de legare. Securitate. Partea 3: Cârlige cu autoblocare de oțel forjat. Clasa 8
199.	SR EN 1677-4:2003	EN 1677-4:2000	Componente pentru cablurile de legare. Securitate. Partea 4: Zale, clasa 8
200.	SR EN 1677-5:2003	EN 1677-5:2001	Componente pentru cablurile de legare. Securitate. Partea 5: Cârlige de oțel forjate pentru ridicare, cu limbă, clasa 4
201.	SR EN 1677-6:2003	EN 1677-6:2001	Componente pentru cablurile de legare. Securitate. Partea 6: Zale, clasa 4
202.	SR EN 1678:2003	EN 1678:1998	Mașini pentru industria alimentară. Mașini de tăiat legume. Cerințe de securitate și igienă
203.	SR EN 1679-1:2001	EN 1679-1:1998	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Securitate. Partea 1: Motoare cu aprindere prin comprimare
204.	SR EN 1726-1:2002	EN 1726-1:1998	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare autopropulsate cu capacitate până la 10 000 Kg, inclusiv, și tractoare cu efort la cârlig până la 20 000 N, inclusiv. Partea 1: Condiții generale
205.	SR EN 1726-2:2003	EN 1726-2:2000	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare autopropulsate cu capacitatea până la 10000 kg și elevatoare cu sarcina pe furcă până la 20000 N. Partea 2: Cerințe suplimentare pentru cărucioarele cu postul de conducere ridicabil și pentru cărucioare
206.	SR EN 1755:2003	EN 1755:2000	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Funcționare în atmosferă potențial explozivă. Utilizare în atmosfere inflamabile datorate prezenței gazelor, cetii și prafului
207.	SR EN 1756-1:2003	EN 1756-1:2001	Platforme cu oblon ridicător. Platforme ridicătoare care se montează pe vehicule pe roți. Cerințe de securitate. Partea 1: Platforme cu oblon ridicător pentru mărfuri
208.	SR EN 1757-1:2002	EN 1757-1:2001	Securitate cărucioarelor de manipulare. Cărucioare manuale. Partea 1: Cărucioare stivuitoare
209.	SR EN 1757-2:2002	EN 1757-2:2001	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Cărucioare manuale. Partea 2: Cărucioare pentru palete
210.	SR EN 1760-1:2003	EN 1760-1:1997	Securitatea mașinilor. Dispozitive de protecție sensibile la presiune. Partea 1: Principii generale pentru proiectarea și încercarea covoarelor și pardoselilor sensibile la presiune
211.	SR EN 1760-2:2003	EN 1760-2:2001	Securitatea mașinilor. Dispozitive de protecție sensibile la presiune. Partea 2: Principii generale pentru proiectarea și încercarea muchiilor și barelor sensibile la presiune
212.	SR EN 1804-1:2003	EN 1804-1:2001	Mașini pentru mine subterane. Cerințe de

			securitate pentru suportii hidraulici ai tavanului. Partea 1: Unități de susținere și cerințe generale
213.	SR EN 1804-2:2003	EN 1804-2:2001	Mașini pentru mine subterane. Cerințe de securitate pentru suportii hidraulici ai tavanului. Partea 2: Picioare de susținere acționate și cilindri
214.	SR EN 1807:2003	EN 1807:1999	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie panglică
215.	SR EN 1808:2003	EN 1808:1999	Cerințe de securitate pentru platformele suspendate la nivele variabile. Calcule de proiectare, criteriile de stabilitate, construcție, încercări
216.	SR EN 1834-2:2003	EN 1834-2:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizarea în atmosfere potențial explozive. Partea 2: Motoare din grupa I pentru utilizare în medii de lucru subterane susceptibil
217.	SR EN 1837:2003	EN 1837:1999	Securitatea mașinilor. Iluminatul integrat al mașinilor
218.	SR EN 1845:2003	EN 1845:1998	Mașini pentru confecționarea încălțăminte. Mașini de injectat încălțăminte. Cerințe de securitate
219.	SR EN 1846-2:2002	EN 1846-2:2001	Autospeciale de stingere a incendiilor și de salvare. Partea 2: Condiții generale. Securitate și performanțe.
220.	SR EN 1846-3:2003	EN 1846-3:2002	Autospeciale de stingere a incendiilor și salvare. Partea 3: Echipament instalat permanent. Securitate și performanță
221.	SR EN 1853:2003	EN 1853:1999	Mașini agricole. Remorci cu benă basculantă. Securitate
222.	SR EN 1870-1:2003	EN 1870-1:1999	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini cu ferăstraie circulare. Partea 1: Ferăstraie circulare cu masă de tâmplărie (cu sau fără masă mobilă) și ferăstraie pentru formatizare
223.	SR EN 1870-3:2003	EN 1870-3:2001	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 3: Mașini de retezat cu tăiere descendentă și mașini de retezat mixte cu tăiere descendentă și tăiere pe masă
224.	SR EN 1870-4:2003	EN 1870-4:2001	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 4: Circulare multiple cu alimentare și/sau evacuare manuală
225.	SR EN 1870-5:2003	EN 1870-5:2002	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 5: Ferăstraie circulare combinate cu masă și cu tăiere transversală ascendentă
226.	SR EN 1870-6:2003	EN 1870-6:2002	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 6: Ferăstraie circulare cu suport și/sau masă pentru tăierea lemnului de foc cu încărcare și/sau descărcare manuală
227.	SR EN 1870-7:2003	EN 1870-7:2002	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 7: Ferăstraie circulare cu o pânză, cu avans mecanizat al masei și cu încărcare și/sau descărcare manuală
228.	SR EN 1870-8:2003	EN 1870-8:2001	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 8:

			Ferăstraie circulare de tivit cu o pânză cu deplasare mecanizată a grupului de tăiere și cu încărcare și/sau descărcare manuală
229.	SR EN 1870-9:2003	EN 1870-9:2000	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Ferăstraie circulare. Partea 9: Ferăstraie cu două pânze de ferăstrău circulare, pentru secționat, cu avans mecanizat și încărcare și/sau descărcare manuală
230.	SR EN 1915-1:2002	EN 1915-1:2001	Echipament de sol pentru aeronave. Cerințe generale. Partea 1: Cerințe de securitate de bază
231.	SR EN 1915-2:2002	EN 1915-2:2001	Echipament de sol pentru aeronave. Cerințe generale. Partea 2: Cerințe de stabilitate și rezistență, calcule și metode de încercare
232.	SR EN 1953:2003	EN 1953:1998	Echipamente de atomizare și de pulverizare pentru produse de acoperire. Cerințe de securitate
233.	SR EN 1974:2003	EN 1974:1998	Mașini pentru industria alimentară. Mașini de tranșat. Condiții de securitate și igienă
234.	SR EN ISO 2860:2003	EN ISO 2860:1999	Mașini de terasament. Dimensiuni de acces minime
235.	SR EN ISO 2867:2003	EN ISO 2867:1998	Mașini de terasament. Mijloace de acces
236.	SR EN ISO 3164:2003	EN ISO 3164:1999	Mașini de terasament. Evaluarea în laborator a structurilor de protecție. Specificații pentru volumul limită de deformare
237.	SR EN ISO 3411:2003	EN ISO 3411:1999	Mașini de terasament. Dimensiuni ergonomice ale conductorilor și spațiu înconjurător minim al postului de conducere
238.	SR EN ISO 3450:2003	EN ISO 3450:1996	Mașini de terasament. Sisteme de frânare ale mașinilor pe pneuri. Cerințe de performanță și proceduri de încercare
239.	SR EN ISO 3457:2003	EN ISO 3457:1995	Mașini de terasament. Protectori. Definiții și specificații
240.	SR EN ISO 3741:2003	EN ISO 3741:1999	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică ale surselor de zgomot utilizând presiunea acustică. Metode exacte în camere de reverberație
241.	SR EN ISO 3743-1:1997	EN ISO 3743-1:1995	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică emise de sursele de zgomot. Metode tehnice în câmp reverberant aplicabile surselor mici transportabile. Partea 1: Metoda comparației în camere de încercare cu pereți duri
242.	SR EN ISO 3743-2:1998	EN ISO 3743-2:1996	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică emise de sursele de zgomot utilizând presiunea acustică. Metode tehnice în câmpurile reverberante aplicabile surselor mici transportabile. Partea 2: Metode în camere de încercare reverberante speciale
243.	SR EN ISO 3744:1997	EN ISO 3744:1995	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică ale surselor de zgomot utilizând presiunea acustică. Metodă tehnică în condiții apropiate de cele ale unui câmp liber deasupra unui plan reflectant
244.	SR EN ISO 3746:1998	EN ISO 3746:1995	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică emise de sursele de zgomot utilizând presiunea acustică. Metodă de control care utilizează o suprafață de măsurare înconjurătoare, deasupra unui plan reflectant

245.	SR EN ISO 3747:2003	EN ISO 3747:2000	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică ale surselor de zgomot utilizând presiunea acustică. Metoda comparației in situ
246.	SR EN ISO 4871:1999	EN ISO 4871:1996	Acustică. Declararea și verificarea valorilor emisiei de zgomot a mașinilor și echipamentelor
247.	SR EN ISO 5136:2003	EN ISO 5136:2003	Acustică. Determinarea puterii acustice radiate într-o conductă de ventilatoare și alte dispozitive de circulare a aerului. Metoda în conductă
248.	SR EN ISO 6682:2003	EN ISO 6682:1995	Mașini de terasament. Zone de confort și de accesibilitate la organele de comandă
249.	SR EN ISO 6683:2003	EN ISO 6683:1999	Mașini de terasament. Centuri de siguranță și ancoraje pentru centurile de siguranță
250.	SR EN ISO 7096:2002	EN ISO 7096:2000	Mașini de terasament. Evaluarea în laborator a vibrațiilor transmise la scaunul conductorului
251.	SR EN ISO 7235:2002	EN ISO 7235:1995	Acustică. Proceduri de măsurare a atenuatoarelor în conductă. Pierdere prin inserție, zgomot de curgere și pierdere de presiune totală.
252.	SR EN ISO 7250:2001	EN ISO 7250:1997	Măsurări de bază ale corpului uman pentru proiectarea tehnologică
253.	SR EN ISO 8230:2003	EN ISO 8230:1997	Cerințe de securitate pentru mașinile de curățat chimic cu percloretilenă
254.	SR EN ISO 8662-4:2001	EN ISO 8662-4:1995	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 4: Mașini de polizat
255.	SR EN ISO 8662-6:2001	EN ISO 8662-6:1995	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 6: Mașini de găurit cu percuție
256.	SR EN ISO 8662-7:2001	EN ISO 8662-7:1997	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 7: Mașini portative de înșurubat tip cheie, tip șurubelniță și mașini portative de înșurubat cu impact, cu impuls sau cu clichet
257.	SR EN ISO 8662-8:2001	EN ISO 8662-8:1997	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 8: Mașini portative de lustruit și mașini portative de șlefuit rotative, orbitale și orbitale speciale
258.	SR EN ISO 8662-9:2003	EN ISO 8662-9:1996	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 9: Unelte de tasat
259.	SR EN ISO 8662-10:2003	EN ISO 8662-10:1998	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 10: Unelte tip foarfecă și unelte de stanțat
260.	SR EN ISO 8662-12:2003	EN ISO 8662-12:1997	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 12: Unelte tip ferăstrău și unelte de pilit cu mișcare alternativă și unelte tip ferăstrău cu mișcare oscilantă sau de rotație
261.	SR EN ISO 8662-13:2003	EN ISO 8662-13:1997	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 13: Unelte de polizat pentru matrițerie
262.	SR EN ISO 8662-14:2003	EN ISO 8662-14:1996	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 14: Unelte pentru prelucrarea pietrei și unelte de curățat cu ace
263.	SR EN ISO 9614-1:2001	EN ISO 9614-1:1995	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere. Acustică a surselor de zgomot utilizând intensitatea acustică. Partea 1: Măsurarea în puncte discrete

264.	SR EN ISO 9614-3:2003	EN ISO 9614-3:2002	Acustică. Determinarea nivelurilor de putere acustică a surselor de zgomot utilizând intensitatea acustică. Partea 3: Metodă exactă pentru măsurare prin baleiere
265.	SR EN ISO 9902-1:2003	EN ISO 9902-1:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 1: Cerințe comune
266.	SR EN ISO 9902-2:2003	EN ISO 9902-2:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 2: Mașini pentru preparația filaturii și mașinii de filat
267.	SR EN ISO 9902-3:2003	EN ISO 9902-3:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare la zgomot. Partea 3: Mașini pentru neșesute
268.	SR EN ISO 9902-4:2003	EN ISO 9902-4:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 4: Mașini de prelucrare a firelor și mașini de confecționat cablu și frânghie
269.	SR EN ISO 9902-5:2003	EN ISO 9902-5:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 5: Mașini de preparație pentru țesut și pentru tricostat
270.	SR EN ISO 9902-6:2003	EN ISO 9902-6:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 6: Mașini pentru producția de țesături
271.	SR EN ISO 9902-7:2003	EN ISO 9902-7:2001	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 7: Mașini de vopsit și finisat
272.	SR EN ISO 10472-1:2000	EN ISO 10472-1:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 1: Cerințe comune
273.	SR EN ISO 10472-2:2000	EN ISO 10472-2:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 2: Mașini de spălat și mașini de spălat centrifugat
274.	SR EN ISO 10472-3:2001	EN ISO 10472-3:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 3: Linii tunel de spălat, inclusiv mașinile componente
275.	SR EN ISO 10472-4:2001	EN ISO 10472-4:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 4: Uscător cu aer
276.	SR EN ISO 10472-5:2000	EN ISO 10472-5:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 5: Mașini de călcat, alimentat și pliat pentru articole plate
277.	SR EN ISO 10472-6:2001	EN ISO 10472-6:1997	Cerințe de securitate pentru mașini de spălat industrial. Partea 6: Prese de călcat și termocolat
278.	SR EN ISO 11102-1:2001	EN ISO 11102-1:1997	Motoare cu ardere internă, cu mișcare alternativă. Echipament de pornire manuală. Partea 1: Cerințe de securitate și încercări
279.	SR EN ISO 11102-2:2003	EN ISO 11102-2:1997	Motoare cu ardere internă, cu mișcare alternativă. Echipament de pornire manuală. Partea 2: Metodă de încercare a unghiului de decuplare
280.	SR EN ISO 11111:2003	EN ISO 11111:1995	Cerințe de securitate pentru mașini textile
281.	SR EN ISO 11145:2003	EN ISO 11145:2001	Optică și instrumente optice. Laseri și echipamente pentru laseri. Vocabular și simboluri
282.	SR EN ISO 11200+AC:1999	EN ISO 11200:1995	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Ghid de utilizare a standardelor de bază pentru determinarea nivelurilor de presiune acustică ale emisiei la locul de muncă și în alte poziții precizate
283.	SR EN ISO 11201+AC:1999	EN ISO 11201:1995	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Măsurarea nivelurilor de

			presiune acustică ale emisiei la locul de muncă și în alte poziții precizate. Metodă tehnică în condiții apropiate de cele ale unui câmp liber deasupra unui plan reflectant
284.	SR EN ISO 11202+AC:1998	EN ISO 11202:1995	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Măsurarea nivelurilor de presiune acustică ale emisiei la locul de muncă și în alte poziții precizate. Metodă de control in situ
285.	SR EN ISO 11203:1999	EN ISO 11203:1995	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Determinarea nivelurilor de presiune acustică ale emisiei la locul de muncă și în alte poziții precizate din nivelurile de putere acustică
286.	SR EN ISO 11204+AC:1999	EN ISO 11204:1995	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Măsurarea nivelurilor de presiune acustică ale emisiei la locul de muncă și în alte poziții precizate. Metodă care necesită corecții pentru mediu
287.	SR EN ISO 11546-1:1999	EN ISO 11546-1:1995	Acustică. Determinarea performanțelor de izolare acustică ale carcaselor. Partea 1: Măsurări în laborator (pentru declarare)
288.	SR EN ISO 11546-2:1999	EN ISO 11546-2:1995	Acustică. Determinarea performanțelor de izolare acustică ale carcaselor. Partea 2: Măsurări in situ (pentru acceptare și verificare)
289.	SR EN ISO 11554:2003	EN ISO 11554:1998	Optică și instrumente optice. Laseri și echipamente pentru laseri. Metoda de verificare a puterii, energiei și a caracteristicilor temporale ale fasciculului laser
290.	SR EN ISO 11680-1:2003	EN ISO 11680-1:2000	Mașini forestiere. Condiții de securitate și încercări pentru mașini de elagat echipate cu motor. Partea 1: Mașini echipate cu motor cu ardere internă integrat
291.	SR EN ISO 11680-2:2003	EN ISO 11680-2:2000	Mașini forestiere. Condiții de securitate și încercări pentru mașini de elagat echipate cu motor. Partea 2: Mașini echipate cu motor purtat în spate
292.	SR EN ISO 11681-2:2003	EN ISO 11681-2:1998	Mașini forestiere. Ferăstraie portabile cu lanț. Condiții de securitate și încercări. Partea 2: Ferăstraie cu lanț pentru întreținerea arborilor
293.	SR EN ISO 11688-1:1999	EN ISO 11688-1:1998	Acustică. Recomandări practice pentru proiectarea mașinilor și echipamentelor cu zgomot redus. Partea 1: Planificare
294.	SR EN ISO 11691:2003	EN ISO 11691:1995	Acustică. Măsurarea pierderii prin inserție a atenuatoarelor de zgomot în conducte, în absența curgerii fluidului. Metodă de control în laborator
295.	SR EN ISO 11806:2003	EN ISO 11806:1997	Mașini agricole și forestiere. Aparat portabile pentru curățat tufișuri și tăiat iarbă, acționate de un motor cu ardere internă. Securitate
296.	SR EN ISO 11957:2000	EN ISO 11957:1996	Acustică. Determinarea performanței de izolare acustică a cabinelor. Măsurări în laborator și in situ
297.	SR EN ISO 12001:1999	EN ISO 12001:1996	Acustică. Zgomotul emis de mașini și echipamente. Reguli pentru elaborarea și prezentarea unui cod de încercare a zgomotului
298.	SR EN 12012-1:2002	EN 12012-1:2000	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice.

			Mașini de mărunțire. Partea 1: Cerințe de securitate referitoare la mașinile de mărunțire cu lame
299.	SR EN 12012-2:2002	EN 12012-2:2001	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de mărunțire. Partea 2: Cerințe de securitate referitoare la mașinile de mărunțire pentru șnur
300.	SR EN 12012-3:2003	EN 12012-3:2001	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini de mărunțire. Partea 3: Cerințe de securitate referitoare la mașinile de mărunțire cu valțuri
301.	SR EN 12013:2003	EN 12013:2000	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Amestecătoare interne. Condiții de securitate
302.	SR EN 12016:2001	EN 12016:1998	Compatibilitate electromagnetică. Standard gamă de produse pentru ascensoare, scări și trotuare rulante. Imunitate
303.	SR EN 12041:2003	EN 12041:2000	Mașini pentru industria alimentară. Mașini pentru modulare aluat. Cerințe de securitate și igienă
304.	SR EN 12043:2003	EN 12043:2000	Mașini pentru industria alimentară. Predospitoare cu leagăne. Cerințe de securitate și igienă
305.	SR EN 12053:2002	EN 12053:2001	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Metode de încercare pentru măsurarea emisiilor de zgomot
306.	SR EN 12077-2:2003	EN 12077-2:1998	Securitatea instalațiilor de ridicat. Cerințe pentru sănătate și securitate. Partea 2: Limitatoare și indicatoare
307.	SR EN 12110:2003	EN 12110:2002	Mașini pentru executarea tunelurilor, închizătoare pneumatice. Cerințe de securitate
308.	SR EN 12111:2003	EN 12111:2002	Mașini pentru executarea tunelurilor. Scuturi pentru tuneluri, mașini de săpat cu acțiune continuă și prin impact. Cerințe de securitate
309.	SR EN 12158-1:2003	EN 12158-1:2000	Ascensoare de materiale pentru construcții. Partea 1: Ascensoare de materiale pentru construcții cu platforme accesibile
310.	SR EN 12158-2:2003	EN 12158-2:2000	Ascensoare de materiale pentru construcții. Partea 2: Ascensoare înclinate cu dispozitive de transport sarcini fără accesul persoanelor
311.	SR EN 12162:2003	EN 12162:2001	Pompe pentru lichide. Cerințe de securitate. Procedură pentru încercarea hidrostatică
312.	SR EN 12198-1:2002	EN 12198-1:2000	Securitatea mașinilor. Aprecierea și reducerea riscurilor datorate radiațiilor emise de mașini. Partea 1: Principii generale
313.	SR EN 12198-2:2003	EN 12198-2:2002	Securitatea mașinilor. Aprecierea și reducerea riscurilor datorate radiațiilor emise de mașini. Partea 2: Procedură pentru măsurarea emisiei de radiație
314.	SR EN 12198-3:2003	EN 12198-3:2002	Securitatea mașinilor. Aprecierea și reducerea riscurilor datorate radiațiilor emise de mașini. Partea 3: Reducerea radiațiilor prin atenuare sau ecranare
315.	SR EN 12254:2003	EN 12254:1998	Ecrane de protecție pentru locurile de muncă cu laser. Cerințe de securitate și încercare
316.	SR EN 12254:2003/A1;2003	EN 12254:1998/A1:2002	Ecrane de protecție pentru locuri de muncă cu laser. Cerințe de securitate și încercare
317.	SR EN 12301:2002	EN 12301:2000	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Calandre. Cerințe de securitate
318.	SR EN 12312-1:2002	EN 12312-1:2001	Echipament de sol pentru aeronave. Cerințe

			specifice. Partea 1: Scări pentru pasageri
319.	SR EN 12312-2:2003	EN 12312-2:2002	Echipamente aeroportuare. Condiții specifice. Partea 2: Vehicule de catering
320.	SR EN 12312-3:2004	EN 12312-3:2004	Echipamente de sol pentru aeronave. Cerințe specifice. Partea 3: Transportoare cu bandă
321.	EN 12312-4:2003	SR EN 12312-4:2004	Echipamente de sol pentru aeronave. Cerințe specifice. Partea 4: Punți de îmbarcare pasageri
322.	SR EN 12312-12:2003	EN 12312-12:2002	Echipamente aeroportuare. Condiții specifice. Partea 12: Echipamente pentru apă potabilă
323.	SR EN 12312-13:2003	EN 12312-13:2002	Echipamente aeroportuare. Condiții specifice. Partea 13: Echipamente pentru toalete
324.	SR EN 12348:2003	EN 12348:2000	Mașini pentru foraj cu extragere de carote pe stand. Securitate
325.	SR EN 12355:2003	EN 12355:2003	Mașini pentru industria alimentară. Mașini de feliat, curățat și de cojit. Condiții de securitate și igienă
326.	SR EN 12385-1:2003	EN 12385-1:2002	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 1: Condiții generale
327.	SR EN 12385-2:2003	EN 12385-2:2002	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 2: Definiții, notări și clasificări
328.	SR EN 12385-4:2003	EN 12385-4:2002	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 4: Cabluri cu toroane pentru aplicații generale de ridicat
329.	SR EN 12409:2002	EN 12409:1999	Mașini pentru cauciuc și materiale plastice. Mașini pentru formare la cald. Cerințe de securitate
330.	SR EN 12415:2001	EN 12415:2000	Securitatea mașinilor-unelte. Strunguri cu comandă numerică și centre de strunjire de dimensiuni mici
331.	SR EN 12415:2001/A1:2003	EN 12415:2000/A1:2002	Securitatea mașinilor unelte. Strunguri cu comandă numerică și centre de strunjire de dimensiuni mici
332.	SR EN 12417:2003	EN 12417:2001	Mașini unelte. Securitate. Centre de prelucrare
333.	SR EN 12418:2003	EN 12418:2000	Mașini de tăiat zidărie și piatră pentru lucrări pe șantier. Securitate
334.	SR EN 12478:2002	EN 12478:2000	Securitatea mașinilor unelte. Strunguri cu comandă numerică și centre de strunjire de dimensiuni mari
335.	SR EN 12505:2003	EN 12505:2000	Mașini pentru industria alimentară. Mașini centrifugale pentru procesarea uleiurilor și grăsimilor comestibile. Cerințe de securitate și igienă
336.	SR EN 12525:2003	EN 12525:2000	Mașini agricole. Mașini de încărcat frontal. Securitate
337.	SR EN 12545:2003	EN 12545:2000	Mașini pentru confecționarea încălțăminte și articolelor de piele și înlocuitori de piele. Cod de încercare la zgomot. Cerințe generale
338.	SR EN 12547:2003	EN 12547:1999	Centrifuge. Cerințe comune de securitate
339.	SR EN 12549:2003	EN 12549:1999	Acustică. Cod de încercare a zgomotului pentru mașini de asamblat. Metodă tehnică
340.	SR EN 12601:2002	EN 12601:2001	Grupuri electrogene acționate de motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Securitate
341.	SR EN 12622:2003	EN 12622:2001	Securitatea mașinilor unelte. Prese hidraulice
342.	SR EN 12626:2003	EN 12626:1997	Securitatea mașinilor. Mașini de prelucrat cu laser. Cerințe de securitate
343.	SR EN 12629-1:2003	EN 12629-1:2000	Mașini pentru fabricarea produselor de

			construcții din beton și silicat de calciu. Securitate. Partea 1: Cerințe generale
344.	SR EN 12629-4:2003	EN 12629-4:2001	Mașini pentru fabricarea produselor de construcții din beton și silicat de calciu. Securitate. Partea 4: Mașini pentru fabricarea țiglelor pentru acoperiș din beton
345.	SR EN 12639:2003	EN 12639:2000	Pompe pentru lichide și agregate de pompare. Cod de încercare la zgomot. Clasele de exactitate 2 și 3
346.	SR EN 12643:2003	EN 12643:1997	Mașini de terasament. Mașini echipate cu pneuri. Cerințe pentru sisteme de direcție
347.	SR EN 12644-1:2003	EN 12644-1:2001	Instalații de ridicat. Informații pentru utilizare și încercare. Partea 1: Instrucțiuni
348.	SR EN 12644-2:2003	EN 12644-2:2000	Instalații de ridicat. Informații pentru utilizare și încercare. Partea 2: Marcare
349.	SR EN 12653:2003	EN 12653:1999	Mașini pentru confecționarea încălțămintei și a articolelor de piele și înlocuitori de piele. Mașini de fixat în cuie. Cerințe de securitate
350.	SR EN 12717:2003	EN 12717:2001	Securitatea mașinilor unelte. Mașini de găurit
351.	SR EN 12733:2002	EN 12733:2001	Mașini agricole și forestiere. Motocostori cu operator pedestru. Securitate
352.	SR EN 12750:2003	EN 12750:2001	Securitatea mașinilor pentru prelucrarea lemnului. Mașini de rindeluit pe patru fețe
353.	SR EN 12840:2003	EN 12840:2001	Securitatea mașinilor unelte. Strunguri cu comandă manuală cu sau fără control automat
354.	SR EN 12852:2003	EN 12852:2001	Mașini pentru industria alimentară. Preparatoare alimentare și amestecătoare. Condiții de securitate și igienă
355.	SR EN 12853:2003	EN 12853:2001	Mașini pentru industria alimentară. Amestecătoare portative. Condiții de securitate și igienă
356.	SR EN 12882:2003	EN 12882:2001	Benzi de transport de uz general. Cerințe de securitate electrică și de protecție împotriva inflamabilității
357.	SR EN 12957:2003	EN 12957:2001	Mașini unelte. Securitate. Mașini de prelucrare prin electroeroziune
358.	SR EN 12999:2003	EN 12999:2002	Instalații de ridicat. Instalații de ridicat pentru încărcare
359.	SR EN 13015:2003	EN 13015:2001	Mentenanța ascensoarelor și scărilor rulante. Reguli pentru elaborarea instrucțiunilor de mentenanță
360.	SR EN 13019:2003	EN 13019:2001	Mașini pentru curățarea suprafeței drumurilor. Cerințe de securitate
361.	SR EN 13059:2003	EN 13059:2002	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Metode de încercare pentru măsurarea vibrațiilor
362.	SR EN 13112:2003	EN 13112:2002	Mașini pentru tăbăcării. Mașini de spăluit și mașini de tuns cu cuțit în bandă. Cerințe de securitate
363.	SR EN 13113:2003	EN 13113:2002	Mașini pentru tăbăcării. Mașini de depunere cu cilindri. Cerințe de securitate
364.	SR EN 13114:2003	EN 13114:2002	Mașini pentru tăbăcării. Butoaie rotative pentru prelucrare. Cerințe de securitate
365.	SR EN 13118:2003	EN 13118:2000	Mașini agricole. Echipament de recoltat cartofi. Securitate
366.	SR EN 13128:2003	EN 13128:2001	Securitatea mașinilor unelte. Mașini de frezat (inclusiv mașini de alezat)

367.	SR EN 13140:2003	EN 13140:2000	Mașini agricole. Echipament de recoltat sfeclă de zahăr și furaje. Securitate
368.	SR EN 13218:2003	EN 13218:2002	Mașini unelte. Securitate. Mașini de rectificat fixe
369.	SR EN 13289:2003	EN 13289:2001	Utilaje pentru prepararea pastelor. Uscătoare și răcitoare. Condiții de securitate și igienă
370.	SR EN 13378:2003	EN 13378:2001	Utilaje pentru prepararea pastelor. Prese pentru paste. Condiții de securitate și igienă
371.	SR EN 13379:2003	EN 13379:2001	Utilaje pentru prepararea pastelor. Mașini de întins, de stripat și de tăiat, transportoare și magazii. Condiții de securitate și igienă
372.	SR EN 13390:2003	EN 13390:2002	Mașini pentru industria alimentară. Mașini pentru formarea țartelor. Cerințe de securitate și igienă
373.	SR EN 13411-1:2003	EN 13411-1:2002	Accesorii de capăt pentru cabluri din sârmă de oțel. Securitate. Partea 1: Manșoane pentru cabluri de legare de otel
374.	SR EN 13411-2:2002	EN 13411-2:2001	Accesorii de capăt pentru cabluri din sârmă de oțel. Securitate. Partea 2: Matisări de ochiuri pentru cabluri de legare
375.	SR EN 13411-4:2003	EN 13411-4:2002	Accesorii de capăt pentru cabluri din sârmă de oțel. Securitate. Partea 4: Manșoane cu adaos de metal sau de rășină
376.	SR EN 13448:2002	EN 13448:2001	Mașini agricole și forestiere. Cositori între rânduri. Securitate
377.	SR EN 13478:2002	EN 13478:2001	Securitatea mașinilor. Prevenirea și protecția împotriva incendiului
378.	SR EN 13490:2002	EN 13490:2001	Vibrații mecanice. Camioane industriale. Evaluarea și specificarea în laborator a vibrațiilor scaunului operatorului
379.	SR EN 13510:2003	EN 13510:2000	Mașini de terasament - Structuri de protecție la răsturnare. Încercări de laborator și cerințe de performanță
380.	SR EN 13531:2003	EN 13531:2001	Mașini de terasament. Structură de protecție la basculare (TOPS) pentru miniexcavatoare. Încercări de laborator și cerințe de performanță
381.	SR EN 13627:2002	EN 13627:2000	Mașini de terasament. Structuri de protecție împotriva căderii de obiecte, încercări de laborator și cerințe de performanță
382.	SR EN 13732:2003	EN 13732:2002	Mașini pentru industria alimentară. Răcitoare pentru lapte vrac pentru ferme. Prescripții pentru construcție, performanțe, aptitudini de utilizare, securitate și igienă
383.	SR EN 13736:2003	EN 13736:2003	Securitatea mașinilor unelte. Prese pneumatice
384.	SR EN ISO 13753:2003	EN ISO 13753:1998	Vibrații și șocuri mecanice. Vibrații mână-braț. Metodă de măsurare a factorului de transmitere a vibrațiilor pentru materialele elastice solificate de sistemul mână-braț
385.	SR EN 13788:2003	EN 13788:2001	Mașini unelte. Securitate. Strunguri automate multi-ax
386.	SR EN 13862:2003	EN 13862:2001	Mașini pentru tăiat pardoseală. Securitate
387.	SR EN 13985:2003	EN 13985:2003	Mașini unelte. Securitate. Ghilotină tip foarfece
388.	SR EN ISO 14122-1:2002	EN ISO 14122-1:2001	Securitatea mașinilor. Mijloace permanente de acces la mașini. Partea 1: Alegerea mijloacelor fixe de acces între două niveluri
389.	SR EN ISO 14122-2:2002	EN ISO 14122-2:2001	Securitatea mașinilor. Mijloace permanente

			de acces la mașini. Partea 2: Platforme de lucru și pasarele
390.	SR EN ISO 14122-3:2001	EN ISO 14122-3:2001	Securitatea mașinilor. Mijloace de acces permanente la mașini. Partea 3: Scări și balustrade
391.	SR EN ISO 14738:2003	EN ISO 14738:2002	Securitatea mașinilor. Cerințe antropometrice pentru proiectarea pozițiilor de lucru la mașini
392.	SR EN ISO 14982:2001	EN ISO 14982:1998	Mașini agricole și forestiere. Compatibilitatea electromagnetică. Metode de încercare și criterii de acceptabilitate
393.	SR EN ISO 15744:2003	EN ISO 15744:2002	Mașini portative neelectrice. Cod de măsurare a zgomotului. Metodă tehnică (Gradul 2)
394.	SR EN 28662-1:2001	EN 28662-1:1992	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 1: Generalități
395.	SR EN 28662-2:2001	EN 28662-2:1994	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 2: Ciocane de dăltuit și ciocane de nituit
396.	SR EN 28662-2:2001/A1:2003	EN 28662-2:1994/A1:1995	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 2: Ciocane de dăltuit și ciocane de nituit
397.	SR EN 28662-2:2001/A2:2002	EN 28662-2:1994/A2:2001	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 2: Ciocane de dăltuit și ciocane de nituit
398.	SR EN 28662-3:2001	EN 28662-3:1994	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 3: Ciocane perforatoare și perforatoare rotative
399.	SR EN 28662-3:2001/A1:2002	EN 28662-3:1994/A1:1995	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 3: Ciocane perforatoare și perforatoare rotative
400.	SR EN 28662-3:2001/A2:2002	EN 28662-3:1994/A2:2001	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 3: Ciocane perforatoare și perforatoare rotative
401.	SR EN 28662-5:2001	EN 28662-5:1994	Mașini portative. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 5: Ciocane de spart betonul, ciocane de demolare și ciocane de abataj
402.	SR EN 28662-5:2001/A1:2002	EN 28662-5:1994/A1:1995	Unelte manuale portabile cu motor. Măsurarea vibrațiilor pe mâner. Partea 5: Ciocane de spart betonul, ciocane de demolare și ciocane de abataj
403.	SR EN 30326-1:2003	EN 30326-1:1994	Vibrații mecanice. Metodă de laborator pentru evaluarea vibrațiilor scaunului de vehicul. Partea 1: Cerințe de bază
404.	SR EN 31252:1998	EN 31252:1994	Lasere și echipamente asociate laserelor. Surse laser. Condiții minime pentru documentație
405.	SR EN 31253:1998	EN 31253:1994	Lasere și echipamente asociate laserelor. Surse laser. Interfețe mecanice
406.	SR EN 50144-1:2003	EN 50144-1:1998	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 1: Prescripții generale
407.	SR EN 50144-1:2003/A1:2003	EN 50144-1:1998/A1:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 1: Prescripții generale
408.	SR EN 50144-2-1:2003	EN 50144-2-1:1999	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-1: Prescripții particulare pentru mașini de găurit
409.	SR EN 50144-2-2:2003	EN 50144-2-2:1999	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-2: Prescripții particulare pentru șurubelnițe și chei cu percuție
410.	SR EN 50144-2-3:2003	EN 50144-2-3:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor

			portabile. Partea 2-3: Prescripții particulare pentru polizoare, mașini de lustruit cu disc și mașini de șlefuit
411.	SR EN 50144-2-3:2003/A1:2003	EN 50144-2-3:2002/A1:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-3: Prescripții particulare pentru polizoare, mașini de lustruit cu disc și mașini de șlefuit
412.	SR EN 50144-2-4:2003	EN 50144-2-4:1999	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-4: Prescripții particulare pentru mașini de șlefuit
413.	SR EN 50144-2-5:2003	EN 50144-2-5:1999	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-5: Prescripții particulare pentru ferăstraie circulare și cuțite circulare
414.	SR EN 50144-2-6:2001	EN 50144-2-6:2000	Securitatea uneltelor electrice portabile cu motor. Partea 2-6: Prescripții particulare pentru ciocane
415.	SR EN 50144-2-6:2001/A1:2003	EN 50144-2-6:2000/A1:2001	Securitatea uneltelor electrice portabile cu motor. Partea 2-6: Prescripții particulare pentru ciocane
416.	SR EN 50144-2-7:2003	EN 50144-2-7:2000	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-7: Prescripții particulare pentru pistolete de pulverizat
417.	SR EN 50144-2-10:2001	EN 50144-2-10:2001	Securitatea uneltelor electrice portabile cu motor. Partea 2-10: Prescripții particulare pentru ferăstrău mecanic pentru metale cu mișcare de translație alternativă
418.	SR EN 50144-2-13:2003	EN 50144-2-13:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-13: Prescripții particulare pentru ferăstraie cu lanț
419.	SR EN 50144-2-14:2001	EN 50144-2-14:2001	Securitatea uneltelor electrice portabile cu motor. Partea 2-14: Prescripții particulare pentru raboteze
420.	SR EN 50144-2-15:2001	EN 50144-2-15:2001	Securitatea uneltelor electrice portabile cu motor. Partea 2-15: Prescripții particulare pentru foarfeci de tuns gard viu
421.	SR EN 50144-2-17:2003	EN 50144-2-17:2000	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-17: Prescripții particulare pentru rindele
422.	SR EN 50144-2-18:2003	EN 50144-2-18:2000	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile. Partea 2-18: Prescripții particulare pentru mașini de rectificat
423.	SR EN 50260-1:2003	EN 50260-1:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile, alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 1: Prescripții generale
424.	SR EN 50260-2-1:2003	EN 50260-2-1:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-1: Prescripții particulare pentru mașini de găurit
425.	SR EN 50260-2-2:2003	EN 50260-2-2:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-2: Prescripții particulare pentru șurubelnițe și chei cu percuție
426.	SR EN 50260-2-4:2003	EN 50260-2-4:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-4: Prescripții particulare pentru mașini de șlefuit
427.	SR EN 50260-2-5:2003	EN 50260-2-5:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-5: Prescripții particulare pentru ferăstraie circulare și cuțite circulare
428.	SR EN 50260-2-6:2003	EN 50260-2-6:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor

			portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-6: Prescripții particulare pentru ciocane
429.	SR EN 50260-2-7:2003	EN 50260-2-7:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-7: Prescripții particulare pentru pistoale de pulverizat
430.	SR EN 50260-2-10:2003	EN 50260-2-10:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-10: Prescripții particulare pentru ferăstraie cu mișcare alternativă
431.	SR EN 50260-2-14:2003	EN 50260-2-14:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor portabile alimentate de la baterii și blocuri de baterii. Partea 2-14: Prescripții particulare pentru mașini de frezat și mașini de rectificat
432.	SR EN 50338:2003	EN 50338:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Prescripții particulare pentru mașini de tuns iarbă alimentate de la baterie și acționate cu piciorul
433.	SR EN 60204-1:2000	EN 60204-1:1997	Securitatea mașinilor. Echipamentul electric al mașinilor. Partea 1: Cerințe generale
434.	SR EN 60204-11:2002	EN 60204-11:2000	Securitatea mașinilor. Echipamentul electric al mașinilor. Partea 11: Cerințe pentru echipamente IT care funcționează la tensiuni mai mari de 1000 V c.a. sau 1500 V c.c. și care nu depășesc 36 kV
435.	SR EN 60204-31:2003	EN 60204-31:1998	Securitatea mașinilor. Echipamentul electric al mașinilor. Partea 31: Cerințe particulare de securitate și CEM pentru mașinile, unitățile și sistemele de cusut
436.	SR EN 60204-32:2003	EN 60204-32:1998	Securitatea mașinilor. Echipamentul electric al mașinilor. Partea 32: Cerințe pentru instalațiile de ridicat
437.	SR EN 60335-1:1999	EN 60335-1:1994	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
438.	SR EN 60335-1:1999/A1:2002	EN 60335-1:1994/A1:1996	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
439.	SR EN 60335-1:1999/A2:2002	EN 60335-1:1994/A2:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
440.	SR EN 60335-1:1999/A11:2002	EN 60335-1:1994/A11:1995	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
441.	SR EN 60335-1:1999/A12:2002	EN 60335-1:1994/A12:1996	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
442.	SR EN 60335-1:1999/A13:2002	EN 60335-1:1994/A13:1998	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
443.	SR EN 60335-1:1999/A14:2002	EN 60335-1:1994/A14:1998	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
444.	SR EN 60335-1:1999/A15:2002	EN 60335-1:1994/A15:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
445.	SR EN 60335-1:1999/A16:2003	EN 60335-1:1994/A16:2001	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale

446.	SR EN 60335-1:2003	EN 60335-1:2002	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
447.	SR EN 60335-2-64:2003	EN 60335-2-64:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-64: Prescripții particulare pentru mașini electrice de bucătărie pentru uz comercial
448.	SR EN 60335-2-64:2000/A1:2003	EN 60335-2-64:2000/A1:2002	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-64: Prescripții particulare pentru mașini electrice de bucătărie pentru uz comercial
449.	SR EN 60335-2-72:2003	EN 60335-2-72:1998	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-72: Prescripții particulare pentru mașini automate de prelucrare a podelei de uz industrial și comercial
450.	SR EN 60335-2-72:2003/A1:2003	EN 60335-2-72:1998/A1:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-72: Prescripții particulare pentru mașini automate de prelucrare a podelei de uz industrial și comercial
451.	SR EN 60335-2-77:2003	EN 60335-2-77:2000	Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-77: Prescripții particulare pentru mașini de tuns iarbă alimentate de la rețea și acționate cu piciorul
452.	SR EN 60947-5-3:2001	EN 60947-5-3:1999	Aparataj de joasă tensiune. Partea 5-3: Aparare și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Prescripții pentru dispozitive de detectare de proximitate cu comportare definită în condiții de defect (PDF)
453.	SR EN 60947-5-5:2002	EN 60947-5-5:1997	Aparataj de joasă tensiune. Partea 5-5: Aparare și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Aparat electric de oprire de urgență cu zăvorâre mecanică
454.	SR EN 61029-1:2002	EN 61029-1:2000	Securitatea uneltelor electrice cu motor transportabile. Partea 1: Prescripții generale
455.	SR EN 61029-2-1:2003	EN 61029-2-1:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor transportabile. Partea 2-1: Prescripții particulare pentru ferăstraie circulare cu batiu
456.	SR EN 61029-2-4:2003	EN 61029-2-4:2003	Securitatea uneltelor electrice cu motor transportabile. Partea 2-4: Prescripții particulare pentru mașina de rectificat montată pe banc
457.	SR EN 61029-2-9:2003	EN 61029-2-9:2002	Securitatea uneltelor electrice cu motor transportabile. Partea 2-9: Prescripții particulare pentru ferăstraie unghiulare
458.	SR EN 61310-1:1999	EN 61310-1:1995	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și acționare. Partea 1: Specificații pentru semnale vizuale, auditive și tactile
459.	SR EN 61310-2:2000	EN 61310-2:1995	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și manevrare. Partea 2: Specificații pentru marcare
460.	SR EN 61310-3:2001	EN 61310-3:1999	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și acționare. Partea 3: Cerințe pentru amplasarea și funcționarea elementelor de acționare
461.	SR EN 61496-1:2003	EN 61496-1:1997	Securitatea mașinilor. Echipamente de protecție electrosensibile. Partea 1: Cerințe generale și încercări

2. LISTA STANDARDELOR ROMÂNE CARE ADOPTĂ STANDARDELE EUROPENE ARMONIZATE REFERITOARE LA ECHIPAMENTE INDIVIDUALE DE PROTECȚIE

Nr. crt.	Număr de referință standard român	Număr de referință standard european armonizat	Titlu
1.	SREN 132:2003	EN 132:1998	Aparate de protecție respiratorie. Definiții de termeni și pictograme
2.	SREN 133:2003	EN 133:2001	Aparate de protecție respiratorie. Clasificare
3.	SREN 134:2003	EN 134:1998	Aparate de protecție respiratorie. Nomenclatorul componentelor
4.	SREN 135:2003	EN 135:1998	Aparate de protecție respiratorie. Lista termenilor echivalenți
5.	SREN 136:2002	EN 136:1998	Aparate de protecție respiratorie. Mască completă. Cerințe, încercări, marcare
6.	SREN 137+AC:2001	EN 137:1993	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie autonome cu circuit deschis, cu aer comprimat. Cerințe, încercări, marcare
7.	SREN 138:2003	EN 138:1994	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie cu aer liber cu mască completă, semi-mască sau ansamblu muștiuc. Cerințe, încercări, marcare
8.	SREN 139:2002	EN 139:1994	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie cu aducție de aer comprimat cu mască completă, semi-mască sau ansamblu muștiuc. Cerințe, încercări, marcare
9.	SREN 139:2002/A1:2002	EN 139/A1:1999	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie cu aducție de aer comprimat cu mască completa, semi-mască sau ansamblu muștiuc. Cerințe, încercări, marcare
10.	SREN 140:2003	EN 140:1998	Aparate de protecție respiratorie. Semi-măști și sferturi de măști. Cerințe, încercări, marcare
11.	SREN 141:2002	EN 141:2000	Aparate de protecție respiratorie. Filtre împotriva gazelor și filtre combinate. Cerințe, încercări, marcare
12.	SREN 142:2003	EN 142:2002	Aparate de protecție respiratorie. Ansambluri tip muștiuc. Condiții, încercări, marcare
13.	SREN 143:2002	EN 143:2000	Aparate de protecție respiratorie. Filtre de particule. Cerințe, încercări, marcare
14.	SREN 144-1:2003	EN 144-1:2000	Aparate de protecție respiratorie. Robinete pentru butelii de gaz. Partea 1: Racorduri cu cap filetat
15.	SREN 144-1:2003/A1:2003	EN 144-1/A1:2003	Aparate de protecție respiratorie. Robinete pentru butelii de gaz. Partea 1: Racorduri cu cap filetat
16.	SREN 144-2:2003	EN 144-2:1998	Aparate de protecție respiratorie. Robinete pentru butelii de gaz. Partea 2: Racorduri de ieșire
17.	SREN 144-3:2003	EN 144-3:2003	Aparate de protecție respiratorie. Robinete pentru butelii de gaz. Partea 3: Racorduri de ieșire pentru gaze de plonjare nitrox și oxigen
18.	SREN 145:1999	EN 145:1997	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante, autonome cu circuit închis, tipul cu oxigen comprimat sau cu

			oxigen-azot comprimat. Cerințe, încercări, marcare
19.	SREN 145:1999/A1:2003	EN 145/A1-.2000	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante, autonome, cu circuit închis, tipul cu oxigen comprimat sau cu oxigen-azot comprimat. Cerințe, încercări, marcare
20.	SREN 148-1:2000	EN 148-1:1999	Aparate de protecție respiratorie. Filete pentru piese faciale. Racord cu filet standardizat
21.	SREN 148-2:2003	EN 148-2:1999	Aparate de protecție respiratorie. Filete pentru piese faciale. Partea 2: Racorduri cu filet central
22.	SREN 148-3:2003	EN 148-3:1999	Aparate de protecție respiratorie. Filete pentru piese faciale. Partea 3: Racorduri cu filet M 45x3
23.	SREN 149:2003	EN 149:2001	Aparate de protecție respiratorie. Semi-măști filtrante împotriva particulelor. Cerințe, încercări, marcare
24.	SREN 165:1999	EN 165:1995	Protecția individuală a ochilor. Vocabular
25.	SREN 166:2003	EN 166:2001	Protecție individuală a ochilor. Specificații
26.	SREN 167:2003	EN 167:2001	Protecție individuală a ochilor. Metode de încercare optice
27.	SREN 168:2003	EN 168:2001	Protecție individuală a ochilor. Metode de încercare, altele decât cele optice
28.	SREN 169:2003	EN 169:2002	Protecție individuală a ochilor. Filtre pentru sudură și tehnici conexe. Cerințe referitoare la factor de transmisie și utilizare recomandată
29.	SREN 170:2003	EN 170:2002	Protecție individuală a ochilor. Filtre pentru ultraviolet. Cerințe referitoare la factorul de transmisie și utilizarea recomandată
30.	SREN 171:2003	EN 171:2002	Protecție individuală a ochilor. Filtre pentru infraroșu. Cerințe referitoare la factorul de transmisie și utilizare recomandată
31.	SREN 172:2003	EN 172:1994	Protecție individuală a ochilor. Filtre de protecție împotriva radiațiilor solare, pentru utilizare industrială
32.	SREN 172:2003/A2:2003	EN 172/A2:2001	Protecție individuală a ochilor. Filtre de protecție împotriva radiațiilor solare, pentru utilizare industrială
33.	SREN 175:2002	EN 175:1997	Protecție individuală. Echipament de protecție a ochilor și a feței pentru sudare și tehnici conexe
34.	SREN 207:2003	EN 207:1998	Protecție individuală a ochilor. Filtre și protectori ai ochilor împotriva radiațiilor laser (protectori ai ochilor pentru laser)
35.	SREN 207:2003/A1:2003	EN 207/A1-2002	Protecție individuală a ochilor. Filtre și protectori ai ochilor împotriva radiațiilor laser (protectori ai ochilor pentru laser)
36.	SREN 208:2003	EN 208:1998	Protecție individuală a ochilor. Protectori ai ochilor pentru lucrări de reglare pe lasere și sisteme laser (protecție a ochilor pentru reglare laser)
37.	SREN 208:2003/A1:2003	EN 208/A1:2002	Protecție individuală a ochilor. Protectori ai ochilor pentru lucrări de reglare pe lasere și sisteme laser (protecție a ochilor pentru reglare laser)
38.	SREN 250:2003	EN 250:2000	Aparate respiratorii. Aparate de scufundare cu aer comprimat și circuit deschis. Cerințe, încercări, marcare
39.	SREN 269:2003	EN 269:1994	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de

			protecție respiratorie cu aducție de aer proaspăt cu asistență motorizată, cu cagulă. Cerințe, încercări, marcare
40.	SREN 270:2003	EN 270:1994	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie cu aducție de aer comprimat, cu cagulă. Cerințe, încercări, marcare
41.	SREN 270:2003/A1:2003	EN 270/A1:2000	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie cu aducție de aer comprimat, cu cagulă. Cerințe, încercări, marcare
42.	SREN 271:1998	EN 271:1995	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante, cu aducțiune de aer comprimat sau cu aer liber, cu ventilație asistată, cu cagulă, utilizate pentru operațiile de proiectare a abrazivilor. Cerințe, încercări, marcare
43.	SREN 271:1998/A1:2003	EN 271/A1:2000	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante, cu aducție de aer comprimat sau cu aer liber, cu ventilație asistată, cu cagulă, utilizate pentru operațiile de proiectare a abrazivilor. Cerințe, încercări, marcare
44.	SREN 340:1998	EN 340:1993	Îmbrăcăminte de protecție. Cerințe generale
45.	SREN 341+AC:1999	EN 341:1992	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Coborâtoare
46.	SREN 341+AC-1999/A1:2003	EN 341/A1:1996	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Dispozitive de coborâre
47.	SREN 344:1995	EN 344:1992	Cerințe și metode de încercare pentru încălțăminte de securitate, încălțăminte de protecție și încălțăminte utilizată în timpul muncii pentru uz profesional
48.	SREN 344:1995/A1:2002	EN 344/A1:1997	Cerințe și metode de încercare pentru încălțăminte de securitate, încălțăminte de protecție și încălțăminte utilizată în timpul muncii pentru uz profesional
49.	SREN 344-2:1999	EN 344-2:1996	Încălțăminte de securitate, încălțăminte de protecție și încălțăminte de lucru pentru uz profesional. Partea 2: Cerințe suplimentare și metode de încercare
50.	SREN 345:1996	EN 345:1992	Specificații pentru încălțăminte de securitate de uz profesional
51.	SREN 345:1996/A1:2002	EN 345/A1:1997	Specificații pentru încălțăminte de securitate de uz profesional
52.	SREN 345-2:2002	EN 345-2:1996	Încălțăminte de securitate de uz profesional. Partea 2: Specificații suplimentare
53.	SREN 346:1996	EN 346:1992	Specificații pentru încălțăminte de protecție de uz profesional
54.	SREN 346:1996/A1:2002	EN 346/A1:1997	Specificații pentru încălțăminte de protecție de uz profesional
55.	SREN 346-2:2002	EN 346-2:1996	Încălțăminte de protecție de uz profesional. Partea 2: Specificații suplimentare
56.	SREN 347:1996	EN 347:1992	Specificații pentru încălțăminte de lucru de uz profesional
57.	SREN 347:1996/A1:2002	EN 347/A1:1997	Specificații pentru încălțăminte de lucru de uz profesional
58.	SREN 347-2:2002	EN 347-2:1996	Încălțăminte de lucru de uz profesional. Partea 2: Specificații suplimentare
59.	SREN 348:1997	EN 348:1992	Îmbrăcăminte de protecție. Metode de

			încercare. Determinarea comportării materialelor la contactul cu stropi mici de metal topit
60.	SREN 352-1:2003	EN 352-1:2002	Protectori individuali împotriva zgomotului. Cerințe generale. Partea 2: Antifoane externe
61.	SREN 352-2:2003	EN 352-2:2002	Protectori individuali împotriva zgomotului. Cerințe generale. Partea 2: Antifoane interne
62.	SREN 352-3:2003	EN 352-3:2002	Protectori individuali împotriva zgomotului. Condiții de securitate și de încercare. Partea 3: Antifoane externe montate pe o cască de protecție utilizată în industrie
63.	SREN 352-4:2003	EN 352-4:2001	Protectori individuali împotriva zgomotului. Cerințe de securitate și de încercare. Partea 4: Antifoane externe cu atenuare dependentă de nivel
64.	SREN 353-1:2003	EN 353-1:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Partea 1: Opritoare de cădere cu alunecare pe suport de ancorare rigid
65.	SREN 353-2:2003	EN 353-2:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Partea 2: Opritoare de cădere cu alunecare pe suport de ancorare flexibil
66.	SREN 354:2003	EN 354:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Mijloace de legătură
67.	SREN 355:2003	EN 355:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Absorbitoare de energie
68.	SREN 358:2003	EN 358:1999	Echipament individual de protecție pentru poziționare în timpul lucrului și prevenirea căderilor de la înălțime. Centuri de poziționare în timpul lucrului și limitare a deplasării și mijloace de legătură pentru poziționare în timpul lucrului
69.	SREN 360:2003	EN 360:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Opritoare de cădere retractabile
70.	SREN 361:2003	EN 361:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Centuri complexe
71.	SREN 362:1996	EN 362:1992	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Piese de legătură
72.	SREN 363:2003	EN 363:2002	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Sisteme de oprire a căderii
73.	SREN 364+AC:1996	EN 364:1992	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Metode de încercare
74.	SREN 365:1996	EN 365:1992	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Condiții generale pentru instrucțiuni de utilizare și pentru marcare
75.	SREN 367+AC:1999	EN 367:1992	Îmbrăcăminte de protecție. Protecția împotriva căldurii și flăcărilor. Metodă de încercare. Determinarea transmisiei căldurii la expunerea la flacără
76.	SREN 368:1997	EN 368:1992	Îmbrăcăminte de protecție. Protecția împotriva produselor chimice lichide. Metodă de încercare: Rezistența materialelor la penetrarea lichidelor
77.	SREN 369:1997	EN 369:1993	Îmbrăcăminte de protecție. Protecția împotriva produselor chimice lichide. Metodă de încercare. Rezistența materialelor la permeația

			lichidelor
78.	SREN 371:2003	EN 371:1992	Aparate de protecție respiratorie. Filtre antigaz AX și filtre combinate împotriva compușilor cu punct scăzut de fierbere. Cerințe, încercări, marcare
79.	SREN 372:2003	EN 372:1992	Aparate de protecție respiratorie. Filtre antigaz SX și filtre combinate împotriva anumitor compuși cu punct scăzut de fierbere. Cerințe, încercări, marcare
80.	SREN 373:2003	EN 373:1993	Îmbrăcăminte de protecție. Evaluarea rezistenței materialelor la împrôșcarea cu metal topit
81.	SREN 374-1:1997	EN 374-1:1994	Mănuși de protecție împotriva produselor chimice și a microorganismelor. Partea 1: Terminologie și performanțe impuse
82.	SREN 374-2:1997	EN 374-2:1994	Mănuși de protecție împotriva produselor chimice și a microorganismelor. Partea 2: Determinarea rezistenței la penetrare
83.	SREN 374-3:1998	EN 374-3:1994	Mănuși de protecție împotriva produselor chimice și a microorganismelor. Partea 3: Determinarea rezistenței la permeația produselor chimice
84.	SREN 379:2003	EN 379:1994	Specificații referitoare la filtre de sudură cu factor de transmisie în vizibil comutabil și filtre de sudură cu doi factori de transmisie în vizibil
85.	SREN 379:2003/A1:2003	EN 379/A1:1998	Specificații referitoare la filtre de sudură cu factor de transmisie în vizibil comutabil și filtre de sudură cu doi factori de transmisie în vizibil
86.	SREN 381-1:2003	EN 381-1:1993	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mână. Partea 1: Banc de încercare pentru încercările la tăiere de către un ferăstrău cu lanț
87.	SREN 381-2:2003	EN 381-2:1995	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 2: Metode de încercare pentru protectori ai piciorului
88.	SREN 381-3:2003	EN 381-3:1996	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 3: Metode de încercare pentru încălțăminte
89.	SREN 381-4:2003	EN 381-4:1999	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 4: Metode de încercare pentru mănușile de protecție împotriva ferăstrăului cu lanț
90.	SREN 381-5:2003	EN 381-5:1995	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 5: Cerințe pentru protectori ai piciorului
91.	SREN 381-7:2003	EN 381-7:1999	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 7: Cerințe pentru mănușile de protecție împotriva ferăstrăului cu lanț
92.	SREN 381-8:2003	EN 381-8:1997	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 8: Metode de încercare a ghetelor de protecție la utilizarea ferăstrăului cu lanț
93.	SREN 381-9:2003	EN 381-9:1997	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 9: Cerințe pentru ghetrele de protecție pentru utilizarea ferăstrăului cu lanț
94.	SREN 381-10:2003	EN 381-10:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii de ferăstraie cu lanț. Partea 10: Metode de încercare pentru haine de protecție

95.	SREN 381-11:2003	EN 381-11:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru utilizatorii ferăstrăului cu lanț ținut cu mâna. Partea 11: Cerințe pentru haine de protecție
96.	SREN 388:1996	EN 388:1994	Mănuși de protecție împotriva riscurilor mecanice
97.	SREN 393:2002	EN 393:1993	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Echipament ajutător de plutire - 50N
98.	SREN 393:2002/A1:2002	EN 393/A1:1998	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Echipament ajutător de plutire - 50N
99.	SREN 394:2002	EN 394:1993	Veste de salvare și echipament individual de plutire. Accesorii
100.	SREN 395:2001	EN 395:1993	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Vestе de salvare - 100 N
101.	SREN 395:2001/A1:2003	EN 395/A1:1998	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Vestе de salvare - 100 N
102.	SREN 396:2002	EN 396:1993	Veste de salvare și echipament individual de plutire. Vestе de salvare - 150 N
103.	SREN 396:2002/A1:2002	EN 396/A1:1998	Veste de salvare și echipament individual de plutire. Vestе de salvare - 150 N
104.	SREN 397:2003	EN 397:1995	Căști de protecție pentru uz industrial
105.	SREN 397:2003/A1:2003	EN 397/A1:2000	Căști de protecție pentru uz industrial
106.	SREN 399:2002	EN 399:1993	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Vestе de salvare - 275 N
107.	SREN 399:2002/A1:2002	EN 399/A1:1998	Veste de salvare și echipament individual ajutător de plutire. Vestе de salvare - 275 N
108.	SREN 405:2003	EN 405:2001	Aparate de protecție respiratorie. Semi-măști filtrante cu supape împotriva gazelor sau împotriva gazelor și particulelor. Cerințe, încercări, marcare
109.	SREN 407:1996	EN 407:1994	Mănuși de protecție împotriva riscurilor termice (căldură și/sau foc)
110.	SREN 420:1996	EN 420:1994	Cerințe generale pentru mănuși de protecție
111.	SREN 421:2000	EN 421:1994	Mănuși de protecție împotriva radiațiilor ionizante și a contaminării radioactive
112.	SREN 443:2003	EN 443:1997	Căști pentru pompieri
113.	SREN 458:1998	EN 458:1993	Protectori individuali împotriva zgomotului. Recomandări pentru selecționare, utilizare, îngrijire și întreținere. Ghid
114.	SREN 463:2002	EN 463:1994	Îmbrăcăminte de protecție împotriva produselor chimice lichide. Metodă de încercare. Determinarea rezistenței la penetrare cu jet de lichid (încercare la jet)
115.	SREN 464:1998	EN 464:1994	Îmbrăcăminte de protecție împotriva produselor lichide și gazoase inclusiv aerosolilor lichizi și particulelor solide. Metodă de încercare: Determinarea etanșeității combinezoanelor etanșe la gaz (încercare la presiune internă)
116.	SREN 465:2002	EN 465:1995	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva produselor chimice lichide. Cerințe de performanță pentru îmbrăcăminte de protecție chimică cu îmbinări etanșe la ceață între diferitele părți ale sale (Echipament de tip 4)
117.	SREN 465:2002/A1:2002	EN 465/A1:1998	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva produselor chimice lichide. Cerințe de performanță pentru îmbrăcăminte de

			protecție chimică cu îmbinări etanșe la ceață între diferitele părți ale sale (Echipament de tip 4)
118.	SREN 466:2003	EN 466:1995	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva produselor chimice lichide. Cerințe de performanță pentru îmbrăcăminte de protecție chimică cu îmbinări etanșe la lichide între diferite părți ale îmbrăcămintei (echipament de tip 3)
119.	SREN 466:2003/A1:2003	EN 466/A1:1998	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva produselor chimice lichide. Cerințe de performanță pentru îmbrăcăminte de protecție chimică cu îmbinări etanșe la lichide între diferite părți ale îmbrăcămintei (echipament de tip 3)
120.	SREN 467+A1:2000	EN 467:1995+ EN 467/A1:1998	Îmbrăcăminte de protecție. Protecția împotriva produselor chimice lichide. Cerințe de performanță pentru articolele de îmbrăcăminte care conferă protecție chimică unor părți ale corpului
121.	SREN 468:2002	EN 468:1994	Îmbrăcăminte de protecție împotriva produselor chimice lichide. Metodă de încercare. Determinarea rezistenței la penetrarea ceței (încercare la ceață)
122.	SREN 469:1999	EN 469:1995	Îmbrăcăminte de protecție pentru pompieri. Cerințe și metode de încercare pentru îmbrăcăminte de protecție pentru lupta împotriva incendiilor
123.	SREN 470-1:1999	EN 470-1:1995	Îmbrăcăminte de protecție utilizată la activități de sudură și tehnici conexe. Partea 1: Cerințe generale
124.	SREN 470-1:1999/A1:2002	EN 470-1/A1:1998	Îmbrăcăminte de protecție utilizată la activități de sudură și tehnici conexe. Partea 1: Cerințe generale
125.	SREN 471:1996	EN 471:1994	Îmbrăcăminte avertizoare de mare vizibilitate
126.	SREN 510:2002	EN 510:1993	Cerințe pentru îmbrăcăminte de protecție folosită acolo unde există riscul de agățare de părți mobile
127.	SREN 511:1999	EN 511:1994	Mănuși de protecție împotriva frigului
128.	SREN 530:1997	EN 530:1994	Rezistența la abraziune a materialului din care este realizată îmbrăcăminte de protecție. Metodă de încercare
129.	SREN 531:1997	EN 531:1995	Îmbrăcăminte de protecție pentru lucrătorii din industrie expuși la căldură (cu excepția îmbrăcămintei pentru pompieri și sudori)
130.	SREN 531:1997/A1:2002	EN 531/A1:1998	Îmbrăcăminte de protecție pentru lucrători expuși la căldură
131.	SREN 533:2003	EN 533:1997	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva căldurii și flăcărilor. Materiale și ansambluri de materiale cu propagare limitată a flăcării
132.	SREN 564:2003	EN 564:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Cordelină. Cerințe de securitate și metode de încercare
133.	SREN 565:2003	EN 565:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Chinga. Cerințe de securitate și metode de încercare
134.	SREN 566:2003	EN 566:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Bucle de ancorare. Cerințe de securitate și metode de încercare
135.	SREN 567:2003	EN 567:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Dispozitive de blocare. Cerințe de securitate și

			metode de încercare
136.	SREN 568:2003	EN 568:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Dispozitive de ancorare în gheață. Cerințe de securitate și metode de încercare
137.	SREN 569:2003	EN 569:1997	Echipament pentru alpinism și escaladare. Pitoane. Cerințe de securitate și metode de încercare
138.	SREN 659:2003	EN 659:2003	Mănuși de protecție pentru pompieri
139.	SREN 702:2003	EN 702:1994	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva căldurii și a focului. Metodă de încercare. Determinarea transmisiei termice de contact prin îmbrăcămintea de protecție sau materialele sale
140.	SREN 795:2003	EN 795:1996	Protecție împotriva căderilor de la înălțime. Dispozitive de ancorare. Cerințe și încercări
141.	SREN 795:2003/A1:2003	EN 795/A1:2000	Protecție împotriva căderilor de la înălțime. Dispozitive de ancorare. Cerințe și încercări
142.	SREN 812:2003	EN 812:1997	Căști de protecție, de tip ușor, pentru industrie
143.	SREN 812:2003/A1:2003	EN 812/A1:2001	Căști de protecție de tip ușor pentru industrie
144.	SREN 813:2003	EN 813:1997	Echipament individual de protecție pentru prevenirea căderilor de la înălțime. Centura scaun
145.	SREN 863:2003	EN 863:1995	Îmbrăcăminte de protecție. Proprietăți mecanice. Metodă de încercare: Rezistență la perforație
146.	SREN 892:2003	EN 892:1996	Echipament de alpinism și escaladare. Corzi dinamice pentru alpinism și escaladare. Cerințe de securitate și metode de încercare
147.	SREN 893:2003	EN 893:1999	Echipament pentru alpinism și escaladare. Crampoane. Cerințe de securitate și metode de încercare
148.	SREN 943-1:2003	EN 943-1:2002	Îmbrăcăminte de protecție împotriva produselor chimice solide și gazoase, inclusiv aerosoli lichizi și particule solide. Partea 1: Cerințe de performanță pentru combinezoanele de protecție chimică ventilate și neventilate, etanșe la gaze (Tip 1) și neetanșe la gaze (Tip 2)
149.	SREN 943-2:2003	EN 943-2:2002	Îmbrăcăminte de protecție împotriva produselor chimice solide și gazoase, inclusiv aerosoli lichizi și particule solide. Partea 2: Cerințe de performanță pentru combinezoanele de protecție chimică etanșe la gaze (Tip 1) destinate echipelor de salvare (ET)
150.	SREN 958:2003	EN 958:1996	Echipament pentru alpinism și escaladare. Absorbitoare de energie utilizate în Via Ferrata. Cerințe de securitate și metode de încercare
151.	SREN 960:1996	EN 960:1994	Mulaje de capete utilizate la încercările căștilor de protecție
152.	SREN 960:1996/A1:2003	EN 960/A1:1998	Mulaje de capete utilizate la încercările căștilor de protecție
153.	SREN 1073-1:2000	EN 1073-1:1998	Îmbrăcăminte de protecție împotriva contaminării radioactive. Partea 1: Cerințe și metode de încercare pentru îmbrăcămintea de protecție ventilată, împotriva contaminării cu particule radioactive
154.	SREN 1073-2:2003	EN 1073-2:2002	Îmbrăcăminte de protecție împotriva contaminării radioactive. Partea 2: Cerințe și

			metode de încercare pentru îmbrăcămintea de protecție neventilată împotriva contaminării radioactive sub formă de particule
155.	SREN 1082-2:2003	EN 1082-2:2000	Îmbrăcămintea de protecție. Mănuși și protectori pentru brațe împotriva tăierilor și loviturilor cuțitelor de mână. Partea 2: Mănuși și protectori pentru brațe din materiale altele decât zale
156.	SREN 1082-3:2003	EN 1082-3:2000	Îmbrăcămintea de protecție. Mănuși și protectori pentru brațe împotriva tăierilor și loviturilor cuțitelor de mână. Partea 3: încercare la tăiere prin impact pentru țesături, piele și alte materiale
157.	SREN 1146:2003	EN 1146:1997	Aparate de protecție respiratorie pentru evacuare. Aparate de protecție respiratorie izolante autonome cu circuit cu aer comprimat cu cagulă (aparate de evacuare cu aer comprimat cu cagulă). Cerințe, încercări, marcare
158.	SREN 1146:2003/A1:2003	EN 1146/A1:1998	Aparate de protecție respiratorie pentru evacuare. Aparate de protecție respiratorie izolante autonome cu circuit cu aer comprimat cu cagulă (aparate de evacuare cu aer comprimat cu cagulă). Cerințe, încercări, marcare
159.	SREN 1146:2003/A2:2003	EN 1146/A2:1999	Aparate de protecție respiratorie pentru evacuare. Aparate de protecție respiratorie izolante autonome cu circuit cu aer comprimat cu cagulă (aparate de evacuare cu aer comprimat cu cagulă). Cerințe, încercări, marcare
160.	SREN 1146:2003/A3:2003	EN 1146/A3:2001	Aparate de protecție respiratorie. Aparat de protecție respiratorie izolant autonom cu circuit deschis, cu aer comprimat, cu cagulă (aparate de evacuare cu aer comprimat, cu cagulă). Cerințe, încercări, marcare
161.	SREN 1149-1:2002	EN 1149-1:1995	Îmbrăcămintea de protecție. Proprietăți electrostatice. Partea 1: Rezistivitate de suprafață (metode de încercare și cerințe)
162.	SREN 1149-2:2003	EN 1149-2:1997	Îmbrăcămintea de protecție. Proprietăți electrostatice. Partea 2: Metodă de încercare pentru măsurarea rezistenței electrice la traversarea materialelor (rezistență verticală)
163.	SREN 1150:2003	EN 1150:1999	Îmbrăcămintea de protecție, îmbrăcămintea avertizoare pentru utilizări neprofesionale. Metode de încercare și cerințe
164.	SREN 1384:2002	EN 1384:1996	Căști de protecție pentru sporturi hipice
165.	SREN 1384:2002/A1:2003	EN 1384/A1:2001	Căști de protecție pentru sporturi hipice
166.	SREN 1385:2002	EN 1385:1997	Căști de protecție utilizate la caiac-canoe și pentru sporturi practicate pe cursuri de apă repezi
167.	SREN 1486:2001	EN 1486:1996	Îmbrăcămintea de protecție pentru pompieri. Metode de încercare și cerințe pentru îmbrăcămintea reflectorizantă pentru operațiile speciale de luptă împotriva incendiului
168.	SREN 1731:2003	EN 1731:1997	Protectori ai ochilor și feței, tip sită, de uz industrial și neindustrial, împotriva riscurilor mecanice și/sau împotriva căldurii
169.	SREN 1731:2003/A1:2003	EN 1731/A1:1997	Protectori ai ochilor și feței, tip sită, de uz industrial și neindustrial, împotriva riscurilor mecanice și/sau împotriva căldurii

170.	SREN 1827:2003	EN 1827:1999	Aparate de protecție respiratorie. Semi-măști fără supape de inspirație și cu filtre demontabile, împotriva gazelor, împotriva gazelor și particulelor sau numai împotriva particulelor. Cerințe, încercări, marcare
171.	SREN 1836:2003	EN 1836:1997	Protecție individuală a ochilor. Ochelari de soare și filtre de protecție împotriva radiațiilor solare pentru utilizare generală
172.	SREN 1836:2003/A1:2003	EN 1836/A1:2001	Protecție individuală a ochilor. Ochelari de soare și filtre de protecție împotriva radiațiilor solare, pentru utilizare generală
173.	SREN 1868:2003	EN 1868:1997	Echipament individual de protecție împotriva căderilor de la înălțime. Lista termenilor echivalenți
174.	SREN 1891:2003	EN 1891:1998	Echipament individual de protecție pentru prevenirea căderilor de la înălțime. Corzi cu miez cu coeficient redus de alungire
175.	SREN ISO 4869-2:1997	EN ISO 4869-2:1995	Acustică. Protectori individuali împotriva zgomotului. Partea 2: Estimarea nivelurilor de presiune acustică ponderate A în cazul utilizării protectorilor individuali împotriva zgomotului
176.	SREN ISO 6942:2003	EN ISO 6942:2002	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva căldurii și a focului. Metodă de încercare: Evaluarea materialelor și a ansamblurilor de materiale expuse la o sursă de căldură radiantă
177.	SREN ISO 10819:2002	EN ISO 10819:1996	Vibrații și șocuri mecanice. Vibrații mână-braț. Metodă de măsurare și evaluare a factorului de transmitere a vibrațiilor de la mânășă la palmă
178.	SREN 12083:2003	EN 12083:1998	Aparate de protecție respiratorie. Filtre cu furtunuri respiratorii (Filtre nemontate pe mască). Filtre împotriva particulelor, filtre împotriva gazelor și filtre combinate. Cerințe, încercări, marcare
179.	SREN 12270:2003	EN 12270:1998	Echipament pentru alpinism și escaladare. Pioleti. Cerințe de securitate și metode de încercare
180.	SREN 12275:2003	EN 12275:1998	Echipament de alpinism și escaladare. Piese de legătură. Cerințe de securitate și metode de încercare
181.	SREN 12276:2003	EN 12276:1998	Echipament de alpinism și escaladă. Ancore mecanice. Cerințe de securitate și metode de încercare
182.	SREN 12277:2003	EN 12277:1998	Echipament de alpinism și escaladare. Centură complexă
183.	SREN 12278:2003	EN 12278:1998	Echipament de alpinism și escaladare. Scripeți. Cerințe de securitate și metode de încercare
184.	SREN 12419:2003	EN 12419:1999	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante de construcție ușoară cu aducție de aer comprimat, cu mască completă, semi-mască sau sfert de mască. Cerințe, încercări, marcare
185.	SREN 12477:2003	EN 12477:2001	Mănuși de protecție pentru sudori
186.	SREN 12492:2003	EN 12492:2000	Echipament de alpinism și escaladare. Căști pentru alpiști. Cerințe de securitate și metode de încercare
187.	SREN 12492:2003/A1:2003	EN 12492/A1:2002	Echipament de alpinism și escaladare. Căști pentru alpiști. Cerințe de securitate și metode de încercare
188.	SREN 12568:2003	EN 12568:1998	Protectori ai piciorului și gambei. Cerințe și metode de încercare pentru bombeuri și

			insertii metalice antiperforatie
189.	SREN 12628:2003	EN 12628:1999	Accesorii de plonjare. Echipamente combinate ajutatoare pentru plutire si salvare. Cerinte functionale si de securitate, metode de incercare
190.	SREN 13061:2003	EN 13061:2001	Imbracaminte de protectie. Protectori de tibie pentru jucatorii de fotbal. Cerinte si metode de incercare
191.	SREN 13087-1:2003	EN 13087-1:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 1: Conditii si conditionare
192.	SREN 13087-1:2003/A1:2003	EN 13087-1/A1:2001	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 1: Conditii si conditionare
193.	SREN 13087-2:2003	EN 13087-2:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 2: Absorbtiya socurilor
194.	SREN 13087-2:2003/A1:2003	EN 13087-2/A1:2001	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 2: Absorbtiya socurilor
195.	SREN 13087-3:2003	EN 13087-3:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 3: Rezistenta la penetratie
196.	SREN 13087-3:2003/A1:2003	EN 13087-3/A1:2001	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 3: Rezistenta la penetratie
197.	SREN 13087-4:2003	EN 13087-4:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 4: Eficienta sistemului de retentie
198.	SREN 13087-5:2003	EN 13087-5:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 5: Rezistenta sistemului de retentie
199.	SREN 13087-6:2003	EN 13087-6:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 6: Camp vizual
200.	SREN 13087-6:2003/A1:2003	EN 13087-6/A1:2001	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 6: Camp vizual
201.	SREN 13087-7:2003	EN 13087-7:2000	Casti de protectie. Metodă de incercare. Partea 7: Rezistenta la flacara
202.	SREN 13087-7:2003/A1:2003	EN 13087-7/A1:2001	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 7: Rezistenta la flacara
203.	SREN 13087-8:2003	EN 13087-8:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 8: Proprietati electrice
204.	SREN 13087-10:2003	EN 13087-10:2000	Casti de protectie. Metode de incercare. Partea 10: Rezistenta la caldura radiantă
205.	SREN 13178:2003	EN 13178:2000	Protectie individuală a ochilor. Protectori ai ochilor destinati utilizatorilor de snowmobile
206.	SREN 13274-1:2003	EN 13274-1:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 1: Determinarea fugii spre interior si a fugii totale spre interior
207.	SREN 13274-2:2003	EN 13274-2:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 2: incercari practice de performanta
208.	SREN 13274-3:2003	EN 13274-3:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 3: Determinarea rezistentei respiratorii
209.	SREN 13274-4:2003	EN 13274-4:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 4: incercari la flacara
210.	SREN 13274-5:2003	EN 13274-5:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 5: Conditii climatice
211.	SREN 13274-6:2003	EN 13274-6:2001	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 6: Determinarea continutului de dioxid de carbon in aerul inhalat
212.	SREN 13274-7:2003	EN 13274-7:2002	Aparate de protectie respiratorie. Metode de incercare. Partea 7: Determinarea penetratiei filtrelor de particule
213.	SREN 13274-8:2003	EN 13274-8:2002	Aparate de protectie respiratorie. Metode de

			încercare. Partea 8: Determinarea colmatării cu pulbere de dolomită
214.	SREN 13277-4:2003	EN 13277-4:2001	Echipament de protecție pentru artele marțiale. Partea 4: Cerințe suplimentare și metode de încercare privind protectorii ai capului
215.	SREN 13277-5:2003	EN 13277-5:2002	Echipament de protecție pentru artele marțiale. Partea 5: Cerințe suplimentare și metode de încercare pentru protectorii genitili și protectorii abdominali
216.	SREN 13356:2003	EN 13356:2001	Accesorii de vizualizare pentru uz neprofesional. Metode de încercare și cerințe
217.	SREN 13484:2003	EN 13484:2001	Căști pentru utilizatorii de săniuțe
218.	SREN 13546:2003	EN 13546:2002	Îmbrăcăminte de protecție. Protectori ai mâinii, brațului, pieptului, abdomenului, gambei, piciorului și organelor genitale pentru portarii de hochei pe iarbă și protectori ai tibiei pentru jucătorii de hochei pe iarbă. Cerințe și metode de încercare
219.	SREN 13567:2003	EN 13567:2002	Îmbrăcăminte de protecție. Protectori ai mâinii, brațului, pieptului, abdomenului, gambei, organelor genitale și feței pentru scrimeri. Cerințe și metode de încercare
220.	SREN 13594:2003	EN 13594:2002	Mănuși de protecție pentru motocicliști profesioniști. Cerințe și metode de încercare
221.	SREN 13595-1:2003	EN 13595-1:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru motocicliști profesioniști. Haine, pantaloni și combinezoane sau combinații din două piese. Partea 1: Cerințe generale
222.	SREN 13595-2:2003	EN 13595-2:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru motocicliști profesioniști. Haine, pantaloni și combinezoane sau combinații din două piese. Partea 2: Metodă de încercare pentru determinarea rezistenței la abraziune prin impact
223.	SREN 13595-3:2003	EN 13595-3:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru motocicliști profesioniști. Haine, pantaloni și combinezoane sau combinații din două piese. Partea 3: Metode de încercare pentru determinarea rezistenței la pleznire
224.	SREN 13595-4:2003	EN 13595-4:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru motocicliști profesioniști. Haine, pantaloni și combinezoane sau combinații din două piese. Partea 4: Metodă de încercare pentru determinarea rezistenței la tăiere prin impact
225.	SREN 13781:2003	EN 13781:2001	Căști de protecție pentru conducătorii și pasagerii snowmobilelor și boburilor
226.	SREN 13794:2003	EN 13794:2002	Aparate de protecție respiratorie. Aparate de protecție respiratorie izolante, autonome, cu circuit închis pentru evacuare. Cerințe, încercări, marcare
227.	SREN 13949:2003	EN 13949:2003	Echipament respiratoriu. Aparate de scufundare autonome cu circuit deschis pentru utilizare cu Nitrox și oxigen comprimat. Cerințe, încercare, marcare
228.	SREN ISO 13997:2003	EN ISO 13997:1999	Îmbrăcăminte de protecție. Proprietăți mecanice. Determinarea rezistenței materialelor la tăiere cu obiecte tăioase
229.	SREN ISO 13998:2003	EN ISO 13998:2003	Îmbrăcăminte de protecție. Șorturi, pantaloni și haine de protecție împotriva tăierilor și loviturilor cuțitului de mână
230.	SREN 14120:2003	EN 14120:2003	Îmbrăcăminte de protecție. Protectori pentru

			Încheietura mâinii, palmă, genunchi și cot pentru utilizatorii de echipament de sport cu role. Cerințe și metode de încercare
231.	SREN ISO 14460:2003	EN ISO 14460:1999	Protecție împotriva căldurii și focului. Îmbrăcăminte de protecție pentru piloții de automobile. Cerințe de performanță și metode de încercare
232.	SREN ISO 14460:2003/A1:2003	EN ISO 14460/A1:2002	Protecție împotriva căldurii și focului. Îmbrăcăminte de protecție pentru piloții de automobile. Cerințe de performanță și metode de încercare
233.	SREN ISO 14877:2003	EN ISO 14877:2002	Îmbrăcăminte de protecție pentru operații de proiectare, a abrazivilor granulari
234.	SREN ISO 15025:2003	EN ISO 15025:2002	Îmbrăcăminte de protecție. Protecție împotriva căldurii și flăcărilor. Metodă de încercare pentru propagarea limită a flăcării
235.	SREN ISO 15027-1:2003	EN ISO 15027-1:2002	Costume de protecție termică în caz de imersie. Partea 1: Costume purtate permanent, cerințe care includ securitatea
236.	SREN ISO 15027-2:2003	EN ISO 15027-2:2002	Costume de protecție termică în caz de imersie. Partea 2: Costume purtate în caz de urgență, cerințe care includ securitatea
237.	SREN ISO 15027-3:2003	EN ISO 15027-3:2002	Costume de protecție termică în caz de imersie. Partea 3: Metode de încercare
238.	SREN 24869-1:1998	EN 24869-1:1992	Acustică. Protectori individuali împotriva zgomotului. Metodă subiectivă de măsurare a atenuării acustice
239.	SREN 24869-3:1997	EN 24869-3:1993	Acustică. Protectori individuali împotriva zgomotului. Partea 3: Metodă simplificată pentru măsurarea atenuării acustice a protectorilor de tip antifon extern în scopul controlului de calitate
240.	SREN 50237:2003	EN 50237:1997	Mănuși cu protecție mecanică pentru lucrări electrice
241.	SREN 50286:2003	EN 50286:1999	Îmbrăcăminte electroizolantă de protecție pentru instalații de joasă tensiune
242.	SREN 50321:2003	EN 50321:1999	Încălțăminte electroizolantă pentru lucrări în instalații de joasă tensiune
243.	SREN 50365:2003	EN 50365:2002	Căști electroizolante pentru utilizare în instalații de joasă tensiune
244.	SREN 60743:2003	EN 60743: 2001	Lucrări sub tensiune. Terminologie pentru scule, echipamente și dispozitive
245.	SREN 60895:2003	EN 60895:1996	Îmbrăcăminte conductoare pentru lucrări sub tensiune, la tensiuni nominale până la 800 kV în curent alternativ
246.	SREN 60903:1997	EN 60903:1992	Specificații pentru mănuși de materiale electroizolante pentru lucrări în instalații electrice
247.	SREN 60903:1997/A11:2003	EN 60903/A11:1997	Specificații pentru mănuși de materiale electroizolante pentru lucrări în instalații electrice
248.	SREN 60984:2003	EN 60984:1992	Protectori electroizolanți pentru brațe pentru lucrări sub tensiune
249.	SREN 60984:2003/A1:2003	EN 60984/A 1:2002	Protectoare electroizolante pentru brațe pentru lucrări sub tensiune
250.	SREN 60984:2002/A11:2003	EN 60984/A11:1997	Protectoare electroizolante pentru brațe pentru lucrări sub tensiune

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 635bis din data de 13 iulie 2004

3. LISTA STANDARDELOR ROMÂNE CARE ADOPTĂ STANDARDE EUROPENE ARMONIZATE REFERITOARE LA ECHIPAMENTE ȘI SISTEME PROTECTOARE DESTINATE UTILIZĂRII ÎN ATMOSFERE POTENȚIAL EXPLOZIVE

Nr. crt.	Număr de referință standard român	Numărul de referință al standardului european armonizat	Titlu
0	1	2	3
1.	SR EN 1127-1:2003	EN 1127-1:1997	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozii. Partea 1: Concepte fundamentale și metodologie
2.	SR EN 1127-2:2003	EN 1127-2:2002	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozie. Partea 2: Concepte fundamentale și metodologie pentru minierit
3.	SR EN 1755:2003	EN 1755:2000	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Funcționare în atmosferă potențial explozivă. Utilizare în atmosfere inflamabile datorate prezenței gazelor, cetii și prafului
4.	SR EN 1834-1:2001	EN 1834-1:2000	Motoare cu mișcare alternativă cu ardere internă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizare în atmosfere potențial explozibile. Partea 1: Motoare din grupa II pentru utilizare în atmosfere cu gaze și vapori inflamabili
5.	SR EN 1834-2:2003	EN 1834-2:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizarea în atmosfere potențial explozive. Partea 2: Motoare din grupa I pentru utilizare în medii de lucru subterane susceptibile de a conține gaz de mină și/sau praf combustibil
6.	SR EN 1834-3:2003	EN 1834-3:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 3: Motoare din grupa II pentru utilizare în atmosfere cu praf inflamabil
7.	SR EN 12874:2003	EN 12874: 2001	Opritoare de flacără. Cerințe de performanță, metode de încercare și limite de utilizare
8.	SR EN 13012:2003	EN 13012:2001	Stații de carburant. Construcția și performanțele pistoalelor automate de umplere utilizate la distribuitorii de carburant
9.	SR EN 13463-1:2003	EN 13463-1:2001	Echipamente neelectrice pentru atmosfere potențial explozive. Partea 1: Metodă și cerințe de bază
10	SR EN 13821:2003	EN 13821:2002	Atmosfere potențial explozive. Prevenirea și protecția la explozie. Determinarea energiei minime de aprindere a amestecurilor praf/aer
11	SR EN 13980:2003	EN 13980:2002	Atmosfere potențial explozive. Aplicarea sistemelor calității
12	SR EN 50014:2003	EN 50014:1997	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Cerințe generale
13	SR EN 50014:2003/A1:2003	EN 50014: 1997/A1:1999	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Cerințe generale
14	SR EN 50014:2003/A2:2003	EN 50014: 1997/A2:1999	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Cerințe generale
15	SR EN 50015:2003	EN 50015:1998	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Imersiune în ulei "o"
16	SR EN 50017:2003	EN 50017:1998	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial

			explozive. Umplere cu pulbere "q"
17	SR EN 50018:2003	EN 50018:2000	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Capsulare antideflagrantă "d"
18	SR EN 50018:2003/A1:2003	EN 50018: 2000/A1:2002	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Capsulare antideflagrantă "d"
19	SR EN 50019:2003	EN 50019:2000	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Securitate mărită "e"
20	SR EN 50020:2003	EN 50020:1994	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Securitate intrinsecă "i"
21	SR EN 50021:2003	EN 50021:1999	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Tip de protecție "n"
22	SR EN 50054:2003	EN 5054:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile. Cerințe generale și metode de încercare
23	SR EN 50055:2003	EN 50055:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile. Cerințe de performanță pentru aparatele din Grupa I ce indică până la 5 % (v/v) metan în aer
24	SR EN 50056:2003	EN 50056:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile. Cerințe de performanță pentru aparatele din Grupa I ce indică până la 100 % (v/v) metan în aer
25	SR EN 50057:2003	EN 50057:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile. Cerințe de performanță pentru aparatele din Grupa 11 ce indică până la 100 % din limita inferioară de explozie
26	SR EN 50058:2003	EN 50058:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile. Cerințe de performanță pentru aparatele din Grupa II care indică până la 100 % (v/v) gaz
27	SR EN 50104:2003	EN 50104:1998	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea oxigenului. Cerințe de performanță și metode de încercare
28	SR EN 50241-1:2003	EN 50241-1:1999	Specificații pentru aparatura cu traiectorie deschisă care detectează gaze combustibile sau toxice și vapori. Partea 1: Cerințe generale și metode de încercare
29	SR EN 50241-2:2003	EN 50241-2:1999	Specificații pentru aparatura cu traiectorie deschisă care detectează gaze combustibile sau toxice și vapori. Partea 2: Cerințe de performanță pentru aparatura de detectare a gazelor combustibile
30	SR EN 50281-1-1:2003	EN 50281-1-1:1998	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 1-1: Aparatură electrică protejată prin carcase. Construcție și încercare
31	SR EN 50281-1-1:2003/A1:2003	EN 50281-1-1:1998/A1:2002	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 1-1: Aparatură electrică protejată prin carcase. Construcție și încercare
32	SR EN 50281-1-2:2003	EN 50281-1-2:1998	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 1-2: Aparatură electrică protejată prin carcase. Alegere, instalare și întreținere
33	SR EN 50281-1-2:2003/A1:2003	EN 50281-1-2:1998/A1:2002	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 1-2: Aparatură electrică protejată prin carcase. Alegere, instalare și întreținere
34	SR EN 50281-2-1:2003	EN 50281-2-1:1998	Aparatura electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 2-1:

			Metode de încercare. Metode de determinare a temperaturii minime de aprindere a prafului
35	SR EN 50284:2003	EN 50284:1999	Cerințe speciale pentru construcția, încercarea și marcarea aparaturii electrice din grupa II de echipamente, categoria 1G
36	SR EN 50303:2003	EN 50303:2000	Echipamente pentru grupa I, categoria M1 destinate să rămână în funcțiune în atmosfere grizutoase și/sau cu praf de cărbune

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 866 din data de 22 septembrie 2004

BIBLIOGRAFIE

- BASUC MARIANA, BALTA MIHAI si altii - *Reglementari si bune practici in domeniul securitatii si sanatatii in munca*, - Editura “Copertex ”, Bucuresti, 2004
- BUGA CONSTANTIN - *Reglementarea juridica a protectiei muncii*, - Editura “Jus-R.B.A.”-Bucuresti, 1997
- DARABONT AL., PECE ST., DASCALESCU A - *Managementul securitatii si sanatatii in munca, vol. 1 si 2*, -Editura AGIR, Bucuresti, 2001
- DARABONT ALEXANDRU, PECE STEFAN - *Protectia muncii*, - Editura “Didactica si Pedagogica”-Bucuresti, 1996
- MUNTEANU ROXANA - *Drept European* – Editura “Oscar Print”- Bucuresti, 1996
- PECE STEFAN, DASCALESCU ANDREI - *DEX – Securitate si sanatare in munca, Dictionar explicativ*, - Editura “Genicod”, Bucuresti, 2001
- STEFANESCU ION TRAIAN - *Dreptul muncii* - Editura “Lumina Lex” Bucuresti, 2000
- TINCA OVIDIU - *Normele juridice de protectie a muncii* – Editura “Lumina Lex” Bucuresti, 2002
- TUDOROIU THEODOR - *Tratatul Uniunii Europene*, – Editura “Lucretius” Bucuresti, 1996
- <http://agency.osha.eu.int> - *Publicatiile FACTS*, ale Agentiei Europene pentru Securitate si Sanatare in Munca, Bilbao, Spania
- INCDPM Bucuresti - *Normele Generale de Protectie a Muncii*, - Editia 2002
- Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (Tratatul de la Paris) 18 aprilie 1951
- Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (Tratatul de la Roma) 25 martie 1957
- Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul Euratom) 25 martie 1957
- Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii Europene unice ale Comunităților Europene (Tratatul de fuziune) 8 aprilie 1965
- Tratatul de modificare a unor dispoziții bugetare ale Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și a Tratatului de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene 8 aprilie 1965
- Tratatul de modificare a unor dispoziții bugetare ale Tratatelor de instituire a 20 aprilie 1970

Comunităților Europene și a Tratatului de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene

Acte privind aderarea la Comunitățile Europene a Regatului Danemarcei, Irlandei 1973

Regatului Norvegiei și a Regatului Marii Britanii și Irlandei de Nord

Tratatul de modificare a unor dispoziții financiare ale Tratatelor de instituire a 22 iulie 1975

Comunităților Europene și ale Tratatului de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene

Tratat privind modificarea anumitor dispoziții ale Protocolului privind Statutul Băncii Europene de Investiții 1978

Acte privind aderarea Republicii Elene la Comunitățile Europene 1981

Actul Unic European 28 februarie 1986

Tratat privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze 1986

Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul de la Maastricht) 7 februarie 1992

Tratat privind aderarea Republicii Austria, Republicii Finlanda și a Regatului Suediei 1995

Tratatul de la Amsterdam de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, a 2 octombrie 1997

Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și a altor acte conexe

Tratatul de la Nisa de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatelor 26 februarie 2001

de instituire a Comunităților Europene și a altor acte conexe

Directiva – 89/391/CEE - cadru

Directiva 98/37/CE, forma consolidată a directivei 89/392/CEE și amendamentele din - mașini

directivele 91/368/CEE, 93/44/CEE și 93/68/CEE

Monitorul Oficial nr. 47/29.01.2001 - **Legea nr. 90/1996 republicata - Legea protecției muncii**

Monitorul Oficial nr. 404/20.07.2001 - **Legea nr. 436/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr. 99/2000 privind măsurile ce pot fi aplicate în perioadele cu temperaturi extreme pentru protecția persoanelor încadrate în muncă**

Monitorul Oficial nr. 712/08.11.2001 - **Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor**

Monitorul Oficial nr. 9/09.01.2001 - **Hotărârea de Guvern nr. 4/2001 pentru organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.**

Monitorul Oficial 322/15.06.2001 - **Hotărârea de guvern nr. 537/2001 privind înființarea Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspectiei Muncii.**

Monitorul Oficial nr. 413/14.06.2002 - **Ordonanța de urgență nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru**

- inregistrarea autorizarii functionarii comerciantilor, republicata*
- Monitorul Oficial nr. 414/14.06.2002 - **Hotararea de guvern nr. 573/2002** pentru aprobarea procedurilor de autorizare a functionarii comerciantilor
- Monitorul Oficial nr. 454/27.06.2002 - **Legea nr. 346/2002** privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale
- Monitorul Oficial nr. 535/23.07.2002 - **Lege nr. 452/2002** pentru ratificarea Conventiei Organizatiei Internationale a Muncii nr. 183/2000 privind revizuirea Conventiei (revizuita) asupra protectiei maternitatii din 1952, adoptata la cea de-a 88-a sesiune a Conferintei Generale a Organizatiei Internationale a Muncii la Geneva la 15 iunie 2000
- Monitorul Oficial nr. 880/06.12.2002 - **Ordinul nr. 508/933 al ministrului muncii si solidaritatii sociale si al ministrului sanatatii si familiei** privind aprobarea Normelor generale de protectie a muncii
- Monitorul Oficial nr. 740/10.10.2002 - **Ordinul nr. 232/2002 al ministrului muncii si solidaritatii sociale** pentru aprobarea Regulamentului propriu de organizare si functionare al Inspectiei Muncii si Regulamentul de organizare si functionare a inspectoratelor teritoriale de munca.
- Monitorul Oficial nr. 740/10.10.2002 - **Legea nr. 108/1999** pentru infiintarea si organizarea Inspectiei Muncii, republicata .
- Monitorul Oficial nr. 204/26.03.2002 - **Hotararea de Guvern nr. 238/2002** pentru majorarea limitelor amenzilor contraventionale prevazute de Legea protectiei muncii nr. 90/1996, republicata, de Legea nr. 108/1999 pentru infintarea si organizarea Inspectiei Muncii, precum si de Legea nr. 130/1999 privind unele masuri de protectie a persoanelor incadrate in munca.
- Monitorul Oficial nr. 279/21.04.2003 - **Legea nr. 161/2003** privind unele masuri pentru asigurarea transparentei in exercitarea demnitatilor

- publice, a functiilor publice si in mediul de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei.*
- Monitorul Oficial nr. 291/25.04.2003 - **Ordonanta de Urgenta nr. 27/2003** privind *procedura aprobarii tacite.*
- Monitorul Oficial nr. 740/10.10.2003 - **Hotararea de Guvern nr. 504/2003** pentru *aprobarea Programului de aplicare a Legii nr. 161/2003 privind unele masuri pentru asigurarea*
- Monitorul Oficial nr. 464/29.06.2003 - **Ordonanta de Urgenta nr. 64/2003** pentru *stabilirea unor masuri privind infiintarea, organizarea si functionarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administratiei publice centrale si a unor institutii publice*
- Monitorul Oficial nr. 483/07.07.2003 - **Hotararea de Guvern nr. 737/2003** privind *organizarea si functionarea Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei*
- Monitorul Oficial nr. 496/09.07.2003 - **Hotararea de guvern nr. 745/2003** privind *organizarea si functionarea Autoritatii Nationale de Control*
- Monitorul Oficial nr. 767/31.10.2003 - **Constitutia Romaniei (republicare)**
- Monitorul Oficial nr. 72/05.02.2003 - **Legea nr. 53/2003 - Codul muncii**